

Europeiska unionens officiella tidning

L 173

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiofemte årgången

30 juni 2022

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031 av den 23 juni 2022 om tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer till unionens marknader för offentlig upphandling och koncession och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling och koncession (Instrumentet för internationell upphandling – IPI) ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1032 av den 29 juni 2022 om ändring av förordningarna (EU) 2017/1938 och (EG) nr 715/2009 vad gäller gaslagring ⁽¹⁾ 17
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1033 av den 29 juni 2022 om ändring av förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller en särskild åtgärd för att ge exceptionellt tillfälligt stöd inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) för att hantera effekterna av Rysslands invasion av Ukraina 34
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1034 av den 29 juni 2022 om ändring av förordning (EU) 2021/953 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin ⁽¹⁾ 37
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1035 av den 29 juni 2022 om ändring av förordning (EU) 2021/954 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin 46

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1036 av den 29 juni 2022 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1429 vad gäller förlängningen av referensperioden ⁽¹⁾ 50
- ★ Kommissionens förordning (EU) 2022/1037 av den 29 juni 2022 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 och bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 vad gäller användningen av glykolipider som konserveringsmedel i drycker ⁽¹⁾ 52
- ★ Kommissionens förordning (EU) 2022/1038 av den 29 juni 2022 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 vad gäller användningen av polyvinylpyrrolidon (E 1201) i livsmedel för speciella medicinska ändamål, i tablettform inklusive dragerade ⁽¹⁾ 56
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1039 av den 29 juni 2022 om bestämmelser för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 vad gäller indragande tills vidare av tullförmånerna för vissa förmånsländer för 2023 58
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1040 av den 29 juni 2022 om ändring av bilagorna VI och XV till genomförandeförordning (EU) 2021/404 vad gäller förteckningarna över tredjeländer, territorier eller zoner däri från vilka vissa fåglar i fångenskap och avelsmaterial från fåglar i fångenskap och köttprodukter från fjäderfå får föras in till unionen ⁽¹⁾ 61
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1041 av den 29 juni 2022 om registrering av import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea till följd av återupptagandet av undersökningen i syfte att genomföra tribunalens dom av den 2 april 2020 i mål T-383/17, fastställd av domstolen i mål C-260/20 P, med avseende på kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/763 64

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2022/1042 av den 21 juni 2022 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av protokoll 31 om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna, fogat till EES-avtalet (Budgetpost 07 20 03 01 – Social trygghet) ⁽¹⁾ 68
- ★ Rådets beslut (EU) 2022/1043 av den 28 juni 2022 om utnämning av en ledamot och två suppleanter i Regionkommittén på förslag av Konungariket Spanien 71
- ★ Beslut (Gusp) 2022/1044 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 28 juni 2022 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens polisuppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps) (Eupol Copps/1/2022) 73

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

★ Beslut (GUSP) 2022/1045 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 28 juni 2022 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag för gränsövergångsstället i Rafah (EU BAM Rafah) (EU BAM Rafah/1/2022)	75
★ Beslut (EU) 2022/1046 av företrädarna för medlemsstaternas regeringar av den 29 juni 2022 om utnämning av domare i tribunalen	77

III *Andra akter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

★ Beslut Av EFTAS Övervakningsmyndighet nr 269/21/KOL av den 1 december 2021 om införande av reviderade riktlinjer för statligt regionalstöd för 2022–2027 [2022/1047]	79
★ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 293/21/KOL av den 16 december 2021 om ändring av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom införande av reviderade riktlinjer om kortfristig exportkreditförsäkring [2022/1048]	121

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/1031

av den 23 juni 2022

om tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer till unionens marknader för offentlig upphandling och koncession och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling och koncession (Instrumentet för internationell upphandling – IPI)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska unionen utforma och föra en gemensam politik och vidta åtgärder samt förbättra samarbetet inom alla områden för internationella förbindelser, för att bland annat främja integreringen av alla länder i världsekonomin, även genom gradvist avskaffande av restriktioner för internationell handel.
- (2) Enligt artikel 206 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen, genom att upprätta en tullunion, i enlighet med sina gemensamma intressen bidra till en harmonisk utveckling av världshandeln, en gradvis avveckling av restriktionerna i den internationella handeln och i utländska direktinvesteringar samt en sänkning av tullmurarna och andra åtgärder.
- (3) I enlighet med artikel 26 i EUF-fördraget ska unionen besluta om åtgärder i syfte att upprätta den inre marknaden eller säkerställa dess funktion och den inre marknaden ska omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med fördragen. Tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer till unionens marknader för offentlig upphandling eller koncession omfattas av den gemensamma handelspolitiken.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 110.⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 juni 2022 [(EUT ...)/(ännu inte offentliggjord i EUT)] och rådets beslut av den 17 juni 2022.

- (4) Enligt artikel III:8 i Allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 och artikel XIII i Allmänna tjänstehandelsavtalet utesluts offentlig upphandling från huvuddelen av de multilaterala reglerna inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO).
- (5) Inom ramen för WTO och genom dess bilaterala förbindelser förespråkar unionen ett ambitiöst öppnande av unionens och dess handelspartners internationella marknader för offentlig upphandling och koncession, i en anda av ömsesidighet och gemensam nytta.
- (6) Det plurilaterala WTO-avtalet om offentlig upphandling och unionens handelsavtal som innehåller bestämmelser om upphandling ger ekonomiska aktörer från unionen marknadstillträde endast till marknaderna för offentlig upphandling eller koncession i tredjeländer som är parter i dessa avtal.
- (7) Om ett tredjeland är part i WTO-avtalet om offentlig upphandling eller har ingått ett handelsavtal med unionen med bestämmelser om upphandling, bör kommissionen följa samrådsmekanismerna eller tvistlösningsförfarandena enligt dessa avtal, om de restriktiva metoderna rör offentlig upphandling som omfattas av det tredjelandets åtaganden gentemot unionen om marknadstillträde.
- (8) Många tredjeländer är ovilliga att öppna sina marknader för offentlig upphandling eller koncession för internationell konkurrens eller att förbättra tillträdet till dessa marknader. Som en följd av detta möts unionens ekonomiska aktörer av restriktiva metoder när det gäller offentlig upphandling i många tredjeländer, vilket leder till att omfattande handelsmöjligheter går förlorade.
- (9) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 654/2014 ⁽³⁾ fastställs regler och förfaranden i syfte att säkerställa unionens rättigheter enligt internationella handelsavtal som ingåtts av unionen. Det finns inga sådana regler och förfaranden för behandlingen av ekonomiska aktörer, varor och tjänster som inte omfattas av sådana internationella avtal.
- (10) De internationella åtaganden om marknadstillträde som unionen har ingått gentemot tredjeländer inom offentlig upphandling och koncessioner kräver bland annat likabehandling av ekonomiska aktörer från dessa tredjeländer. Följaktligen kan åtgärder som antas enligt denna förordning endast tillämpas på ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från tredjeländer som inte är parter i det plurilaterala WTO-avtalet om offentlig upphandling eller i bilaterala eller multilaterala handelsavtal som ingåtts med unionen som inkluderar åtaganden om tillträde till marknaderna för offentlig upphandling eller koncession, eller på ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från länder som är parter i sådana avtal men endast när det gäller förfaranden för offentlig upphandling för varor, tjänster eller koncessioner som inte omfattas av avtalen i fråga. I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ⁽⁴⁾, 2014/24/EU ⁽⁵⁾ och 2014/25/EU ⁽⁶⁾ och enligt vad som klarlagts genom kommissionens meddelande av den 24 juli 2019 om vägledning om tillträde för anbudsgivare och varor från tredjeländer till EU:s upphandlingsmarknad, saknar ekonomiska aktörer från tredjeländer som inte har något avtal om öppnande av unionens upphandlingsmarknad, eller vars varor, tjänster och byggtjänster inte omfattas av ett sådant avtal, ett säkrat tillträde till upphandlingsförfaranden i unionen och kan uteslutas.
- (11) En ändamålsenlig tillämpning av åtgärder som antas enligt denna förordning i syfte att förbättra tillträdet för unionens ekonomiska aktörer till vissa tredjeländers marknader för offentlig upphandling eller koncession kräver en tydlig uppsättning ursprungsregler för ekonomiska aktörer, varor och tjänster.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 654/2014 av den 15 maj 2014 om utövande av unionens rättigheter vid tillämpning och genomdrivande av internationella handelsregler och om ändring av rådets förordning (EG) nr 3286/94 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) (EUT L 189, 27.6.2014, s. 50).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (12) En varas ursprung bör fastställas i enlighet med artikel 60 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽⁷⁾.
- (13) En tjänsts ursprung bör fastställas med utgångspunkt från var den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller den har sitt ursprung. En juridisk persons ursprung bör anses vara det land enligt vars lagstiftning den juridiska personen har bildats eller på annat sätt organiserats och inom vars territorium den juridiska personen har faktisk affärsverksamhet. Juridiska personer som bildats eller på annat sätt organiserats enligt lagstiftningen i en medlemsstat bör endast anses ha sitt ursprung i unionen om de har en direkt och faktisk koppling till ekonomin i en medlemsstat. För att undvika ett möjligt kringgående av en åtgärd enligt instrumentet för internationell upphandling (IPI) kan det bli nödvändigt att fastställa ursprunget för utlandskontrollerade eller utlandsägda juridiska personer som inte bedriver faktisk affärsverksamhet på ett tredjelandets territorium eller på en medlemsstats territorium, enligt vars lagstiftning de bildats eller på annat sätt organiserats, även genom att beakta andra faktorer, såsom ursprunget för ägarna eller andra personer som utövar ett bestämmande inflytande över den juridiska personen.
- (14) Vid bedömningen av om det finns specifika åtgärder eller metoder i ett tredjeland som skulle kunna leda till att tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen till marknaderna för offentlig upphandling eller koncession i det tredjelandet försämrats, bör kommissionen undersöka i vilken utsträckning lagar, regler eller andra åtgärder på det berörda tredjelandets marknader för offentlig upphandling eller koncessioner säkerställer transparens i enlighet med internationella standarder och inte leder till allvarliga och återkommande restriktioner för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen. Dessutom bör kommissionen undersöka i vilken utsträckning enskilda upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter i tredjeländer inför eller tillämpar restriktiva metoder mot ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen.
- (15) Kommissionen bör när som helst kunna inleda en transparent utredning av påstådda restriktiva åtgärder eller metoder som har införts eller tillämpas i ett tredjeland.
- (16) Med tanke på unionens övergripande politiska mål att stödja den ekonomiska tillväxten i de minst utvecklade länderna och deras integrering i de globala värdekedjorna, bör kommissionen inte inleda en utredning av de länder som omfattas av arrangemanget *Allt utom vapen* enligt förteckningen i bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 ⁽⁸⁾.
- (17) Vid genomförandet av utredningen bör kommissionen bjuda in det berörda tredjelandet till samråd för att eliminera eller avhjälpa eventuella restriktiva åtgärder eller metoder och därmed förbättra möjligheterna att delta i upphandling för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen avseende marknader för offentlig upphandling eller koncession i det tredjelandet.
- (18) Det är av yttersta vikt att utredningen genomförs på ett transparent sätt. En rapport om de viktigaste slutsatserna från utredningen bör därför offentliggöras.
- (19) Om utredningen bekräftar förekomsten av restriktiva åtgärder eller metoder och samråden med det berörda tredjelandet inte leder till tillfredsställande korrigerande åtgärder som avhjälper den allvarliga och återkommande försämringen av tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen inom rimlig tid, eller om det berörda tredjelandet avböjer att inleda samråd, bör kommissionen anta en IPI-åtgärd enligt denna förordning i form av en poänganpassningsåtgärd eller av en uteslutning av anbud, om den anser att ett sådant antagande ligger i unionens intresse.
- (20) Fastställandet av huruvida antagandet av en IPI-åtgärd ligger i unionens intresse bör grunda sig på en helhetsbedömning av alla olika intressen, inbegripet de intressen som unionens ekonomiska aktörer har. Kommissionen bör göra en avvägning mellan konsekvenserna av att anta en sådan åtgärd och åtgärdens inverkan på unionens bredare intressen. Det är viktigt att särskilt beakta det allmänna målet att uppnå ömsesidighet genom att öppna marknader i tredjeländer och förbättra möjligheterna till marknadstillträde för unionens ekonomiska aktörer. Målet att begränsa onödiga administrativa bördor för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter samt ekonomiska aktörer bör också beaktas.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 31.10.2012, s. 1).

- (21) En poänganpassning bör endast tillämpas i syfte att utvärdera anbud som lämnas av ekonomiska aktörer med ursprung i det berörda tredjelandet. En sådan åtgärd bör inte påverka det pris som ska betalas enligt det kontrakt som ska ingås med den utvalda anbudsgivaren. När upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter beslutar att basera sin bedömning av anbud på ett pris eller en kostnad som enda tilldelningskriterium, bör poänganpassningen fastställas på en betydligt högre nivå för att säkerställa att IPI-åtgärden har en jämförbar effektivitet.
- (22) IPI-åtgärderna bör tillämpas på upphandlingsförfaranden som omfattas av denna förordning, inbegripet ramavtal och dynamiska inköpssystem. Om ett specifikt kontrakt tilldelas inom ramen för ett dynamiskt inköpssystem som omfattas av en IPI-åtgärd bör IPI-åtgärder också gälla för det specifika kontraktet. IPI-åtgärder bör dock inte tillämpas på kontrakt under ett visst tröskelvärde i syfte att begränsa den totala administrativa bördan för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter. För att undvika en eventuell dubbel tillämpning av IPI-åtgärder bör sådana åtgärder inte tillämpas på kontrakt som tilldelats på grundval av ett ramavtal, om IPI-åtgärder redan har tillämpats när ramavtalet ingicks.
- (23) För att undvika ett eventuellt kringgående av en IPI-åtgärd bör lämpliga skyldigheter åläggas utvalda anbudsgivare. Dessa skyldigheter bör endast tillämpas på förfaranden för offentlig upphandling som omfattas av en IPI-åtgärd samt på kontrakt som tilldelas på grundval av ett ramavtal om värdet av sådana kontrakt uppgår till minst ett visst tröskelvärde och ramavtalet omfattas av en IPI-åtgärd.
- (24) Om ett tredjeland bedriver konkreta och långt framskridna förhandlingar med unionen om marknadstillträde när det gäller offentlig upphandling, i syfte att eliminera eller avhjälpa en försämring av tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen till dess marknader för offentlig upphandling eller koncession, bör kommissionen under förhandlingarna kunna tillfälligt upphäva IPI-åtgärder som avser det berörda tredjelandet.
- (25) Det är viktigt att IPI-åtgärder tillämpas enhetligt i unionen av upphandlande myndigheter och upphandlande enheter. För att ta hänsyn till skillnaderna i administrativ kapacitet hos upphandlande myndigheter och upphandlande enheter bör medlemsstaterna enligt vissa strikta krav kunna begära undantag från IPI-åtgärder för en begränsad förteckning över regionala och lokala upphandlande myndigheter och upphandlande enheter. När kommissionen kontrollerar de av medlemsstaterna föreslagna förteckningarna över lokala upphandlande myndigheter är det viktigt att den tar hänsyn till dessa upphandlande myndigheters särskilda situation, bland annat när det gäller befolkningsnivåer och det geografiska läget. Ett sådant undantag kan också avse upphandlingsförfaranden som dessa upphandlande myndigheter bör kunna genomföra inom ramen för ramavtal eller dynamiska inköpssystem.
- (26) Det är av yttersta vikt att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter har tillgång till ett brett urval av högkvalitativa produkter, så att de kan tillgodose sina inköpsbehov till konkurrenskraftiga priser. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter bör därför ha möjlighet att inte tillämpa IPI-åtgärder som begränsar tillgången till varor eller tjänster som inte omfattas, om det inte finns tillgång till varor eller tjänster från unionen eller varor eller tjänster som omfattas och som uppfyller den upphandlande myndighetens eller upphandlande enhetens krav, eller för att trygga väsentliga allmänpolitiska behov, till exempel rörande tvingande hänsyn till folkhälsa eller miljöskydd. När upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter tillämpar dessa undantag bör de underrätta kommissionen i god tid och på ett heltäckande sätt, för att möjliggöra lämplig övervakning av genomförandet av denna förordning.
- (27) I händelse av att upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter tillämpar IPI-åtgärder på ett felaktigt sätt som inverkar negativt på möjligheterna för ekonomiska aktörer som har rätt att delta i upphandlingsförfarandet, bör rådets direktiv 89/665/EEG⁽⁹⁾ och 92/13/EEG⁽¹⁰⁾ tillämpas. De drabbade ekonomiska aktörerna bör kunna inleda ett prövningsförfarande i enlighet med den nationella rätt som genomför dessa direktiv, till exempel om dessa

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 30.12.1989, s. 33).

⁽¹⁰⁾ Rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, 23.3.1992, s. 14).

ekonomiska aktörer anser att en konkurrerande ekonomisk aktör borde ha uteslutits eller att ett anbud borde ha rangordnats lägre på grund av tillämpningen av en IPI-åtgärd. Kommissionen bör även kunna tillämpa korrigeringsmekanismen i enlighet med artikel 3 i direktiv 89/665/EEG eller artikel 8 i direktiv 92/13/EEG.

- (28) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹¹⁾.
- (29) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter vad gäller antagande, återkallande, tillfälligt upphävande, återinförande eller förlängning av en IPI-åtgärd och kommissionen bör biträdas av den kommitté för handelshinder som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1843 ⁽¹²⁾. Med tanke på att IPI-åtgärder kan ha olika effekter på unionens marknader för offentlig upphandling eller koncession bör det kommittéförfarande som är tillämpligt på utkast till genomförandeakter som föreskriver uteslutning av anbud anpassas, och i sådana fall bör artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
- (30) Vid behov, och i frågor som rör tillämpningen av unionens rättsliga ram för offentlig upphandling, bör kommissionen kunna rådfråga den rådgivande kommitté för offentlig upphandling som inrättats genom rådets beslut 71/306/EEG ⁽¹³⁾.
- (31) Information som mottagits i enlighet med denna förordning bör endast användas för det ändamål för vilket den begärts och med vederbörlig hänsyn till tillämpliga dataskydds- och sekretesskrav på unionsnivå och nationell nivå. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁴⁾ samt artikel 28 i direktiv 2014/23/EU, artikel 21 i direktiv 2014/24/EU och artikel 39 i direktiv 2014/25/EU bör tillämpas i enlighet med detta.
- (32) I enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁵⁾ och i syfte att bland annat minska de administrativa bördorna, särskilt för medlemsstaterna, bör kommissionen regelbundet se över denna förordnings tillämpningsområde, funktionssätt och effektivitet. En sådan översyn skulle bland annat behandla möjligheten att använda alla tillgängliga medel för att underlätta utbytet av information, inbegripet elektroniska upphandlingsresurser såsom standardformulären för offentliggörande av meddelanden om offentlig upphandling, i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1780 ⁽¹⁶⁾, liksom den börda som upphandlande myndigheter och upphandlande enheter åsamkas vid tillämpningen av denna förordning. Kommissionen bör rapportera om sin bedömning till Europaparlamentet och rådet och vid behov lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.
- (33) Regler och principer för offentlig upphandling som unionens institutioner tilldelar för egen räkning anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁷⁾ och faller därför utanför den här förordningens tillämpningsområde. Enligt förordning (EU, Euratom) 2018/1046 grundar sig dessa regler på

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1843 av den 6 oktober 2015 om fastställande av unionsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa unionens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) (EUT L 272, 16.10.2015, s. 1).

⁽¹³⁾ Rådets beslut 71/306/EEG av den 26 juli 1971 om inrättande av en rådgivande kommitté för offentliga bygg- och anläggningskontrakt (EGT L 185, 16.8.1971, s. 15).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽¹⁵⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1780 av den 23 september 2019 om fastställande av standardformulär för offentliggörande av meddelanden om offentlig upphandling och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2015/1986 ("eForms") (EUT L 272, 25.10.2019, s. 7).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

reglerna i direktiven 2014/23/EU och 2014/24/EU. Det är därför lämpligt att bedöma huruvida de regler och principer som anges i denna förordning, i samband med en översyn av förordning (EU, Euratom) 2018/1046, bör göras tillämpliga även på offentliga kontrakt som tilldelas av unionens institutioner.

- (34) För att underlätta upphandlande myndigheters, upphandlande enheters och ekonomiska aktörers tillämpning av denna förordning bör kommissionen utfärda riktlinjer. De riktlinjerna bör i synnerhet innehålla information om begreppen fysiska och juridiska personers ursprung, varors och tjänsters ursprung, ytterligare skyldigheter och tillämpningen av dessa bestämmelser inom ramen för denna förordning. Mot bakgrund av unionens övergripande politiska mål att stödja små och medelstora företag bör dessa riktlinjer också ta hänsyn till de små och medelstora företagens särskilda informationsbehov vid tillämpningen av denna förordning, i syfte att förhindra att de överbelastas.
- (35) I enlighet med proportionalitetsprincipen och i syfte att förverkliga det grundläggande målet att förbättra tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen till marknader för offentlig upphandling eller koncession i tredjeländer genom att fastställa åtgärder avseende upphandling som inte omfattas, är det nödvändigt och lämpligt att fastställa bestämmelser om förfaranden som kommissionen ska följa när den utreder påstådda åtgärder eller metoder i tredjeländer mot ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen, och när den inleder samråd med de berörda tredjeländerna. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, i enlighet med artikel 5.4 i EU-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs åtgärder avseende upphandling som inte omfattas och som ska förbättra tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen till marknader för offentlig upphandling och koncession i tredjeländer. Den fastställer förfaranden som kommissionen ska följa när den utreder påstådda åtgärder eller metoder i tredjeländer mot ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen, och när den inleder samråd med de berörda tredjeländerna.

Denna förordning föreskriver en möjlighet för kommissionen att införa IPI-åtgärder gentemot sådana åtgärder eller metoder i tredjeländer i syfte att begränsa tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från tredjeländer till upphandlingsförfaranden i unionen.

2. Denna förordning ska tillämpas på förfaranden för offentlig upphandling som omfattas av följande rättsakter:

- a) Direktiv 2014/23/EU.
- b) Direktiv 2014/24/EU.
- c) Direktiv 2014/25/EU.

3. Denna förordning påverkar inte unionens internationella skyldigheter eller åtgärder som medlemsstaterna eller deras upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter får vidta i enlighet med de akter som avses i punkt 2.

4. Denna förordning ska tillämpas på förfaranden för offentlig förhandling som inleds efter dess ikraftträdande. En IPI-åtgärd ska endast tillämpas på förfaranden för offentlig upphandling som omfattas av IPI-åtgärden och som inletts vid en tidpunkt mellan den IPI-åtgärdens ikraftträdande och dess upphörande, återkallande eller tillfälliga upphävande. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ska inkludera en hänvisning till tillämpningen av denna förordning och alla tillämpliga IPI-åtgärder i alla dokument avseende offentlig upphandling som omfattas av en IPI-åtgärd.

5. Miljömässiga, sociala och arbetsrättsliga krav ska gälla för ekonomiska aktörer i enlighet med direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU eller annan unionsrätt.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *ekonomisk aktör*: en ekonomisk aktör enligt definitionen i direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU.
- b) *varor*: varor som avses i föremålet för ett förfarande för offentlig upphandling och i specifikationerna för det relevanta kontraktet; insatsvaror, material eller ingredienser som ingår i de levererade varorna omfattas dock inte.
- c) *uppskattat värde*: det uppskattade värdet av ett kontrakt beräknat i enlighet med direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU.
- d) *poänganpassning*: den relativa minskning med en viss procentandel av den poäng för ett anbud som följer av en upphandlande myndighets eller upphandlande enhets utvärdering av anbudet på grundval av de tilldelningskriterier som definieras i de relevanta dokumenten för offentlig upphandling. Om pris eller kostnad är det enda tilldelningskriteriet avser poänganpassningen, vid utvärderingen av anbudet, den relativa ökningen med en viss procentandel av det pris som anbudsgivaren erbjuder.
- e) *belägg*: alla uppgifter, intyg, styrkande dokument eller utlåtanden som syftar till att visa att skyldigheterna enligt artikel 8 är uppfyllda, såsom
 - i) dokument som visar att varorna har sitt ursprung i unionen eller i ett tredjeland,
 - ii) beskrivning av tillverkningsprocesser, inklusive prover, beskrivningar eller fotografier, för varor som ska levereras,
 - iii) utdrag ur relevanta register eller finansiella rapporter för tjänsternas ursprung, inklusive ett registreringsnummer för mervärdesskatt (moms).
- f) *upphandlande myndighet*: en upphandlande myndighet enligt definitionen i direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU.
- g) *upphandlande enhet*: en upphandlande enhet enligt definitionen i direktiven 2014/23/EU och 2014/25/EU.
- h) *berörd part*: varje person eller enhet vars intressen kan påverkas av en åtgärd eller metod i ett tredjeland, såsom företag, företagssammanslutningar eller de viktigaste branschövergripande organisationer som företräder arbetsmarknadens parter på unionsnivå.
- i) *åtgärd eller metod i ett tredjeland*: varje åtgärd, förfarande eller metod av lagstiftnings-, reglerings- eller förvaltningskaraktär, eller en kombination av dessa, som införs eller tillämpas av offentliga myndigheter eller enskilda upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter i ett tredjeland, oavsett nivå, och som leder till en allvarlig och återkommande försämring av tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen till marknaderna för offentlig upphandling eller koncession i det tredjelandet.
- j) *IPI-åtgärd*: en åtgärd som antagits av kommissionen i enlighet med denna förordning och som begränsar tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster med ursprung i tredjeländer till unionens upphandlings- eller koncessionsmarknader när det gäller upphandling som inte omfattas.
- k) *upphandling som inte omfattas*: förfaranden för offentlig upphandling för varor, tjänster eller koncessioner för vilka unionen inte har gjort några åtaganden om marknadstillträde i ett internationellt avtal om upphandling eller koncessioner.
- l) *kontrakt*: offentliga kontrakt enligt definitionen i direktiv 2014/24/EU, koncessioner enligt definitionen i direktiv 2014/23/EU och varu-, byggtreprenad- och tjänstekontrakt enligt definitionen i direktiv 2014/25/EU.
- m) *anbudsgivare*: en anbudsgivare enligt definitionen i direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU.
- n) *land*: varje stat eller särskilt tullområde, utan att en sådan term har konsekvenser för länders suveränitet.

- o) *underentreprenad*: arrangemang genom vilket en tredje part utför en del av ett kontrakt och som inte inbegriper enbart leverans av varor eller delar som är nödvändiga för att tillhandahålla en tjänst.

2. I denna förordning, utom för artikel 6.3 och 6.7, ska utförande av byggentreprenader eller realiserande av ett byggnadsverk i den mening som avses i direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU betraktas som tillhandahållande av en tjänst.

Artikel 3

Ursprungsbestämning

1. En ekonomisk aktörs ursprung ska anses vara följande:
 - a) För en fysisk person, det land där denna person är medborgare eller har permanent uppehållstillstånd.
 - b) För en juridisk person något av följande:
 - i) Det land enligt vars lagstiftning den juridiska personen har bildats eller på annat sätt organiserats och inom vars territorium den juridiska personen har faktisk affärsverksamhet.
 - ii) Om den juridiska personen inte utövar faktisk affärsverksamhet inom territoriet för det land där den har bildats eller på annat sätt organiserats, ska den juridiska personens ursprung vara ursprunget för den eller de personer som direkt eller indirekt kan utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen i kraft av sitt ägarskap av den juridiska personen, sitt finansiella deltagande i den eller de regler som styr den juridiska personen.

Vid tillämpningen av första stycket punkt b ii ska den eller de personerna antas ha ett bestämmande inflytande över den juridiska personen i följande fall när de direkt eller indirekt

- a) innehar majoriteten av den juridiska personens tecknade kapital,
- b) kontrollerar majoriteten av de röster som är knutna till aktier som emitterats av den juridiska personen, eller
- c) kan utse mer än hälften av ledamöterna i den juridiska personens förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

2. Om en ekonomisk aktör är en grupp av fysiska eller juridiska personer, offentliga enheter eller någon kombination därav, och minst en av dessa personer eller enheter har sitt ursprung i ett tredjeland vars ekonomiska aktörer, varor eller tjänster omfattas av en IPI-åtgärd ska den IPI-åtgärden även tillämpas på anbud från den gruppen.

Om deltagandet av sådana personer eller enheter i en grupp uppgår till mindre än 15 % av värdet på ett anbud som lämnats av den gruppen, ska den IPI-åtgärden emellertid inte tillämpas på det anbudet, såvida inte dessa personer eller enheter är nödvändiga för att uppfylla huvuddelen av minst ett av urvalskriterierna i ett förfarande för offentlig upphandling.

3. Upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter får när som helst under förfarandet för offentlig upphandling begära att den ekonomiska aktören lämnar in, kompletterar, förtydligar eller fullbordar den information eller dokumentation som rör kontrollen av den ekonomiska aktörens ursprung inom en lämplig tidsfrist, förutsatt att sådana begäranden görs i överensstämmelse med principerna om likabehandling och transparens. Om den ekonomiska aktören underlåter att tillhandahålla sådan information eller dokumentation utan någon rimlig förklaring och därigenom förhindrar upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter att kontrollera den ekonomiska aktörens ursprung, eller gör en sådan kontroll ogenomförbar eller mycket svår, ska den ekonomiska aktören uteslutas från att delta i det berörda förfarandet för offentlig upphandling.

4. En varas ursprung ska fastställas i enlighet med artikel 60 i förordning (EU) nr 952/2013, och en tjänsts ursprung ska fastställas på grundval av ursprunget för den ekonomiska aktör som tillhandahåller den.

Artikel 4

Undantag för varor och tjänster med ursprung i de minst utvecklade länderna

Kommissionen ska inte inleda en utredning avseende de minst utvecklade länder som förtecknas i bilaga IV till förordning (EU) nr 978/2012, såvida det inte finns belägg för ett kringgående av en IPI-åtgärd som kan tillskrivas det förtecknade tredjelandet eller dess ekonomiska aktörer.

KAPITEL II

Utredningar, samråd, åtgärder och skyldigheter

Artikel 5

Utredningar och samråd

1. På eget initiativ eller efter ett motiverat klagomål från en berörd part i unionen eller en medlemsstat får kommissionen inleda en utredning av en påstådd åtgärd eller metod i ett tredjeland genom att offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*. Ett sådant tillkännagivande om inledande ska innehålla kommissionens preliminära bedömning av tredjelandets åtgärd eller metod och uppmana berörda parter och medlemsstater att lämna relevant information till kommissionen inom en angiven tidsperiod.

Kommissionen ska göra ett online-verktyg tillgängligt på sin webbplats. Medlemsstaterna och berörda parter i unionen ska använda detta verktyg för att lämna in ett motiverat klagomål.

2. Efter offentliggörandet av det tillkännagivande som avses i punkt 1 ska kommissionen uppmana det berörda tredjelandet att lämna sina synpunkter, tillhandahålla relevanta uppgifter och inleda samråd med kommissionen för att eliminera eller avhjälpa den påstådda åtgärden eller metoden i tredjelandet. Kommissionen ska regelbundet informera medlemsstaterna om hur utredningen och samråden fortskrider i den kommitté för handelshinder som inrättats genom artikel 7 i förordning (EU) 2015/1843.

3. Utredningen och samråden ska avslutas inom nio månader efter det att de har inletts. I motiverade fall får kommissionen förlänga denna period med fem månader genom att offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* och informera tredjelandet, berörda parter och medlemsstaterna om denna förlängning.

4. När utredningen och samråden avslutats ska kommissionen offentliggöra en rapport med de viktigaste resultaten av utredningen och ett förslag till åtgärder. Kommissionen ska lägga fram den rapporten för Europaparlamentet och rådet.

5. Om kommissionen efter sin utredning finner att den påstådda åtgärden eller metoden i tredjelandet inte längre tillämpas eller att den inte leder till en allvarlig och återkommande försämring av tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen till tredjelandets marknader för offentlig upphandling eller koncession, ska kommissionen avsluta utredningen och offentliggöra ett tillkännagivande om avslutande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. Kommissionen får när som helst tillfälligt avbryta utredningen och samråden om det berörda tredjelandet

- a) vidtar tillfredsställande korrigerande åtgärder för att eliminera eller avhjälpa en allvarlig och återkommande försämring av tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen till tredjelandets marknader för offentlig upphandling eller koncession och därigenom förbättra detta tillträde, eller
- b) åtar sig gentemot unionen att avsluta eller fasa ut tredjelandets åtgärd eller metod, bland annat genom att utvidga tillämpningsområdet för ett befintligt avtal till offentlig upphandling, inom en rimlig tidsperiod och senast sex månader efter det att sådana åtaganden gjorts.

7. Kommissionen ska återuppta utredningen och samråden så snart den drar slutsatsen att skälen till det tillfälliga avbrottet inte längre är giltiga.

8. Kommissionen ska offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* i händelse av att utredningen och samråden tillfälligt avbryts eller återupptas.

Artikel 6

IPI-åtgärder

1. Om kommissionen efter en utredning och samråd enligt artikel 5 finner att en åtgärd eller metod i ett tredjeland föreligger, ska den, om den anser det ligga i unionens intresse, anta en IPI-åtgärd genom en genomförandeakt. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.

2. Ett fastställande om huruvida det ligger i unionens intresse att anta en IPI-åtgärd ska grunda sig på en helhetsbedömning av alla olika intressen, inbegripet de intressen som unionens ekonomiska aktörer har. IPI-åtgärder ska inte antas om kommissionen på grundval av all tillgänglig information drar slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att vidta sådana åtgärder.

3. IPI-åtgärden ska fastställas mot bakgrund av tillgänglig information och på grundval av följande kriterier:

- a) Proportionaliteten hos IPI-åtgärden när det gäller åtgärden eller metoden i tredjelandet.
- b) Tillgången till alternativa försörjningskällor för de berörda varorna och tjänsterna, i syfte att undvika eller minimera en betydande negativ inverkan på upphandlande myndigheter och upphandlande enheter.

4. IPI-åtgärden ska endast tillämpas på förfaranden för offentlig upphandling som har ett uppskattat värde som ligger över det tröskelvärde som ska fastställas av kommissionen mot bakgrund av resultaten av utredningen och samråden och med beaktande av de kriterier som anges i punkt 3. Detta uppskattade värde ska vara minst 15 000 000 EUR exklusive moms för byggtreprenader och koncessioner och minst 5 000 000 EUR exklusive moms för varor och tjänster.

5. IPI-åtgärden ska tillämpas på specifika kontrakt som tilldelas enligt ett dynamiskt inköpssystem där IPI-åtgärden även tillämpas på dessa dynamiska inköpssystem, med undantag för specifika kontrakt vars uppskattade värde understiger de respektive värden som anges i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 15 i direktiv 2014/25/EU. IPI-åtgärden ska inte tillämpas på förfaranden för offentlig upphandling för tilldelning av kontrakt på grundval av ett ramavtal eller på kontrakt för enskilda delar som ska tilldelas i enlighet med artikel 5.10 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 16.10 i direktiv 2014/25/EU.

6. I den IPI-åtgärd som avses i punkt 1 får kommissionen, inom det tillämpningsområde som fastställs i punkt 8, besluta att begränsa tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från ett tredjeland till förfaranden för offentlig upphandling genom att kräva att upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter

- a) inför en poänganpassning för anbud som lämnas av ekonomiska aktörer med ursprung i detta tredjeland, eller
- b) utesluter anbud från ekonomiska aktörer med ursprung i det tredjelandet.

7. Den poänganpassning som avses i punkt 6 a ska endast gälla för utvärdering och rangordning av anbud. Den ska inte påverka det pris som ska betalas enligt det kontrakt som ska ingås med den utvalda anbudsgivaren.

8. I den IPI-åtgärd som avses i punkt 1 ska kommissionen specificera tillämpningsområdet för IPI-åtgärden, inbegripet

- a) de sektorer eller kategorier av varor, tjänster och koncessioner, baserat på den gemensamma terminologin vid offentlig upphandling som fastställs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2195/2002 ⁽¹⁸⁾, samt eventuella tillämpliga undantag,

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2195/2002 av den 5 november 2002 om en gemensam terminologi vid offentlig upphandling (CPV) (EGT L 340, 16.12.2002, s. 1).

- b) de specifika kategorierna av upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter,
- c) de specifika kategorierna av ekonomiska aktörer,
- d) de specifika tröskelvärden som är minst de som anges i punkt 4,
- e) i tillämpliga fall, procentvärdet av en poänganpassning som avses i punkt 6 a.

Procentvärdet av den anpassning som avses i första stycket ska vara 50 % av anbudets utvärderingspoäng beroende på tredjelandet och sektorn för planerade varor, tjänster, arbeten eller koncessioner. Vid offentlig upphandling, där pris eller kostnad är det enda tilldelningskriteriet, ska poängjusteringen vara dubbelt så stor som det procentuella värdet som anges i första meningen i detta stycke. En IPI-åtgärd ska ange respektive procentvärde separat.

9. När kommissionen fastställer IPI-åtgärden på grundval av de alternativ som anges i punkt 6 a eller b ska den välja den typ av åtgärd som skulle vara proportionerlig och på effektivast möjliga sätt avhjälpa det försämrade tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling eller koncession.

10. Om kommissionen anser att tredjelandet vidtar tillfredsställande korrigerande åtgärder för att eliminera eller avhjälpa en försämring av tillträdet för ekonomiska aktörer, varor eller tjänster från unionen till marknader för offentlig upphandling eller koncession i det tredjelandet och därigenom förbättrar detta tillträde, eller om tredjelandet åtar sig att upphöra med åtgärden eller metoden i fråga får kommissionen återkalla IPI-åtgärden eller tillfälligt avbryta tillämpningen av den.

Om kommissionen anser att de korrigerande åtgärderna eller åtagandena har upphävts, tillfälligt avbrutits eller genomförts felaktigt ska den offentliggöra sina slutsatser och när som helst återinföra IPI-åtgärden.

Kommissionen får återkalla, tillfälligt upphäva eller återinföra en IPI-åtgärd genom en genomförandeakt och ska i sådana fall offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning*. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.

11. En IPI-åtgärd ska upphöra att gälla fem år efter det att den trätt i kraft. En IPI-åtgärd får förlängas med fem år. Kommissionen ska inleda en översyn av IPI-åtgärden senast nio månader innan IPI-åtgärden upphör att gälla genom att offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*. En sådan översyn ska slutföras inom sex månader från offentliggörandet av meddelandet i fråga. Efter en sådan översyn kan kommissionen förlänga giltighetstiden för IPI-åtgärden, anpassa den på lämpligt sätt eller ersätta den med en annan IPI-åtgärd genom en genomförandeakt. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2.

Artikel 7

Förteckning över upphandlande myndigheter som undantas från tillämpningen av denna förordning

1. På motiverad begäran av en medlemsstat får kommissionen, i syfte att uppnå en rättvis fördelning mellan medlemsstaterna av de upphandlingsförfaranden som omfattas av IPI-åtgärder, anta en förteckning över lokala upphandlande myndigheter i den medlemsstaten, inom administrativa enheter med en befolkning på mindre än 50 000 invånare, som är undantagna från tillämpningen av denna förordning.

2. I sin begäran ska medlemsstaten lämna detaljerade uppgifter som motiverar begäran om undantag och som rör värdet av de kontrakt som överstiger de tröskelvärden som anges i artikel 6.4 i denna förordning och som tilldelats av alla förtecknade upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter under de tre senaste åren räknat bakåt från den 31 december året före ansökan om undantag. Ett undantag får endast beviljas om det totala värdet av kontrakt över de tröskelvärden som anges i artikel 6.4 i denna förordning, och som tilldelats av upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter som inte ska undantas, överstiger 80 % av det totala värdet av de kontrakt över tröskelvärdena som omfattas av direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU och som tilldelats i den begärande medlemsstaten under samma treårsperiod.

3. Undantaget ska begränsas till vad som är absolut nödvändigt och proportionerligt, med beaktande av den administrativa kapaciteten hos de upphandlande myndigheter som ska undantas.
4. Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna innan den antar den förteckning som avses i punkt 1. Den förteckningen, som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska gälla i tre år och får ses över eller förnyas vart tredje år på motiverad begäran av den berörda medlemsstaten.

Artikel 8

Skyldigheter för den utvalda anbudsgivaren

1. När det gäller förfaranden för offentlig upphandling som omfattas av en IPI-åtgärd, samt kontrakt som tilldelas på grundval av ett ramavtal där det uppskattade värdet av dessa kontrakt är lika med eller högre än de värden som anges i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU och artikel 15 i direktiv 2014/25/EU och om dessa ramavtal omfattades av IPI-åtgärden, ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i dokumenten avseende offentlig upphandling också inkludera följande skyldigheter för de utvalda anbudsgivarna:
 - a) Att inte lägga ut på underentreprenad mer än 50 % av kontraktets totala värde på ekonomiska aktörer med ursprung i ett tredjeland som omfattas av en IPI-åtgärd.
 - b) Att för kontrakt som omfattar leverans av varor, under kontraktets löptid, säkerställa att varor eller tjänster som levereras eller tillhandahålls under kontraktets fullgörande och som har sitt ursprung i det tredjeland som omfattas av IPI-åtgärden inte utgör mer än 50 % av kontraktets totala värde, oavsett om dessa varor eller tjänster levereras eller tillhandahålls direkt av den utvalda anbudsgivaren eller av en underleverantör.
 - c) Att till den upphandlande myndigheten eller den upphandlande enheten på deras begäran lämna tillräckliga belägg i enlighet med led a eller b, senast när fullgörandet av kontraktet har slutförts.
 - d) Att betala en proportionerlig avgift på mellan 10 % och 30 % av kontraktets totala värde om de skyldigheter som avses i led a eller b inte uppfylls.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 c är det tillräckligt att med belägg styrka att mer än 50 % av kontraktets totala värde har sitt ursprung i andra länder än det tredjeland som omfattas av IPI-åtgärden. Den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten ska begära relevanta belägg om det finns rimliga indikationer på bristande efterlevnad av punkt 1 a eller b, eller om kontraktet tilldelas en grupp av ekonomiska aktörer som består av en juridisk person med ursprung i det tredjeland som omfattas av en IPI-åtgärd.
3. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ska inkludera en hänvisning till de skyldigheter som anges i denna artikel i dokumenten för de förfarandena för offentlig upphandling som omfattas av en IPI-åtgärd.

Artikel 9

Undantag

1. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får undantagsvis besluta att i ett förfarande för offentlig upphandling inte tillämpa en IPI-åtgärd, om
 - a) endast anbud från ekonomiska aktörer med ursprung i ett tredjeland som omfattas av en IPI-åtgärd uppfyller anbudsvillkoren, eller
 - b) beslutet att inte tillämpa IPI-åtgärden är motiverat av tvingande hänsyn till allmänintresset, såsom folkhälsa eller miljöskydd.
2. När en upphandlande myndighet eller en upphandlande enhet beslutar att inte tillämpa en IPI-åtgärd ska den, på ett sätt som beslutas av respektive medlemsstat, lämna följande information till kommissionen senast trettio kalenderdagar efter att kontraktet tilldelas.
 - a) Den upphandlande myndighetens eller den upphandlande enhetens namn och kontaktuppgifter.

- b) En beskrivning av kontraktets ändamål.
- c) Information om de ekonomiska aktörernas ursprung.
- d) Grundvalen som beslutet att inte tillämpa IPI-åtgärden bygger på, samt en detaljerad motivering till att undantaget tillämpas.
- e) I tillämpliga fall, andra uppgifter som den upphandlande myndigheten eller den upphandlande enheten finner användbara.

Kommissionen får begära ytterligare uppgifter av de berörda medlemsstaterna.

Artikel 10

Rättsmedel

För att säkerställa rättsligt skydd för ekonomiska aktörer som har eller har haft intresse av att erhålla ett visst kontrakt som omfattas av denna förordning ska direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG tillämpas i enlighet med detta.

KAPITEL III

Genomförandebefogenheter, rapportering och slutbestämmelser

Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av den kommitté som inrättats genom artikel 7 i förordning (EU) 2015/1843. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i artikel 3 i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande om antagandet av förslag till IPI-åtgärd i form av uteslutning av anbud i enlighet med artikel 6.6 b i den här förordningen ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 12

Riktlinjer

För att underlätta upphandlande myndigheters och upphandlande enheters och ekonomiska aktörers tillämpning av denna förordning ska kommissionen inom sex månader från och med den 29 augusti 2022 utfärda riktlinjer.

Artikel 13

Rapportering

1. Senast den 30 augusti 2025 och minst vartannat år därefter ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och om de framsteg som gjorts i internationella förhandlingar om tillträdet för unionens ekonomiska aktörer till tredjeländers marknader för offentlig upphandling eller koncession enligt denna förordning. Den rapporten ska offentliggöras. Medlemsstaterna ska på begäran lämna upplysningar till kommissionen om tillämpningen av åtgärder enligt denna förordning, inbegripet vad gäller antalet förfaranden för offentlig upphandling på central och lägre nivå där en viss IPI-åtgärd tillämpades, antalet anbud som mottagits från tredjeländer som omfattas av den IPI-åtgärden samt fall där ett särskilt undantag från åtgärden tillämpades.

2. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ska via den elektroniska databasen TED (*Tender Electronic Daily*) rapportera till kommissionen om tillämpningen av IPI-åtgärder, som en del av informationen om tilldelning av kontrakt. Denna rapport ska för varje relevant förfarande innehålla information om tillämpningen av IPI-åtgärder, antalet anbud som mottagits från tredjeländer som omfattas av den relevanta IPI-åtgärden, antalet anbud för vilka uteslutningen av anbudet eller poängjusteringen tillämpats och tillämpningen av särskilda undantag från IPI-åtgärden. Kommissionen ska använda dessa uppgifter i sin regelbundna rapportering enligt denna artikel. Medlemsstaterna ska på begäran förse kommissionen med ytterligare information om tillämpningen av åtgärder enligt denna förordning.

Artikel 14

Översyn

Senast fyra år efter antagandet av en genomförandeakt eller senast den 30 augusti 2027, beroende på vilket som inträffar tidigast, och därefter vart femte år, ska kommissionen se över denna förordnings tillämpningsområde, funktionssätt och effektivitet samt rapportera sina slutsatser till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 15

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sextionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 juni 2022.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
F. RIESTER
Ordförande

**Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande beträffande Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) 2022/1031**

Europaparlamentet och rådet erkänner att de regler om kommittéförfarande som man enats om i detta instrument inte föregriper resultatet av andra pågående eller framtida lagstiftningsförhandlingar och inte ska betraktas som prejudicerande för andra lagstiftningsärenden.

Uttalande från kommissionen om översynen av förordningen om instrumentet för internationell upphandling (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031)*

När kommissionen i enlighet med artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031 genomför en översyn av den förordningens tillämpningsområde, funktionssätt och effektivitet kommer den även att bedöma om det finns ett behov av att från dess tillämpningsområde undanta de utvecklingsländer som omfattas av den allmänna ordning som anges i artikel 1.2 a i förordning (EU) nr 978/2012, särskilt de länder som omfattas av den särskilda stimulansordning för hållbar utveckling och gott styre som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 978/2012. Vid denna översyn kommer kommissionen att lägga särskild vikt vid sådana sektorer som anses vara strategiska i samband med offentlig upphandling i EU.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/1032**av den 29 juni 2022****om ändring av förordningarna (EU) 2017/1938 och (EG) nr 715/2009 vad gäller gaslagring****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommitténs,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Även om kortvariga avbrott i gasförsörjningen har inträffat tidigare finns det flera faktorer som skiljer situationen år 2022 från tidigare gasförsörjningskriser. Upptrappningen av Rysslands militära aggression mot Ukraina sedan februari 2022 har lett till aldrig tidigare skådade prisökningar. Dessa prisökningar kommer sannolikt att i grunden förändra incitamenten för att fylla underjordiska gaslagringsanläggningar i unionen. I den nuvarande geopolitiska situationen kan ytterligare avbrott i gasförsörjningen inte uteslutas. Sådana avbrott i gasförsörjningen skulle allvarligt kunna skada medborgarna och unionens ekonomi eftersom unionen fortfarande, i betydande grad, är beroende av externa gasleveranser som kan påverkas av konflikten.
- (2) De aktuella händelsernas karaktär och konsekvenser är storskaliga och unionsomfattande och kräver därför en heltäckande reaktion från unionen. Den reaktionen bör prioritera åtgärder som kan stärka gasförsörjningstryggheten på unionsnivå, särskilt gasförsörjningen till skyddade kunder. Energibesparingar och energieffektivitet är ett viktigt bidrag till det målet. Det är därför av avgörande betydelse att unionen agerar på ett samordnat sätt för att undvika potentiella risker till följd av eventuella avbrott i gasförsörjningen, utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att välja mellan olika energikällor och energiförsörjningens allmänna struktur i enlighet med artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (3) Underjordiska gaslagringsanläggningar bidrar till försörjningstryggheten för gas, och välfyllda underjordiska gaslagringsanläggningar innebär säkrad tillgång på gas genom att öka tillgången till gas vid hög efterfrågan eller vid försörjningsavbrott. Eftersom försörjningsavbrott för gas i rörledning kan inträffa när som helst bör åtgärder beträffande fyllnadsnivån vid unionens underjordiska gaslagringsanläggningar införas för att säkerställa försörjningstryggheten för gas under vintern 2022–2023.
- (4) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 ⁽³⁾ infördes en solidaritetsmekanism som ett instrument för att lindra effekterna av svåra kriser inom unionen där gasförsörjningen till solidaritetsskyddade kunder, vilket är ett väsentligt säkerhetsbehov och en nödvändig prioritering, är hotad i en medlemsstat. Vid en kris på unionsnivå säkerställer en omedelbar reaktion att medlemsstaterna kan ge kunderna ett förstärkt skydd.

⁽¹⁾ Yttrande av den 18 maj 2022 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 juni 2022.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

- (5) Effekterna av Rysslands militära aggression mot Ukraina har visat att de befintliga reglerna för försörjningstrygghet inte är anpassade till plötsliga och omfattande förändringar av den geopolitiska situationen, i vilka försörjningsbrister och pristoppar inte bara kan bero på att infrastrukturen inte fungerar eller på extrema väderförhållanden utan också på avsiktliga större händelser och på mer långvariga eller plötsliga försörjningsavbrott. Det är därför nödvändigt att ta itu med de plötsliga och kraftigt ökade risker som följer av de aktuella förändringarna i den geopolitiska situationen, inbegripet genom diversifiering av unionens energiförsörjning.
- (6) På grundval av kommissionens analys av bland annat åtgärdernas lämplighet för att trygga gasförsörjningen och den unionsomfattande förstärkta riskberedskapsanalys som genomfördes i februari 2022 av kommissionen och den grupp för samordning av gasförsörjningen som inrättades genom förordning (EU) 2017/1938, bör varje medlemsstat i princip säkerställa att de underjordiska gaslagringsanläggningar som är belägna på dess territorium och som är direkt sammanlänkade med ett marknadsområde i den medlemsstaten är fyllda till minst 90 % av sin kapacitet på medlemsstatsnivå senast den 1 november varje år (fyllnadsmålet), med en serie delmål för varje medlemsstat i maj, juli, september och februari (fyllnadsbana) året därefter. Vissa medlemsstater som har betydande underjordisk lagringskapacitet skulle påverkas oproportionellt av skyldigheten att uppnå fyllnadsmålet för underjordiska gaslagringsanläggningar på deras territorium. För att återspegla den situationen bör skyldigheten att fylla deras underjordiska gaslagringsanläggningar minskas till 35 % av deras genomsnittliga årliga gasförbrukning under de föregående fem åren. Detta bör inte påverka andra medlemsstaters skyldighet att bidra till att fylla de berörda underjordiska gaslagringsanläggningarna. Medlemsstaterna bör, på vissa villkor, kunna besluta att delvis uppfylla fyllnadsmålet genom att medräkna lager av flytande naturgas (LNG) som lagras i LNG-anläggningar. Fyllnadsmålen är nödvändiga för att säkerställa att kunder i unionen får ett tillräckligt skydd mot försörjningsbrister. För 2022 bör ett lägre fyllnadsmål på 80 % och färre delmål gälla, med hänsyn till det faktum att denna förordning träder i kraft efter det att lagerpåfyllningssäsongen inletts och att medlemsstaterna kommer att ha begränsad tid på sig för att genomföra den.
- (7) När medlemsstaterna fyller sina lagringsanläggningar bör de sträva efter att diversifiera sina gasleverantörer för att minska sitt beroende när detta kan äventyra en trygg energiförsörjning eller unionens eller medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen.
- (8) Varje år från och med 2023 bör gaslagringen också särskilt övervakas från och med februari för att undvika att gas plötsligt tas ur underjordiska gaslagringsanläggningar mitt i vintern, vilket skulle kunna leda till problem med försörjningstryggheten före vinterns slut. Fyllnadsbanorna bör möjliggöra kontinuerlig övervakning under hela lagerpåfyllningssäsongen.
- (9) Varje medlemsstat med underjordiska gaslagringsanläggningar bör varje år från och med 2023 till kommissionen översända ett utkast till fyllnadsbanor för sådana anläggningar på dess territorium och som är direkt sammanlänkade med dess marknadsområde i aggregerad form. Med beaktande av bedömningen från gruppen för samordning av gasförsörjningen bör kommissionen fatta ett beslut om fastställande av fyllnadsbanor för varje medlemsstat på ett sätt som inte otillbörligt snedvrider konkurrensläget för de underjordiska gaslagringsanläggningarna i den medlemsstaten jämfört med sådana anläggningar som är belägna i angränsande medlemsstater.
- (10) För att fastställa fyllnadsbanan för varje medlemsstat med underjordiska gaslagringsanläggningar från och med 2023 på grundval av det utkast till fyllnadsbana som översänts av varje sådan medlemsstat, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (11) Fyllnadsbanan för varje medlemsstat med underjordiska gaslagringsanläggningar bör omfatta en serie delmål och bör baseras på den genomsnittliga fyllnadsnivån för den medlemsstaten under de fem föregående åren. För de medlemsstater vars fyllnadsmål minskas till 35 % av deras genomsnittliga årliga gasförbrukning bör fyllnadsbanans delmål minskas i motsvarande grad.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (12) Om en medlemsstat inte kan uppnå fyllnadsmålen i tid på grund av tekniska svårigheter, till exempel problem med de rörledningar som tillför gas till de underjordiska gaslagringsanläggningarna eller med inlagringsanläggningar, bör medlemsstaten ha möjlighet att uppnå fyllnadsmålet i ett senare skede. Varje fyllnadsmål bör dock uppnås så snart det är tekniskt möjligt, och under alla omständigheter senast den 1 december det berörda året, för att säkerställa försörjningstryggheten för gas under vinterperioden.
- (13) Det är möjligt att en medlemsstat inte kan uppnå fyllnadsmålet eller ett delmål på grund av en kris på regional nivå eller unionsnivå, såsom när gasförsörjningen inte räcker till såsom avses i artikel 11.1 c i förordning (EU) 2017/1938, som kommissionen har tillkännaggett på begäran av en eller flera medlemsstater som, allt efter omständigheterna, har tillkännaggett att det råder en nationell kris i den mening som avses i den förordningen. Därför bör fyllnadsmålen, inklusive bördefördelningsmålet, inte gälla när, och så länge som, kommissionen har tillkännaggett att det råder en kris på regional nivå eller unionsnivå i enlighet med artikel 12 i den förordningen.
- (14) För att säkerställa att det inte förekommer någon avvikelse från fyllnadsbanorna bör de behöriga myndigheterna kontinuerligt övervaka fyllnadsnivåerna i de underjordiska gaslagringsanläggningarna. Fyllnadsbanorna bör omfattas av en marginal på fem procentenheter. Om fyllnadsnivån i en medlemsstat ligger mer än fem procentenheter under nivån för dess fyllnadsbana bör den behöriga myndigheten omedelbart vidta effektiva åtgärder för att öka den. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen och gruppen för samordning av gasförsörjningen om dessa åtgärder.
- (15) En medlemsstats betydande och varaktiga avvikelser från sin fyllnadsbana kan äventyra de adekvata fyllnadsnivåerna och fyllnadsmålet, vilka är nödvändiga för att säkerställa försörjningstryggheten för gas i unionen i en anda av solidaritet. I händelse av sådana betydande och varaktiga avvikelser från fyllnadsbanan eller avvikelser från fyllnadsmålet bör kommissionen ges befogenhet att vidta effektiva åtgärder för att undvika problem med försörjningstryggheten för gas till följd av ofyllda lagringsanläggningar. När kommissionen beslutar om sådana effektiva åtgärder bör den ta hänsyn till den specifika situationen i den berörda medlemsstaten, till exempel de underjordiska gaslagringsanläggningarnas storlek i förhållande till den inhemska gasförbrukningen eller de underjordiska gaslagringsanläggningarnas betydelse för försörjningstryggheten för gas i regionen och existerande LNG-lagringsanläggningar. Eftersom denna förordning ska träda i kraft efter det att lagerpåfyllningssäsongen 2022 påbörjats bör alla åtgärder som kommissionen vidtar för att hantera avvikelser från fyllnadsbanan för 2022 ta hänsyn till den begränsade tid som står till förfogande för genomförandet av denna förordning på nationell nivå. Kommissionen bör säkerställa att åtgärderna inte går utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa försörjningstryggheten för gas, och att de inte lägger en oproportionell börda på medlemsstaterna, aktörerna på gasmarknaden, de systemansvariga för lagringssystem eller kunder.
- (16) Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fyllnadsmålen uppnås. När de gör det bör de sträva efter att i första hand om möjligt använda marknadsbaserade åtgärder för att undvika onödiga marknadsstörningar. Medlemsstaterna bör fritt kunna fastställa ett högre fyllnadsmål så att unionen kan sträva efter att gemensamt nå en fyllnad på 85 % av kapaciteten för de underjordiska gaslagringsanläggningarna i unionen för 2022. Med tanke på de olika regelverk som redan finns i många medlemsstater för att främja påfyllning av lagringsanläggningar bör inget särskilt instrument för att uppnå fyllnadsbanorna eller fyllnadsmålen fastställas. Medlemsstaterna bör förbli fria att besluta vilket instrument som är lämpligast för deras nationella system, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Medlemsstaterna eller behöriga tillsynsmyndigheter bör därför ha möjlighet att fastställa vilka marknadsaktörer som ska vara skyldiga att säkerställa att de underjordiska gaslagringsanläggningarna fylls. De bör också kunna besluta om det räcker med regleringsåtgärder för att säkerställa att fyllnadsmålen uppnås, till exempel åtgärder för att tvinga kapacitetsinnehavare att frigöra outnyttjad kapacitet, vilket är möjligt enligt unionens gällande marknadsregler, eller huruvida det behövs ekonomiska incitament eller rabatter på lagringstarifferna. Om en medlemsstat inför en skyldighet för leverantörer av gas till skyddade kunder på dess territorium att lagra gas i underjordiska gaslagringsanläggningar bör mängden gas som ska lagras fastställas på grundval av den mängd naturgas som levereras till dessa skyddade kunder. Medlemsstaterna bör samordna med varandra och använda instrument, till exempel plattformar för inköp av LNG, för att maximera användningen av LNG för att fylla på lagringsanläggningar. Dessutom bör medlemsstaterna minska infrastruktur- och regleringshindren för gemensam användning av LNG i syfte att fylla på lagringsanläggningar.
- (17) I kommissionens meddelande *REPowerEU: Gemensamma europeiska åtgärder för säkrare och hållbarare energi till ett mer överkomligt pris* av den 8 mars 2022 klargjordes att unionsrätten tillåter medlemsstaterna att ge stöd till gasleverantörer enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget för att säkerställa påfyllning av lagringsanläggningar, till exempel i form av garantier (dubbelriktade differenskontrakt).

- (18) De åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att säkerställa påfyllning av underjordiska gaslagringsanläggningar, inbegripet de villkor som ska införas för påfyllning på grundval av bördefördelning och de villkor som ska införas för uttag av gas från de underjordiska gaslagringsanläggningarna, bör vara nödvändiga, tydligt definierade, transparenta, proportionella, icke-diskriminerande och kontrollerbara, och de bör inte snedvrider konkurrensen på ett otillbörligt sätt eller hindra den inre marknaden för gas från att fungera korrekt, och inte heller äventyra en tryggad gasförsörjning i andra medlemsstater eller i unionen. I synnerhet bör sådana åtgärder inte leda till att en dominerande ställning stärks eller till oförutsedda vinster för företag som kontrollerar underjordiska gaslagringsanläggningar eller som har bokat men inte har använt lagringskapacitet.
- (19) En effektiv användning av befintlig infrastruktur, inbegripet gränsöverskridande överföringskapacitet, underjordiska gaslagringsanläggningar och LNG-anläggningar, är viktig för att säkerställa försörjningstryggheten för gas i en anda av solidaritet. Öppna energigränser är avgörande för försörjningstryggheten för gas, bland annat under perioder med avbrott i gasförsörjningen på nationell eller regional nivå eller på unionsnivå. Därför bör de åtgärder som vidtas för att säkerställa påfyllning av underjordiska gaslagringsanläggningar inte blockera eller begränsa gränsöverskridande kapacitet som tilldelats i enlighet med kommissionens förordning (EU) 2017/459⁽ⁱ⁾. Medlemsstaterna bör dessutom säkerställa att lagringen förblir tillgänglig, inklusive för angränsande medlemsstater och när en kris som avses i artikel 11.1 c i förordning (EU) 2017/1938 tillkännages.
- (20) Lagringsskyldigheten kommer sannolikt att medföra ekonomiska bördor för berörda marknadsaktörer i de medlemsstater som har berörda underjordiska gaslagringsanläggningar på sitt territorium, medan den ökade försörjningstryggheten för gas är avsedd att gynna alla medlemsstater, inklusive de som inte har underjordiska gaslagringsanläggningar. För att dela bördan av att säkerställa att underjordiska gaslagringsanläggningar i unionen är tillräckligt fyllda för att säkerställa försörjningstryggheten för gas, i en anda av solidaritet, bör medlemsstater utan underjordiska gaslagringsanläggningar använda underjordiska gaslagringsanläggningar i andra medlemsstater. Om en medlemsstat inte har någon sammanlänkning med andra medlemsstater, eller om en medlemsstats gränsöverskridande överföringskapacitet är begränsad, eller om det av andra tekniska skäl är omöjligt att använda underjordiska gaslagringsanläggningar i andra medlemsstater bör denna skyldighet minskas i motsvarande grad.
- (21) Medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar bör säkerställa att marknadsaktörer i sådana medlemsstater har avtal på plats i medlemsstater som har sådana anläggningar som föreskriver användning, senast den 1 november, av lagringsvolymen som motsvarar minst 15 % av deras genomsnittliga årliga gasförbrukning under de föregående fem åren. Medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar bör dock också kunna utveckla en alternativ mekanism för bördefördelning med en eller flera medlemsstater som har underjordiska gaslagringsanläggningar. Även andra befintliga, likvärdiga åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas bör beaktas när man överväger mekanismen för bördefördelning, såsom en motsvarande skyldighet med avseende på andra bränslen än naturgas, inbegripet olja, under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Medlemsstaterna bör anmäla sådana alternativa mekanismer för bördefördelning till kommissionen och visa de tekniska begränsningarna och likvärdigheten hos de åtgärder som har vidtagits.
- (22) Det är möjligt att de åtgärder genom vilka medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar delar den börda som lagringsskyldigheten innebär med medlemsstater som har underjordiska gaslagringsanläggningar kan i sin tur få ekonomiska konsekvenser för de berörda marknadsaktörerna. Medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar bör därför få ge ekonomiska incitament eller kompensation till marknadsaktörer för uteblivna intäkter eller för kostnader i samband med skyldigheter som ålagts dem som inte kan täckas av intäkter. Om sådana åtgärder finansieras genom en avgift bör avgiften inte tillämpas på gränsöverskridande sammanlänkingspunkter.
- (23) Effektiv övervakning och rapportering är avgörande för bedömningen av arten och omfattningen av risker beträffande försörjningstryggheten för gas och för valet av lämpliga åtgärder för att motverka sådana risker. Aktörer som driver underjordiska gaslagringsanläggningar bör rapportera fyllnadsnivåerna till de behöriga myndigheterna varje månad under lagerpåfyllningssäsongen. Ägare och operatörer av underjordiska gaslagringsanläggningar uppmuntras att registrera kapaciteten och fyllnadsnivån för varje underjordisk gaslagringsanläggning regelbundet på en central rapporteringsplattform.

⁽ⁱ⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/459 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för mekanismer för kapacitets-tilldelning i överföringssystem för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 984/2013 (EUT L 72, 17.3.2017, s. 1).

- (24) De behöriga myndigheterna spelar en viktig roll i övervakningen av försörjningstryggheten för gas och för att säkerställa balans mellan försörjningstryggheten för gas och de kostnader för kunderna som uppkommer på grund av åtgärderna. Varje medlemsstats behöriga myndighet eller en annan enhet som utsetts av medlemsstaten bör övervaka fyllnadsnivåerna i de underjordiska gaslagringsanläggningar som finns på dess territorium och rapportera resultaten till kommissionen. Det bör vara möjligt för kommissionen att, vid behov, uppmana Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) att bistå vid övervakningen.
- (25) Det är mycket viktigt att man i de riskbedömningar som utförs i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2017/1938 beaktar alla risker som allvarligt kan påverka försörjningstryggheten för gas. För detta ändamål bör den riskbaserade metoden för bedömning av försörjningstryggheten för gas och fastställandet av förebyggande och mildrande åtgärder också beakta scenarier i vilka det finns ett totalt avbrott i en enda försörjningskälla. För att säkerställa största möjliga beredskap i syfte att undvika avbrott i gasförsörjningen och att mildra effekterna av ett sådant avbrott, bör de gemensamma riskbedömningarna och nationella riskbedömningarna utföras med beaktande av sådana scenarier. Detta skulle göra det möjligt att samordna åtgärder för att mildra effekterna av en kris och optimera resurserna för att garantera en fortsatt försörjning vid händelse av ett totalt avbrott.
- (26) Gruppen för samordning av gasförsörjningen bör få en starkare roll, med ett uttryckligt mandat att övervaka medlemsstaternas resultat och att utveckla bästa praxis, när det gäller försörjningstryggheten för gas. Kommissionen bör därför regelbundet rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen och gruppen bör bistå kommissionen i övervakningen av fyllnadsmålen och säkerställa att de uppnås.
- (27) Gruppen för samordning av gasförsörjningen fungerar som en central rådgivare åt kommissionen för att underlätta samordningen av åtgärder för försörjningstrygghet och bistår kommissionen när som helst, särskilt i händelse av en kris. Vid behov, i syfte att säkerställa största möjliga beredskap och underlätta ett snabbt informationsutbyte, kommer kommissionen att utan dröjsmål sammankalla gruppens krishanteringskonstellation inför en eventuell kris. Gruppens krishanteringskonstellation bör vara tillgänglig för att bistå kommissionen så länge som det är nödvändigt. I detta syfte bör gruppen för samordning av gasförsörjning upprätthålla kommunikationskanaler med medlemsstaterna och alla berörda marknadsaktörer som verkar för en tryggad naturgasförsörjning och samla in information som är relevant för en tryggad gasförsörjning på nationell och regional nivå samt unionsnivå.
- (28) Sektorn för lagringssystem är av stor betydelse för unionen, tryggheten i dess energiförsörjning och unionens övriga väsentliga säkerhetsintressen. Underjordiska gaslagringsanläggningar anses därför utgöra kritisk infrastruktur i den mening som avses i rådets direktiv 2008/114/EG ⁽⁶⁾. Medlemsstaterna uppmanas att ta hänsyn till de åtgärder som införs genom denna förordning i sina nationella energi- och klimatplaner och i de lägesrapporter som antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ⁽⁷⁾.
- (29) Ytterligare skyddsåtgärder är nödvändiga i nätverket för lagringssystem för att undvika hot mot den allmänna ordningen och den allmänna säkerheten i unionen eller mot unionsmedborgarnas välfärd. Medlemsstaterna bör säkerställa att varje systemansvarig för lagringssystem, inbegripet systemansvariga för lagringssystem som kontrolleras av systemansvariga för överföringssystem, certifieras av den nationella tillsynsmyndigheten eller av en annan behörig myndighet som utsetts av medlemsstaten, för att säkerställa att en trygg energiförsörjning eller något annat väsentligt säkerhetsintresse i unionen eller i någon medlemsstat inte äventyras av inflytandet över de systemansvariga för lagringssystem. För analysen av eventuella risker för en trygg energiförsörjning är det viktigt med samordning mellan medlemsstaterna vid utförandet av bedömningen av försörjningstryggheten. Den bedömningen bör inte göra skillnad mellan olika marknadsaktörer utan bör följa principerna om en välfungerande inre marknad fullt ut. För att snabbt minska risken till följd av låga fyllnadsnivåer bör den certifieringen prioriteras och genomföras snabbare för större underjordiska lagringsanläggningar som nyligen haft genomgående låga fyllnadsnivåer, så att potentiella problem med försörjningstryggheten för gas till följd av kontrollen över sådana stora lagringsanläggningar kan uteslutas eller, om möjligt, åtgärdas. Med tanke på att den genomsnittliga påfyllnadsnivån under de föregående sex åren i alla unionens underjordiska lagringsanläggningar den 31 mars var 35 % av deras maximala kapacitet, bör tröskeln för fastställandet av en ovanligt låg fyllnadsnivå i mars 2021 och mars 2022 fastställas till 30 %.

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (30) Nationella tillsynsmyndigheter eller annan behörig myndighet som utsetts av de berörda medlemsstaterna (i endera fallet, *certifieringsmyndighet*) bör vägra certifiering när de konstaterar att en person som direkt eller indirekt kontrollerar eller utövar någon rättighet gentemot den systemansvarige för lagringssystemet skulle kunna äventyra en trygg energiförsörjning eller något annat väsentligt säkerhetsintresse på nationell, regional eller unionsnivå. Vid den bedömningen bör certifieringsmyndigheten ta hänsyn till affärsförbindelser som skulle kunna inverka negativt på incitament och förmåga hos den systemansvarige för lagringssystemet att fylla den underjordiska gaslagringsanläggningen, samt unionens internationella skyldigheter och alla andra specifika fakta och omständigheter i fallet. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av certifiering i hela unionen, iakttagande av unionens internationella åtaganden samt solidaritet och energitrygghet inom unionen bör certifieringsmyndigheten ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande när de fattar beslut om certifiering, inbegripet genom att vid behov revidera sitt utkast till beslut. Om en certifieringsmyndighet vägrar certifiering bör den ha befogenhet att kräva att alla personer avyttrar sina aktieinnehav eller sina rättigheter gentemot ägaren av lagringssystemet eller systemansvarige för lagringssystemet, och att fastställa en tidsfrist för detta avyttrande, att besluta om andra lämpliga åtgärder för att säkerställa att den personen inte kan utöva någon kontroll över eller rättighet gentemot ägaren av lagringssystemet eller systemansvarige för lagringssystemet, samt att besluta om lämpliga kompensationsåtgärder. Alla åtgärder som antas i certifieringsbeslutet för att hantera risker för försörjningstryggheten för gas eller andra väsentliga säkerhetsintressen bör vara nödvändiga, tydligt definierade, transparenta, proportionella och icke-diskriminerande.
- (31) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Den respekterar i synnerhet rätten att inte berövas sin egendom utom då samhällsnyttan kräver det, i de fall och under de förutsättningar som föreskrivs i lag och mot rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid enligt artikel 17 i stadgan och rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol enligt artikel 47 i stadgan.
- (32) Om företagen måste köpa mer gas i lägen där gaspriset är högt kan detta driva upp priserna ytterligare. Tillsynsmyndigheterna bör därför kunna tillämpa en rabatt på upp till 100 % på inmatnings- och uttagstarifferna för överförings- och distributionskapacitet till och från lager, både när det gäller underjordiska gaslagringsanläggningar och LNG-anläggningar, vilket gör lagring mer attraktivt för marknadsaktörerna. De nationella tillsynsmyndigheterna och konkurrensmyndigheterna uppmanas också att använda sina befogenheter för att effektivt förhindra otillbörliga höjningar av lagringstarifferna.
- (33) Med tanke på de nuvarande exceptionella omständigheterna och osäkerheten kring framtida förändringar av den geopolitiska situationen uppmanas medlemsstaterna att uppnå fyllnadsmålen så snart som möjligt.
- (34) Med tanke på den överhängande fara för försörjningstryggheten för gas som den ryska militära aggressionen mot Ukraina medför bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts. På grund av de nuvarande omständigheternas exceptionella karaktär bör vissa bestämmelser som införs genom denna förordning endast gälla till och med den 31 december 2025.
- (35) Denna förordning bör snarast möjligt införlivas i energigemenskapens regelverk i enlighet med fördraget om upprättande av en energigemenskap som undertecknades i Aten den 25 oktober 2005 och trädde i kraft den 1 juli 2006.
- (36) Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2017/1938 och (EG) nr 715/2009 ⁽⁸⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2017/1938

Förordning (EU) 2017/1938 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till:

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 36).

- ”27. *yllnadsbana*: en serie delmål för de underjordiska gaslagringsanläggningarna i varje medlemsstat, enligt förteckningen i bilaga Ia för 2022 och som, för följande år, fastställs i enlighet med artikel 6a.
28. *yllnadsmål*: ett bindande mål för yllnadsnivån för den aggregerade kapaciteten hos underjordiska gaslagringsanläggningar.
29. *strategisk lagring*: underjordisk lagring eller del av underjordisk lagring av icke-flytande naturgas som köps in, förvaltas och lagras av systemansvariga för överföringssystem, en enhet som utsetts av medlemsstaterna eller ett företag, och som får frisläppas endast efter förhandsanmälan eller myndighetstillstånd för frisläppande, och som i allmänhet frisläpps i händelse av
- a) allvarlig försörjningsbrist,
 - b) avbrott i försörjningen, eller
 - c) tillkännagivande av en kris som avses i artikel 11.1 c.
30. *balanseringslager*: icke-flytande naturgas som
- a) köps in, förvaltas och lagras underjordiskt av systemansvariga för överföringssystem eller av en enhet som utsetts av en medlemsstat, uteslutande i syfte att utföra uppgifter som systemansvariga för överföringssystem och att trygga gasförsörjningen, och
 - b) endast levereras om det är nödvändigt för att systemet ska kunna fungera på säkra och tillförlitliga villkor i enlighet med artikel 13 i direktiv 2009/73/EG och med artiklarna 8 och 9 i förordning (EU) nr 312/2014.
31. *underjordisk gaslagringsanläggning*: en lagringsanläggning, enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv 2009/73/EG, som används för lagring av naturgas, inklusive balanseringslager, och som är ansluten till ett överförings- eller distributionssystem, utom sfäriska lager eller rörledningslager ovan jord.”

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 6a

Fyllnadsmål och yllnadsbanor

1. Om inte annat följer av punkterna 2–5 ska medlemsstaterna uppnå följande yllnadsmål för den sammanlagda kapaciteten hos alla underjordiska gaslagringsanläggningar som är belägna på deras territorium och som är direkt sammanlänkade med ett marknadsområde på deras territorium och för lagringsanläggningar som förtecknas i bilaga Ib senast den 1 november varje år:

- a) För 2022: 80 %.
- b) Från och med 2023: 90 %.

I syfte att uppfylla kraven i denna punkt ska medlemsstaterna ta hänsyn till målet att säkerställa försörjningstryggheten för gas i unionen i enlighet med artikel 1.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 och utan att det påverkar andra medlemsstaters skyldigheter att fylla de berörda underjordiska gaslagringsanläggningarna, ska yllnadsmålet för varje medlemsstat där de underjordiska gaslagringsanläggningarna är belägna minskas till en volym som motsvarar 35 % av den genomsnittliga gasförbrukningen per år under de föregående fem åren för den medlemsstaten.

3. Trots vad som sägs i punkt 1 och utan att det påverkar andra medlemsstaters skyldigheter att fylla de berörda underjordiska gaslagringsanläggningarna, ska yllnadsmålet för varje medlemsstat där de underjordiska gaslagringsanläggningarna är belägna minskas med den volym som levererades till tredjeländer under referensperioden 2016–2021 om den levererade volymen i genomsnitt var större än 15 TWh per år under perioden för uttag ur gaslagret (oktober–april).

4. För de underjordiska gaslagringsanläggningar som förtecknas i bilaga Ib ska fyllnadsmålen enligt punkt 1 och fyllnadsbanorna enligt punkt 7 vara tillämpliga. Varje medlemsstats skyldigheter kommer att fastställas i detalj i en bilateral överenskommelse i enlighet med bilaga Ib.

5. En medlemsstat kan delvis uppnå fyllnadsmålet genom att medräkna den fysiskt lagrade LNG som finns tillgänglig i dess LNG-anläggningar om båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Gassystemet har betydande lagringskapacitet för LNG som årligen står för mer än 4 % av den genomsnittliga nationella förbrukningen under de föregående fem åren.
- b) Medlemsstaten har infört en skyldighet för gasleverantörer att lagra minimivolymer av gas i underjordiska gaslagringsanläggningar och/eller LNG-anläggningar i enlighet med artikel 6b.1 a.

6. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå delmålen eller säkerställa att de uppnås enligt följande:

- a) För 2022: såsom anges i bilaga Ia, och
- b) Från och med 2023: i enlighet med punkt 7.

7. För 2023 och följande år ska varje medlemsstat med underjordiska gaslagringsanläggningar senast den 15 september föregående år till kommissionen överlämna ett utkast till fyllnadsbana med delmål för februari, maj, juli och september, inbegripet teknisk information, för de underjordiska gaslagringsanläggningarna på dess territorium som är direkt sammanlänkade med dess marknadsområde i aggregerad form. Fyllnadsbanan och delmålen ska baseras på fyllnadsnivån under de föregående fem åren.

För medlemsstater vars fyllnadsmål minskas till 35 % av deras genomsnittliga årliga gasförbrukning enligt punkt 2 ska fyllnadsbanans delmål minskas i motsvarande grad.

På grundval av den tekniska information som tillhandahålls av varje medlemsstat och med beaktande av bedömningen från gruppen för samordning av gasförsörjningen ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa fyllnadsbanan för varje medlemsstat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18a.2. De ska antas senast den 15 november föregående år, vid behov och även när en medlemsstat har översänt en uppdaterad fyllnadsbana. De ska baseras på en bedömning av den allmänna gasförsörjningssituationen och utvecklingen av efterfrågan och tillgång på gas i unionen och i enskilda medlemsstater, och fastställas på ett sätt som säkerställer försörjningstryggheten för gas men samtidigt undviker onödiga bördor för medlemsstaterna, aktörerna på gasmarknaden, de systemansvariga för lagringssystem och kunder och inte otillbörligt snedvrida konkurrensen mellan lagringsanläggningar som är belägna i angränsande medlemsstater.

8. Om en medlemsstat under ett visst år inte kan uppnå sitt fyllnadsmål på grund av de särskilda tekniska egenskaperna hos en eller flera underjordiska gaslagringsanläggningar på dess territorium, t.ex. exceptionellt låg inlagringstakt, ska den tillåtas att uppnå det senast den 1 december. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen senast den 1 november och ange skälen till förseningen.

9. Fyllnadsmålet ska inte gälla om, och så länge som, kommissionen har tillkännagett att det råder en kris på regional nivå eller unionsnivå i enlighet med artikel 12 på begäran, allt efter omständigheterna, av en eller flera medlemsstater som har tillkännagett en kris på nationell nivå.

10. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska kontinuerligt övervaka efterlevnad av fyllnadsbana och ska regelbundet rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen. Om fyllnadsnivån i en viss medlemsstat ligger mer än fem procentenheter under nivån för fyllnadsbanan ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål vidta effektiva åtgärder för att öka den. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och gruppen för samordning av gasförsörjningen om de åtgärder som vidtagits.

11. I händelse av att en medlemsstats betydande och ihållande avvikelser från fyllnadsbanan, som äventyrar uppnåendet av fyllnadsmålet eller i händelse av en avvikelse från fyllnadsmålet, ska kommissionen, efter samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen och de berörda medlemsstaterna utfärda en rekommendation till den medlemsstaten eller till de övriga berörda medlemsstaterna om åtgärder som omedelbart ska vidtas.

Om avvikelsen inte minskas avsevärt inom en månad från mottagandet av kommissionens rekommendation ska kommissionen, efter samråd med gruppen för samordning av gasförsörjningen och den berörda medlemsstaten, som en sista utväg fatta ett beslut om att kräva av den berörda medlemsstaten att den vidtar åtgärder som effektivt åtgärdar avvikelsen, inbegripet en eller flera av de åtgärder som föreskrivs i artikel 6b.1 där så är lämpligt, eller någon annan åtgärd för att säkerställa att fyllnadsmålet enligt denna artikel uppnås.

När kommissionen beslutar vilka åtgärder som ska vidtas enligt andra stycket ska den ta hänsyn till den specifika situationen i de berörda medlemsstaterna, t.ex. de underjordiska gaslagringsanläggningarnas storlek i förhållande till den inhemska gasförbrukningen eller de underjordiska gaslagringsanläggningarnas betydelse för försörjningstryggheten för gas i regionen och eventuella befintliga lagringsanläggningar för LNG.

Alla åtgärder som kommissionen vidtar för att hantera avvikelser från fyllnadsbanan eller fyllnadsmålet för 2022 ska ta hänsyn till den korta tidsramen för genomförandet av denna artikel på nationell nivå, vilket kan ha bidragit till avvikelsen från fyllnadsbanan eller fyllnadsmålet för 2022.

Kommissionen ska säkerställa att de åtgärder som vidtas enligt denna punkt inte

- a) går utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa försörjningstryggheten för gas,
- b) lägger en oproportionell börda på medlemsstater, aktörer på gasmarknaden, systemansvariga för lagringssystemen eller kunder.

Artikel 6b

Genomförande av fyllnadsmål

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder, inbegripet att tillhandahålla ekonomiska incitament eller kompensation till marknadsaktörer, för att uppnå de fyllnadsmål som fastställs i artikel 6a. När medlemsstaterna säkerställer att fyllnadsmålen uppnås ska de, när så är möjligt, prioritera marknadsbaserade åtgärder.

I den utsträckning någon av de åtgärder som föreskrivs i denna artikel är den nationella tillsynsmyndighetens skyldigheter och befogenheter enligt artikel 41 i direktiv 2009/73/EG, ska de nationella tillsynsmyndigheterna ansvara för att dessa åtgärder vidtas.

De åtgärder som vidtas enligt detta stycke får särskilt avse

- a) krav på gasleverantörer att lagra minimivolymer gas i lagringsanläggningar, inbegripet i underjordiska gaslagringsanläggningar och/eller i lagringsanläggningar för LNG, varvid dessa volymer ska fastställas på grundval av den gasmängd som gasleverantörer levererar till skyddade kunder,
- b) krav på systemansvariga för lagringssystem att lämna anbud beträffande sin kapacitet till marknadsaktörerna,
- c) krav på de systemansvariga för överföringssystemen eller enheter som utsetts av medlemsstaten att köpa och förvalta balanseringslager uteslutande för att utföra sina uppgifter som systemansvariga för överföringssystem och, vid behov, införa en skyldighet för andra utsedda enheter för att säkerställa försörjningstryggheten för gas i krissituationer såsom avses i artikel 11.1 c,
- d) användning av instrument som samordnats med andra medlemsstater, t.ex. plattformar för inköp av LNG, för att maximera användningen av LNG och för att minska infrastruktur- och regleringshinder för delad användning av LNG i syfte att fylla på underjordiska gaslagringsanläggningar,
- e) användning av en frivillig mekanism för gemensam upphandling av naturgas, för vars tillämpning kommissionen vid behov kan utfärda riktlinjer senast den 1 augusti 2022.
- f) tillhandahållande av ekonomiska incitament för marknadsaktörer, inklusive för systemansvariga för lagringssystem, såsom differenskontrakt eller tillhandahållande av kompensation till marknadsaktörer för inkomstbortfall eller för kostnader som uppstår för dem till följd av skyldigheter för marknadsaktörer, inbegripet systemansvariga för lagringssystem, som inte kan täckas av intäkter,
- g) krav på innehavare av lagringskapacitet att använda eller frigöra outnyttjad bokad kapacitet, samtidigt som en innehavare av lagringskapacitet som inte utnyttjar lagringskapaciteten fortfarande är skyldig att betala det överenskomna priset under hela lagringsavtalets löptid,
- h) fastställande av effektiva instrument för offentliga eller privata enheters inköp och förvaltning av strategisk lagring, under förutsättning att sådana instrument inte snedvrider konkurrensen eller hindrar den inre marknaden från att fungera korrekt.
- i) utnämning av en särskild enhet med uppdraget att uppnå fyllnadsmålet i händelse av att fyllnadsmålet annars inte skulle nås,
- j) att föreskriva om rabatt på lagringstarifferna,

k) uppbörd av de intäkter som krävs för att återkräva kapital- och driftskostnader för reglerade lagringsanläggningar i form av lagringstariffer och av en särskild avgift som införlivas i överföringstarifferna, vilka samlas in endast från uttagspunkter till slutkunder som befinner sig i samma medlemsstater, under förutsättning att intäkter som samlas in via tariffer inte är större än de tillåtna intäkterna.

2. De åtgärder som medlemsstaterna vidtar enligt punkt 1 ska begränsas till vad som är nödvändigt för att uppnå fyllnadsbanorna och fyllnadsmålen. De ska vara tydligt definierade, transparenta, proportionella, icke-diskriminerande och kontrollerbara. De får inte snedvrída konkurrensen på ett otillbörligt sätt eller hindra den inre marknaden för gas från att fungera korrekt eller äventyra försörjningstryggheten för gas i andra medlemsstater eller i unionen.

3. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att befintlig infrastruktur används på nationell och regional nivå, för att gynna försörjningstryggheten för gas på ett effektivt sätt. Dessa åtgärder får under inga omständigheter hindra eller begränsa gränsöverskridande användning av lagringsanläggningar eller LNG-anläggningar, och får inte begränsa gränsöverskridande överföringskapacitet som tilldelas i enlighet med kommissionens förordning (EU) 2017/459 (*).

4. Medlemsstater ska, när de vidtar åtgärder i enlighet med denna artikel, tillämpa principen om att sätta energieffektivitet först och samtidigt fortfarande nå målen för sina respektive åtgärder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 (**).

Artikel 6c

Lagringsavtal och mekanism för bördefördelning

1. En medlemsstat som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar ska se till att marknadsaktörer i den medlemsstaten har avtal på plats med systemansvariga för underjordiska lagringssystem eller andra marknadsaktörer i medlemsstater med underjordiska gaslagringsanläggningar. Dessa avtal ska föreskriva att lagringsvolymerna ska användas senast den 1 november och att de ska motsvara minst 15 % av den genomsnittliga årliga gasförbrukningen under de föregående fem åren i den medlemsstat som saknar underjordiska lagringsanläggningar. Om den gränsöverskridande överföringskapaciteten eller andra tekniska begränsningar hindrar en medlemsstat som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar från att fullt ut använda 15 % av dessa lagringsvolymerna ska dock den medlemsstaten endast lagra de volymer som är tekniskt möjliga.

Om tekniska begränsningar inte medger att en medlemsstat efterlever den skyldighet som fastställs i första stycket och den medlemsstaten har infört en skyldighet att lagra andra bränslen för att ersätta gasen får den skyldighet som fastställs i första stycket undantagsvis fullgöras genom en motsvarande skyldighet att lagra andra bränslen än gas. De tekniska begränsningarna och åtgärdens likvärdighet ska visas av den berörda medlemsstaten.

2. Genom undantag från punkt 1 får en medlemsstat som saknar underjordiska lagringsanläggningar ta fram en mekanism för bördefördelning med en eller flera medlemsstater med underjordiska gaslagringsanläggningar (mekanism för bördefördelning).

Mekanismen för bördefördelning ska baseras på relevanta uppgifter från den senaste riskbedömningen enligt artikel 7 och ska beakta samtliga följande parametrar:

- a) Kostnaden för ekonomiskt stöd för att nå fyllnadsmålet, exklusive kostnaderna för att fullgöra eventuella strategiska lagringsskyldigheter.
- b) De gasvolymerna som behövs för att tillgodose efterfrågan från skyddade kunder i enlighet med artikel 6.1.
- c) Tekniska begränsningar, inklusive tillgänglig underjordisk lagringskapacitet, teknisk gränsöverskridande överföringskapacitet och uttagsfrekvens.

Medlemsstaterna ska anmäla mekanismen för bördefördelning till kommissionen senast den 2 september 2022. I avsaknad av en överenskommelse om en mekanism för bördefördelning senast den dagen ska medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar visa att de efterlever punkt 1 och vederbörligen anmäla detta till kommissionen.

3. Som en övergångsåtgärd, får medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar, men som har underjordiska gaslagringsanläggningar på den senaste förteckningen över projekt av gemensamt intresse som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/869 (***), efterleva punkt 1 till en del genom att räkna LNG-lager i befintliga flytande lagringsenheter tills dess att deras underjordiska gaslagringsanläggningar är i drift.

4. Medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar får ge marknadsaktörer eller systemansvariga för överföringssystem, beroende på vad som är relevant, incitament eller ekonomisk kompensation för uteblivna intäkter eller för kostnader som uppstått för dem till följd av deras efterlevnad av sina lagringsskyldigheter enligt denna artikel, om dessa uteblivna intäkter eller dessa kostnader inte kan täckas av intäkter, i syfte att säkerställa efterlevnad av deras skyldighet att lagra gas i andra medlemsstater enligt punkt 1 eller genomförandet av mekanismen för bördefördelning. Om incitamentet eller den ekonomiska kompensationen finansieras genom en avgift ska denna avgift inte vara tillämplig på gränsöverskridande sammanlänkningspunkter.

5. Trots vad som anges i punkt 1, när en medlemsstat har underjordiska gaslagringsanläggningar belägna på sitt territorium och den aggregerade kapaciteten hos dessa anläggningar är större än den årliga gasförbrukningen i den medlemsstaten, ska medlemsstater som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar som har tillträde till dessa anläggningar

a) senast den 1 november säkerställa att lagringsvolymerna motsvarar minst det genomsnittliga nyttjandet av lagringskapaciteten under de föregående fem åren, som fastställs bland annat med beaktande av flödena under uttagssäsongen under de föregående fem åren från de medlemsstater där lagringsanläggningarna är belägna, eller

b) visa att lagringskapacitet likvärdig med den volym som omfattas av skyldigheten enligt led a har bokats.

Om den medlemsstat som saknar underjordiska gaslagringsanläggningar kan visa att lagringskapacitet likvärdig med den volym som omfattas av skyldigheten enligt första stycket led a har bokats ska punkt 1 vara tillämplig.

Skyldigheten enligt denna punkt ska begränsas till 15 % av den genomsnittliga årliga gasförbrukningen under de föregående fem åren i den berörda medlemsstaten.

6. När det gäller underjordiska gaslagringsanläggningar som är belägna i en medlemsstat, som inte omfattas av punkt 5 men som är direkt sammanlänkade med en annan medlemsstats marknadsområde ska den andra medlemsstaten, om inte annat anges i bilaga Ib, säkerställa att lagringsvolymerna senast den 1 november motsvarar minst den genomsnittliga lagringskapacitet som bokats vid relevant gränsöverskridande punkt under de föregående fem åren.

Artikel 6d

Övervakning och verkställighet

1. De systemansvariga för lagringssystemen ska rapportera fyllnadsnivån till den behöriga myndigheten i varje medlemsstat där de underjordiska gaslagringsanläggningarna är belägna och, i tillämpliga fall, till en enhet som utsetts av den medlemsstaten (*utsedd enhet*) enligt följande:

a) För 2022: för var och en av de delmål som anges i bilaga Ia, och

b) Från och med 2023: såsom fastställs enligt artikel 6a.4.

2. Den behöriga myndigheten och, i tillämpliga fall, den utsedda enheten i varje medlemsstat ska övervaka fyllnadsnivåerna i de underjordiska gaslagringsanläggningarna på sitt territorium i slutet av varje månad och utan onödigt dröjsmål rapportera resultaten till kommissionen.

Kommissionen får vid behov uppmana Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) att bistå med sådan övervakning.

3. På grundval av den information som lämnas av den behöriga myndigheten i varje medlemsstat och, i tillämpliga fall, den utsedda enheten ska kommissionen regelbundet rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen.
4. Gruppen för samordning av gasförsörjningen ska bistå kommissionen i övervakningen av fyllnadsbanorna och fyllnadsmålen och ska utarbeta riktlinjer till kommissionen om lämpliga åtgärder för att säkerställa efterlevnad ifall medlemsstaterna avviker från fyllnadsbanorna eller inte uppnår fyllnadsmålen.
5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå fyllnadsbanorna och fyllnadsmålen och för att se till att marknadsaktörerna uppfyller de lagringsskyldigheter som krävs för att uppnå dem, inklusive genom att ålägga dessa marknadsaktörer tillräckligt avskräckande sanktioner och böter.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om de verkställighetsåtgärder som vidtagits enligt denna punkt.

6. Om kommersiellt känsliga uppgifter ska utbytas får kommissionen sammankalla möten i gruppen för samordning av gasförsörjningen som är begränsade till den själv och medlemsstaterna.
7. Uppgifter som utbyts ska begränsas till vad som är nödvändigt för att övervaka efterlevnaden av denna förordning.

Kommissionen, de nationella tillsynsmyndigheterna och medlemsstaterna ska se till att kommersiellt känsliga uppgifter som mottas för att fullgöra deras skyldigheter behandlas konfidentiellt.”

- (*) Kommissionens förordning (EU) 2017/459 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för mekanismer för kapacitetstilldelning i överföringssystem för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 984/2013 (EUT L 72, 17.3.2017, s. 1).
- (**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).
- (***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/869 av den 30 maj 2022 om riktlinjer för transeuropeisk energiinfrastruktur, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2009, (EU) 2019/942 och (EU) 2019/943 och direktiven 2009/73/EG och (EU) 2019/944, och om upphävande av förordning (EU) nr 347/2013 (EUT L 152, 3.6.2022, s. 45).

3. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. Entso-G ska senast den 1 september 2022 göra en unionsomfattande simulering av scenarier med avbrott i gasförsörjning och gasinfrastruktur, inklusive scenarier med långa avbrott i en enda försörjningskälla. Simuleringen ska inbegripa identifiering och bedömning av gasförsörjningskorridorer vid kriser och även identifiera vilka medlemsstater som kan hantera identifierade risker, inklusive med hänsyn till LNG. Scenarierna med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur och metoderna för simuleringen ska fastställas av Entso-G i samarbete med gruppen för samordning av gasförsörjningen. Entso-G ska säkerställa en lämplig nivå av öppenhet och tillgång till de modellantaganden som använts vid dessa scenarier. Den unionsomfattande simuleringen av scenarier med avbrott i gasförsörjning och infrastruktur ska upprepas vart fjärde år, om inte omständigheterna kräver att uppdateringar genomförs oftare.”

b) I punkt 4 ska följande led läggas till:

”g) Med beaktande av scenarier med långa avbrott i en enda försörjningskälla.”

4. I artikel 16 ska följande punkt läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att lagringsskyldigheter enligt denna förordning fullgörs genom att använda lagringsanläggningar i unionen. Medlemsstaterna och de avtalsslutande parterna i energigemenskapen får dock innefatta frivilliga avtal om att använda lagringskapacitet som tillhandahålls av de avtalsslutande parterna i energigemenskapen för att lagra ytterligare gasvolym för medlemsstaterna.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 17a

Kommissionens rapportering

1. Senast den 28 februari 2023 och därefter årligen ska kommissionen lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet som innehåller

- a) en översikt över de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att fullgöra lagringsskyldigheterna,
- b) en översikt över den tidsperiod som krävs för det certifieringsförfarande som anges i artikel 3a i förordning (EG) nr 715/2009,
- c) en översikt över de åtgärder som kommissionen har begärt i syfte att säkerställa efterlevnad av fyllnadsbanorna och fyllnadsmålen,
- d) en analys av denna förordnings potentiella påverkan på gaspriser och potentiella gasbesparingar avseende artikel 6b.4.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 18a

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

7. I artikel 20 ska följande punkt läggas till:

”4. Artiklarna 6a–6d ska inte tillämpas på Irland, Cypern eller Malta så länge de inte är direkt sammanlänkade med andra medlemsstaters sammanlänkade gassystem.”

8. I artikel 22 ska följande stycke läggas till:

”Artikel 2.27–2.31, artiklarna 6a–6d, artikel 16.3, artikel 17a, artikel 18a, artikel 20.4 och bilagorna Ia och Ib ska tillämpas till och med den 31 december 2025.”

9. Den text som anges i bilagan till den här förordningen ska införas som bilagor Ia och Ib.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EG) nr 715/2009

Förordning (EG) nr 715/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 3a

Certifiering av systemansvariga för lagringssystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje systemansvarig för lagringssystem, inbegripet systemansvariga för lagringssystem som kontrolleras av en systemansvarig för överföringssystem, certifieras i enlighet med det förfarande som fastställs i denna artikel av antingen den nationella tillsynsmyndigheten, eller av en annan behörig myndighet som utsetts av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 (*) (i endera fallet, *certifieringsmyndighet*).

Denna artikel är även tillämplig på systemansvariga för lagringssystem som kontrolleras av systemansvariga för överföringssystem som redan har certifierats enligt de regler om åtskillnad som fastställs i artiklarna 9, 10 och 11 i direktiv 2009/73/EG.

2. Certifieringsmyndigheten ska utfärda ett utkast till beslut om certifiering vad avser systemansvariga för lagringssystem som driver underjordiska gaslagringsanläggningar med en kapacitet på över 3,5 TWh där, oberoende av antalet systemansvariga, de sammanlagda lagringsanläggningarna den 31 mars 2021 och den 31 mars 2022 hade en fyllnadsnivå som i genomsnitt var mindre än 30 % av deras maximala kapacitet senast den 1 februari 2023 eller inom 150 arbetsdagar från dagen för mottagandet av en anmälan enligt punkt 9.

Med avseende på de systemansvariga för lagringssystem som avses i första stycket ska certifieringsmyndigheten göra sitt bästa för att utfärda ett utkast till beslut om certifiering senast den 1 november 2022.

Vad gäller alla övriga systemansvariga för lagringssystem ska certifieringsmyndigheten utfärda ett utkast till beslut om certifiering senast den 2 januari 2024 eller inom 18 månader efter dagen för mottagandet av en anmälan enligt punkt 8 eller 9.

3. Vid bedömningen av risker för energiförsörjningstryggheten i unionen ska certifieringsmyndigheten ta hänsyn till eventuella risker för försörjningstryggheten för gas på nationell eller regional nivå eller unionsnivå samt varje minskning av sådan risk, till följd av bland annat

- a) ägande, leveranser eller andra affärsförbindelser som skulle kunna inverka negativt på incitament och förmåga hos den systemansvarige för lagringssystemet att fylla den underjordiska gaslagringsanläggningen,
- b) unionens rättigheter och skyldigheter gentemot ett tredjeland enligt internationell rätt, inbegripet alla avtal med ett eller flera tredjeländer som unionen är part i och som rör en trygg energiförsörjning,
- c) de rättigheter och skyldigheter som de berörda medlemsstaterna har gentemot ett tredjeland enligt avtal som ingåtts av de berörda medlemsstaterna med ett eller flera tredjeländer, i den mån dessa avtal överensstämmer med unionsrätten, eller
- d) andra särskilda fakta och omständigheter i fallet.

4. Om certifieringsmyndigheten konstaterar att en person som direkt eller indirekt kontrollerar eller utövar en rättighet gentemot den systemansvarige för lagringssystemet i den mening som avses i artikel 9 i direktiv 2009/73/EG skulle kunna äventyra energitryggheten eller väsentliga säkerhetsintressen för unionen eller en medlemsstat ska certifieringsmyndigheten vägra certifiering. Alternativt får certifieringsmyndigheten utfärda ett beslut om certifiering på villkor som säkerställer en tillräcklig minskning av de risker som skulle kunna inverka negativt på påfyllnaden av de underjordiska gaslagringsanläggningarna, förutsatt att villkorens praktiska genomförbarhet kan säkerställas fullt ut genom ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning. Sådana villkor kan särskilt inbegripa ett krav på att ägaren av lagringssystemet eller den systemansvarige för lagringssystemet överför förvaltningen av lagringssystemet.

5. Om certifieringsmyndigheten konstaterar att riskerna för gasförsörjningen inte kan minskas genom villkor i enlighet med punkt 4, inbegripet genom att kräva att ägaren av lagringssystemet eller den systemansvarige för lagringssystemet överför förvaltningen av lagringssystemet, och därför vägrar certifiering, ska den

- a) kräva att ägaren av lagringssystemet eller den systemansvarige för lagringssystemet eller varje person som den anser kan äventyra en trygg energiförsörjning eller väsentliga säkerhetsintressen för unionen eller någon medlemsstat avyttrar sitt aktieinnehav eller sin äganderättighet till lagringssystemet eller till systemansvarig för lagringssystemet, och fastställa en tidsfrist för avyttrandet,
- b) vid behov besluta om interimistiska åtgärder för att säkerställa att en sådan person inte kan utöva någon kontroll över eller någon rättighet gentemot den ägaren av lagringssystemet eller den systemansvarige för lagringssystemet förrän aktieinnehavet eller rättigheterna har avyttrats, och
- c) fastställa lämpliga kompensationsåtgärder i enlighet med nationell rätt.

6. Certifieringsmyndigheten ska utan dröjsmål anmäla utkastet till beslut om certifiering till kommissionen, tillsammans med all relevant information.

Kommissionen ska avge ett yttrande om utkastet till beslut om certifiering till certifieringsmyndigheten inom 25 arbetsdagar från en sådan anmälan. Certifieringsmyndigheten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande.

7. Certifieringsmyndigheten ska utfärda beslutet om certifiering inom 25 arbetsdagar från mottagandet av kommissionens yttrande.

8. Innan en nybyggd underjordisk gaslagringsanläggning tas i drift ska den systemansvarige för lagringssystemet certifieras i enlighet med punkterna 1–7. Den systemansvarige för lagringssystemet ska underrätta certifieringsmyndigheten om sin avsikt att ta lagringsanläggningen i drift.

9. Systemansvariga för lagringssystem ska till den relevanta certifieringsmyndigheten anmäla alla planerade transaktioner som skulle kräva en ny bedömning av om de uppfyller certifieringskraven enligt punkterna 1–4.

10. Certifieringsmyndigheterna ska kontinuerligt övervaka systemansvariga för lagringssystem vad gäller uppfyllandet av de certifieringskrav som anges i punkterna 1–4. För att bedöma efterlevnaden ska de inleda ett certifieringsförfarande under någon av följande omständigheter:

- a) Efter mottagande av en anmälan från den systemansvariga för lagringssystem i enlighet med punkt 8 eller 9.
- b) På deras initiativ om de har kännedom om att en planerad förändring av rättigheter gentemot eller av inflytande över en systemansvarig för lagringssystem skulle kunna leda till bristande efterlevnad av kraven i punkterna 1, 2 och 3.
- c) Efter en motiverad begäran från kommissionen.

11. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa fortsatt drift av de underjordiska gaslagringsanläggningarna på sina respektive territorier. Dessa underjordiska gaslagringsanläggningar får endast upphöra med sin verksamhet om de tekniska kraven och säkerhetskraven inte är uppfyllda eller om certifieringsmyndigheten, efter att ha gjort en bedömning och tagit yttrandet från Entso för gas i beaktande, konstaterar att ett sådant upphörande inte skulle försämbra försörjningstryggheten för gas på unionsnivå eller på nationell nivå.

Om det inte är tillåtet att upphöra med verksamheten ska lämpliga kompensationsåtgärder vid behov vidtas.

12. Kommissionen får utfärda riktlinjer för tillämpningen av denna artikel.

13. Denna artikel ska inte tillämpas på delar av LNG-anläggningar som används för lagring.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1)."

2. I artikel 13 ska följande punkt läggas till:

"3. Den nationella tillsynsmyndigheten får tillämpa en rabatt på 100 % på kapacitetsbaserade överförings- och distributionstariffer vid inmatningspunkter från och uttagspunkter till underjordiska gaslagringsanläggningar och LNG-anläggningar, såvida inte och i den mån som en sådan anläggning som är ansluten till fler än ett överförings- eller distributionsnät används för att konkurrera med en sammanlänkningspunkt.

Denna punkt ska tillämpas till och med den 31 december 2025."

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
F. RIESTER
Ordförande

BILAGA

”

BILAGA Ia ⁽¹⁾**Fyllnadsbanor med delmål och fyllnadsmål för 2022 för medlemsstater med underjordiska gaslagringsanläggningar**

Medlemsstat	Delmål den 1 augusti	Delmål den 1 september	Delmål den 1 oktober	Fyllnadsmål den 1 november
AT	49 %	60 %	70 %	80 %
BE	49 %	62 %	75 %	80 %
BG	49 %	61 %	75 %	80 %
CZ	60 %	67 %	74 %	80 %
DE	45 %	53 %	80 %	80 %
DK	61 %	68 %	74 %	80 %
ES	71 %	74 %	77 %	80 %
FR	52 %	65 %	72 %	80 %
HR	49 %	60 %	70 %	80 %
HU	51 %	60 %	70 %	80 %
IT	58 %	66 %	73 %	80 %
LV	57 %	65 %	72 %	80 %
NL	54 %	62 %	71 %	80 %
PL	80 %	80 %	80 %	80 %
PT	72 %	75 %	77 %	80 %
RO	46 %	57 %	66 %	80 %
SE	40 %	53 %	67 %	80 %
SK	49 %	60 %	70 %	80 %

BILAGA Ib

Delat ansvar för fyllnadsmålet och fyllnadsbanan

När det gäller fyllnadsmålet och fyllnadsbanan enligt artikel 6a delar Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Österrike ansvaret för lagringsanläggningarna Haidach och 7Fields. Det exakta förhållandet och omfattningen av det ansvaret för både Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Österrike omfattas av ett bilateralt avtal mellan dessa medlemsstater.”

⁽¹⁾ Denna bilaga omfattas av varje medlemsstats proportionella skyldigheter enligt denna förordning, särskilt artiklarna 6a, 6b och 6c. För de medlemsstater som omfattas av artikel 6a.2 ska det proportionella delmålet beräknas genom att det värde som anges i tabellen multipliceras med gränsen på 35 % och genom att resultatet divideras med 80 %.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/1033**av den 29 juni 2022****om ändring av förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller en särskild åtgärd för att ge exceptionellt tillfälligt stöd inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) för att hantera effekterna av Rysslands invasion av Ukraina**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 42 och 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Jordbrukarna och företag på landsbygden i unionen har drabbats av konsekvenserna av Rysslands invasion av Ukraina på ett aldrig tidigare skådat sätt. De stigande insatspriserna, särskilt för energi, gödselmedel och foder, har orsakat ekonomiska störningar i unionens jordbrukssektor och landsbygdsamhällen samt lett till likviditetsproblem för jordbrukare och småföretag på landsbygden som är verksamma inom bearbetning, marknadsföring eller utveckling av jordbruksprodukter. Detta har skapat en extraordinär situation som kräver nya exceptionella åtgärder.
- (2) För att hantera effekterna av Rysslands invasion av Ukraina på unionens jordbruks- och livsmedelssektorer bör det i denna förordning föreskrivas en ny exceptionell tillfällig åtgärd för att avhjälpa de likviditetsproblem som hotar kontinuiteten i jordbruksverksamheten och de små företag som är verksamma inom bearbetning, marknadsföring eller utveckling av jordbruksprodukter.
- (3) Stödet inom ramen för den åtgärd som föreskrivs i denna förordning, som syftar till att trygga livsmedelsföretagens konkurrenskraft och jordbruksföretagens livskraft i unionen, bör koncentrera de tillgängliga medlen till de stödmottagare som påverkas mest av konsekvenserna av Rysslands invasion av Ukraina och beviljas utifrån objektiva och icke-diskriminerande kriterier. När det gäller jordbrukare bör det vara möjligt att låta sådana kriterier omfatta produktionssektorer, driftsinriktning eller jordbruksstruktur och, när det gäller små och medelstora företag, sektorer, typer av verksamhet, typer av regioner eller andra särskilda begränsningar.
- (4) Den nuvarande allvarliga krisen i unionens jordbrukssektor bekräftar behovet av att påskynda omställningen till hållbarhet så att det finns bättre beredskap inför framtida kriser. Stödet inom ramen för den åtgärd som föreskrivs i denna förordning bör därför inte leda till en minskning av den totala andel av bidraget från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) som avsatts för de åtgärder som avses i artikel 59.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Yttrande av den 16 juni 2022 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 juni 2022.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

- (5) Eftersom den åtgärd som föreskrivs i denna förordning är brådskande, tillfällig och exceptionell bör en engångsbetalning och ett slutdatum för tillämpning av åtgärden fastställas. Principen att kommissionens utbetalningar ska göras i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att medel finns tillgängliga bör också följas.
- (6) För att ge större stöd till de jordbrukare eller små och medelstora företag som påverkas mest är det lämpligt att tillåta medlemsstaterna att justera schablonbeloppens storlek för vissa kategorier av berättigade stödmottagare, till exempel genom att fastställa vissa intervall eller breda kategorier, utifrån objektiva och icke-diskriminerande kriterier.
- (7) För att säkerställa tillräcklig finansiering av den åtgärd som föreskrivs i denna förordning utan att äventyra andra mål för landsbygdsprogrammen bör en högsta andel av unionens bidrag till denna åtgärd fastställas.
- (8) Förordning (EU) nr 1305/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (9) Med beaktande av Rysslands invasion av Ukraina och hur brådskande det är att hantera effekterna av den invasionen på unionens jordbruks- och livsmedelssektorer anses det lämpligt att återropa ett undantag från den åttaveckorsperiod som föreskrivs i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
- (10) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att hantera den exceptionella situation som uppstått i unionens jordbruks- och livsmedelssektorer genom effekterna av Rysslands invasion av Ukraina, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (11) Eftersom situationen i samband med effekterna av Rysslands invasion av Ukraina på unionens jordbruks- och livsmedelssektorer är brådskande bör den här förordningen träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 1305/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

"Artikel 39c

Exceptionellt tillfälligt stöd till jordbrukare samt små och medelstora företag som påverkas särskilt av effekterna av Rysslands invasion av Ukraina

1. Stöd inom ramen för denna åtgärd ska ge nödbistånd till jordbrukare och små och medelstora företag som påverkas särskilt av effekterna av Rysslands invasion av Ukraina, i syfte att säkerställa kontinuiteten i deras affärsverksamhet, på de villkor som anges i denna artikel.
2. Stöd ska beviljas jordbrukare eller små och medelstora företag som är verksamma inom bearbetning, marknadsföring eller utveckling av jordbruksprodukter som omfattas av bilaga I till EUF-fördraget eller av bomull, utom fiskeriprodukter. De framställda produkterna från produktionsprocessen får vara en produkt som inte omfattas av den bilagan.
3. Medlemsstaterna ska rikta stödet till stödmottagare som påverkas mest av effekterna av Rysslands invasion av Ukraina genom att, på grundval av tillgängliga uppgifter, fastställa villkor för stödberättigande och, när så anses lämpligt av de berörda medlemsstaterna, urvalskriterier som ska vara objektiva och icke-diskriminerande. Det stöd som medlemsstaterna tillhandahåller ska bidra till livsmedelstryggheten eller till att åtgärda obalanser på marknaden och ska stödja jordbrukare eller små och medelstora företag som strävar efter samma mål genom att bedriva en eller flera av följande aktiviteter:

- a) En cirkulär ekonomi.
 - b) Hantering av näringsämnen.
 - c) Effektiv resursanvändning.
 - d) Miljö- och klimatvänliga produktionsmetoder.
4. Stödet ska betalas ut i form av ett schablonbelopp senast den 15 oktober 2023, på grundval av ansökningar om stöd som godkänts av den behöriga myndigheten senast den 31 mars 2023. Kommissionens efterföljande återbetalning ska ske i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att tillgängliga medel finns. Stödnivån får differentieras per kategori av stödmottagare, i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.
5. Det högsta stödbeloppet får inte överstiga 15 000 EUR per jordbrukare och 100 000 EUR per litet eller medelstort företag.
6. När medlemsstaterna beviljar stöd enligt denna artikel ska de beakta det stöd som beviljats inom ramen för andra nationella stödinstrument eller unionsstödinstrument eller privata försäkringar för att hantera effekterna av Rysslands invasion av Ukraina.”
2. Artikel 49.2 ska ersättas med följande:
- ”2. Den myndighet i medlemsstaten som ansvarar för att välja ut insatser ska, med undantag för insatser enligt artiklarna 18.1 b, 24.1 d, 28–31, 33, 34 och 36–39c, säkerställa att insatserna väljs ut i enlighet med de urvalskriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln och enligt ett öppet och väldokumenterat förfarande.”
3. I artikel 59 ska följande punkt införas:
- ”6b. Det Ejflu-stöd som tillhandahålls enligt artikel 39c får inte överstiga 5 % av det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet för åren 2021–2022 såsom fastställs i bilaga I del 2.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
F. RIESTER
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/1034**av den 29 juni 2022****om ändring av förordning (EU) 2021/953 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 21.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 ⁽²⁾ fastställs en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) i syfte att underlätta för innehavarna att utöva sin rätt till fri rörlighet under covid-19-pandemin. Förordningen bidrar också till att på ett samordnat sätt gradvis upphäva de inskränkningar i den fria rörligheten som i enlighet med unionsrätten har införts av medlemsstaterna för att begränsa spridningen av SARS-CoV-2.
- (2) Enligt förordning (EU) 2021/953 ska testintyg utfärdas på grundval av två typer av tester för SARS-CoV-2-infektion, nämligen molekylära nukleinsyraamplifieringstester (NAAT-tester), inklusive tester med PCR med omvänd transkription (RT-PCR), och antigenester i form av snabbtester, som bygger på påvisandet av virusproteiner (antigener) med immunanalys baserad på lateralt flöde som ger resultat på mindre än 30 minuter, förutsatt att de utförs av hälso- och sjukvårdspersonal eller kvalificerad testningspersonal.
- (3) Förordning (EU) 2021/953 omfattar dock inte laboriebaserade antigenester, t.ex. enzymkopplade immunadsorberande analyser eller automatiserade immunanalyser. Från och med juli 2021 har den tekniska arbetsgruppen för diagnostiska covid-19-tester, som ansvarar för att utarbeta uppdateringar av EU:s gemensamma förteckning över antigenester för covid-19 som godkänts av den hälsosäkerhetskommitté som inrättats enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU ⁽³⁾, granskat de förslag som lagts fram av medlemsstaterna och tillverkare av laboriebaserade antigenester för covid-19. Dessa förslag har bedömts enligt samma kriterier som de som används för antigenester i form av snabbtester, och hälsosäkerhetskommittén har upprättat en förteckning över laboriebaserade antigenester som uppfyller dessa kriterier.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 juni 2022.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (EUT L 211, 15.6.2021, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG (EUT L 293, 5.11.2013, s. 1).

- (4) Till följd av denna utveckling och i syfte att utvidga omfattningen av de olika typer av diagnostiska tester som kan användas för utfärdandet av EU:s digitala covidintyg bör definitionen av antigen tester i form av snabbtester ändras så att den omfattar laboratoriebaserade antigen tester. Det bör därigenom vara möjligt för medlemsstaterna att utfärda testintyg och, till följd av antagandet av kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/256 ^(*), intyg om tillfrisknande på grundval av de antigen tester som ingår i EU:s gemensamma förteckning över covid-19-antigen tester, vilken hälsosäkerhetskommittén godtagit och regelbundet uppdaterar, eftersom de uppfyller de fastställda kvalitetskriterierna. Eftersom medlemsstaternas strategier för testning av covid-19 skiljer sig åt, bör möjligheten för medlemsstaterna att använda antigen tester för utfärdande av intyg om tillfrisknande fortsatt vara frivillig, för användning särskilt när det är brist på NAAT-kapacitet på grund av ett stort antal infektioner i det berörda området eller av något annat skäl. Om det finns tillräckligt med NAAT-kapacitet tillgänglig kan medlemsstaterna fortsätta att utfärda intyg om tillfrisknande endast på grundval av NAAT-tester, som anses vara den mest tillförlitliga metoden för testning av covid-19-fall och kontakter. Under perioder när SARS-CoV-2-infektioner ökar, vilket leder till hög efterfrågan på testning eller brist på NAAT-tester, skulle på liknande sätt medlemsstaterna kunna ha möjlighet att tillfälligt utfärda intyg om tillfrisknande på grundval av antigen tester. När infektionerna minskar kan medlemsstaterna fortsätta att utfärda intyg om tillfrisknande endast på grundval av NAAT-tester.
- (5) I enlighet med artikel 5 i förordning (EU) 2021/953 ska i vaccinationsintyget som utfärdas av medlemsstaterna ingå det antal doser som administrerats till innehavaren. Det är nödvändigt att förtydliga att detta är avsett att återspegla alla administrerade doser, i alla medlemsstater, inte bara de doser som administreras i den medlemsstat som utfärdar vaccinationsintyget. Att det ingår enbart de tidigare doser som erhållits i den medlemsstat som utfärdar vaccinationsintyget skulle kunna leda till en skillnad mellan det totala antal doser som faktiskt administrerats till en person och det antal som anges i vaccinationsintyget, vilket skulle kunna hindra innehavare från att använda sitt vaccinationsintyg när de utövar rätten till fri rörlighet inom unionen. Administrering av tidigare doser i andra medlemsstater bevisas genom ett giltigt EU:s digitala covidintyg. En medlemsstat bör inte kräva ytterligare information eller bevis från unionsmedborgare som innehar sådana vaccinationsintyg, t.ex. satsnummer på tidigare doser. Det bör vara möjligt för en medlemsstat att kräva att en person visar ett giltigt identitetsbevis och ett tidigare giltigt vaccinationsintyg eller intyg om tillfrisknande. I detta sammanhang tillämpas de regler för godtagande av vaccinationsintyg som utfärdats av andra medlemsstater som anges i artikel 5.5 i förordning (EU) 2021/953. Dessutom ska intyg som omfattas av en genomförandeakt som antagits enligt artiklarna 3.10 och 8.2 i förordning (EU) 2021/953, i syfte att underlätta för innehavarna att utöva sin rätt till fri rörlighet, godtas på samma villkor som EU:s digitala covidintyg som utfärdas av medlemsstaterna. I enlighet med artikel 3.4 i förordning (EU) 2021/953 har innehavaren av EU:s digitala covidintyg rätt att begära att ett nytt intyg utfärdas om personuppgifterna i det ursprungliga intyget inte är korrekta, även med avseende på innehavarens vaccination.
- (6) I enlighet med artikel 5.1 i förordning (EU) 2021/953 ska den medlemsstat där ett covid-19-vaccin administrerats utfärda ett vaccinationsintyg till de personer som berörs. Detta bör dock inte tolkas som att det hindrar en medlemsstat från att utfärda vaccinationsintyg enligt artikel 3.1 a i förordning (EU) 2021/953 till personer som tillhandahåller bevis på att de har vaccinerats i en annan medlemsstat.
- (7) Särskilt mot bakgrund av uppkomsten av nya oroande varianter av SARS-CoV-2 är fortsatt utveckling och fortsatta studier av covid-19-vacciner en avgörande faktor i kampen mot covid-19-pandemin. I det sammanhanget är det viktigt att underlätta för frivilliga att delta i kliniska prövningar, dvs. studier som utförs för att undersöka ett läkemedels säkerhet eller effekt, t.ex. ett covid-19-vaccin. Klinisk forskning spelar en grundläggande roll i utvecklingen av vacciner, och frivilligt deltagande i kliniska prövningar behöver därför uppmuntras. Att hindra deltagare i kliniska prövningar från att erhålla vaccinationsintyg skulle kunna utgöra ett allvarligt hinder för deltagande i sådana prövningar, försena slutförandet av sådana prövningar och mer allmänt inverka negativt på folkhälsan. Dessutom måste de kliniska prövningarnas integritet bevaras, även i fråga om blindade data och sekretess, för att säkerställa att resultaten är giltiga. Det bör därför vara möjligt för medlemsstaterna att utfärda vaccinationsintyg till deltagare i kliniska prövningar som har godkänts av medlemsstaternas etiska kommittéer och behöriga myndigheter, oavsett om deltagaren har fått en vaccinkandidat mot covid-19 eller, för att undvika att studierna undergrävs, den dos som administrerats till kontrollgruppen.

^(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/256 av den 22 februari 2022 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 vad gäller utfärdande av intyg om tillfrisknande på grundval av antigen tester i form av snabbtester (EUT L 42, 23.2.2022, s. 4).

- (8) Dessutom är det nödvändigt att förtydliga att det bör vara möjligt för andra medlemsstater att godta vaccinationsintyg gällande covid-19-vacciner som genomgår kliniska prövningar i syfte att bevilja undantag från inskränkningar i den fria rörligheten som införts, i enlighet med unionsrätten, med anledning av covid-19-pandemin. Godkännandeperioden för sådana vaccinationsintyg bör inte vara längre än för intyg som utfärdats för covid-19-vacciner som har beviljats godkännande för försäljning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ^(*). Godtagandeperioden för sådana vaccinationsintyg kan variera, beroende på om vaccinet administrerades som en del av primärvaccinationsserien eller som påfyllnadsdos. Under den perioden kan medlemsstaterna godta sådana vaccinationsintyg såvida de inte har återkallats efter det att den kliniska prövningen avslutats, särskilt om covid-19-vaccinet senare inte beviljas godkännande för försäljning eller om vaccination-sintygen utfärdades för en placebo som administrerades till en kontrollgrupp som en del av ett blindförsök. I detta avseende ingår det i medlemsstaternas befogenhet att utfärda vaccinationsintyg till deltagare i kliniska prövningar av covid-19-vacciner och att godta sådana intyg. Om ett covid-19-vaccin som genomgår kliniska prövningar senare beviljas godkännande för försäljning enligt förordning (EG) nr 726/2004 omfattas vaccinationsintyg för det vaccinet, från och med utfärdandedagen för det godkännandet för försäljning, av artikel 5.5 första stycket i förordning (EU) 2021/953. För att säkerställa en enhetlig strategi bör kommissionen ges befogenhet att begära att hälsosäkerhetskommittén, Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) eller Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) utfärda riktlinjer för godtagande av intyg som utfärdats för ett covid-19-vaccin som genomgår kliniska prövningar och som ännu inte har beviljats godkännande för försäljning enligt förordning (EG) nr 726/2004, vilka bör ta hänsyn till de etiska och vetenskapliga kriterier som krävs för att utföra kliniska prövningar.
- (9) Sedan förordning (EU) 2021/953 antogs har den epidemiologiska situationen med avseende på covid-19-pandemin utvecklats avsevärt. Trots att det finns betydande skillnader i vaccinationsnivån mellan olika medlemsstater hade mer än 80 % av den vuxna befolkningen i unionen avslutat sin första vaccinationscykel den 31 januari 2022 och mer än 50 % hade fått en påfyllnadsdos. Ökad vaccinationstäckning är fortfarande ett viktigt mål i kampen mot covid-19-pandemin, med tanke på det förbättrade skydd mot sjukhusvistelse och allvarlig sjukdom som vaccineringen ger, och spelar därför en viktig roll för att inskränkningarna av den fria rörligheten för personer ska kunna hävas.
- (10) Dessutom ledde spridningen av den oroande deltavarianten av SARS-CoV-2 under andra halvåret 2021 till en ökning av antalet infektioner, sjukhusvister och dödsfall, vilket tvingade medlemsstaterna att vidta strikta folkhälsoåtgärder för att skydda hälso- och sjukvårdssystemens kapacitet. I början av 2022 orsakade den oroande omikronvarianten av SARS-CoV-2 en kraftig ökning av antalet covid-19-infektioner, den ersatte snabbt deltavarianten och nådde en aldrig tidigare skådad intensitet av samhällsspridning i hela unionen. Som ECDC konstaterade i sin snabba riskbedömning av den 27 januari 2022 verkar omikroninfektioner ha lägre sannolikhet för att leda till ett allvarligt kliniskt tillstånd som kräver sjukhusvistelse eller inläggning på intensivvårdsavdelningar. Även om den lägre svårighetsgraden delvis beror på virusets inneboende egenskaper har resultaten från studier av vaccinets effektivitet visat att vaccinering spelar en viktig roll för att förebygga att omikroninfektioner leder till allvarliga kliniska tillstånd, och att effekten mot allvarlig sjukdom ökar betydligt bland personer som har fått tre vaccindoser. Med tanke på den mycket stora samhällsspridningen, som leder till att många människor blir sjuka samtidigt, är det troligt att medlemsstaterna kommer att genomgå en period av betydande press på sina hälso- och sjukvårdssystem och på hur samhället som helhet fungerar, främst på grund av frånvaro från arbete och utbildning.
- (11) Efter en topp i antalet omikroninfektioner tidigt 2022 förväntas en stor andel av befolkningen, åtminstone under en viss period, åtnjuta skydd mot covid-19 antingen på grund av vaccination eller tidigare infektion, eller båda. Tack vare de covid-19-vacciner som för närvarande finns tillgängliga, är en betydligt högre andel av befolkningen även bättre skyddad från att bli allvarligt sjuk och dö av covid-19. Det är dock inte möjligt att förutsäga effekterna av en eventuell ökning av antalet infektioner under andra halvåret 2022. Dessutom kan det inte uteslutas att covid-19-pandemin förvärras på grund av uppkomsten av nya oroande varianter av SARS-CoV-2. Som ECDC också har noterat kvarstår betydande osäkerhet i detta skede av covid-19-pandemin.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av unionsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

- (12) Mot bakgrund av den kvarstående osäkerheten avseende den fortsatta utvecklingen av covid-19-pandemin kan det inte uteslutas att medlemsstaterna fortsätter att kräva att unionsmedborgare och deras familjemedlemmar som utövar sin rätt till fri rörlighet ska uppvisa bevis på vaccination mot, testresultat för eller tillfrisknande från covid-19 efter den 30 juni 2022, det datum då förordning (EU) 2021/953 upphör att gälla. Det är därför viktigt att undvika en situation där unionsmedborgare och deras familjemedlemmar, om vissa inskränkningar i den fria rörligheten av folkhälsoskäl fortfarande gäller efter den 30 juni 2022, fräntas möjligheten att använda sina EU:s digitala covidintyg, som är ett effektivt, säkert och integritetsbevarande sätt att bevisa sin covid-19-vaccination, sitt testresultat eller sitt tillfrisknande när medlemsstaterna kräver ett sådant intyg för att rätten till fri rörlighet ska kunna utövas.
- (13) I det sammanhanget bör medlemsstaterna kräva att unionsmedborgare och deras familjemedlemmar som utövar sin rätt till fri rörlighet visar upp bevis på vaccination mot, testresultat för eller tillfrisknande från covid-19 eller bör införa ytterligare inskränkningar såsom ytterligare reserelaterade tester för SARS-CoV-2-infektioner eller reserelaterad karantän eller självisolering endast om sådana inskränkningar är icke-diskriminerande samt nödvändiga och proportionella för att skydda folkhälsan på basis av senast tillgängliga vetenskapliga rön, inbegripet epidemiologiska data som offentliggjorts av ECDC på grundval av rådets rekommendation (EU) 2022/107 ⁽⁹⁾ och i enlighet med försiktighetsprincipen.
- (14) När medlemsstaterna inför inskränkningar i den fria rörligheten av folkhälsoskäl bör de ta särskild hänsyn till de yttersta randområdenas, exklavers och geografiskt isolerade områdens särdrag och hur sådana inskränkningar sannolikt kommer att påverka gränsregioner, med tanke på dessa regioners starka sociala och ekonomiska band.
- (15) En eventuell kontroll av de intyg som ingår i EU:s digitala covidintyg får inte medföra ytterligare inskränkningar i den fria rörligheten inom unionen eller reseinskränkningar i Schengenområdet.
- (16) Med tanke på att de inskränkningar i den fria rörligheten för personer inom unionen som införts för att begränsa spridningen av SARS-CoV-2, däribland ett krav att uppvisa EU:s digitala covidintyg, bör upphävas så snart den epidemiologiska situationen tillåter, bör förlängningen av tillämpningsperioden av förordning (EU) 2021/953 begränsas till tolv månader. Förlängningen av tillämpningsperioden av förordningen bör inte heller tolkas som ett krav på medlemsstaterna, särskilt de som upphäver nationella folkhälsoåtgärder, att behålla eller införa inskränkningar i den fria rörligheten. Den befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som delegerats till kommissionen enligt förordning (EU) 2021/953 bör också förlängas. Det är nödvändigt att säkerställa att ramen för EU:s digitala covidintyg kan anpassas till nya rön om vaccination, reinfektion efter tillfrisknande eller testning i samband med covid-19 och till vetenskapliga framsteg för att begränsa covid-19-pandemin.
- (17) Senast den 31 december 2022 bör kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en tredje rapport om tillämpningen av förordning (EU) 2021/953. Rapporten bör särskilt innehålla en översikt med uppgifter som mottagits enligt artikel 11 i den förordningen avseende de inskränkningar i den fria rörligheten som medlemsstaterna har infört för att begränsa spridningen av SARS-CoV-2, en översikt som beskriver all utveckling när det gäller inhemsk och internationell användning av EU:s digitala covidintyg, eventuella relevanta uppdateringar avseende bedömningen i den andra rapporten och en bedömning av lämpligheten av fortsatt användning av EU:s digitala covidintyg för tillämpning av den förordningen, med beaktande av den epidemiologiska utvecklingen och senast tillgängliga vetenskapliga rön, och mot bakgrund av principerna om nödvändighet och proportionalitet. Vid utarbetandet av rapporten bör kommissionen begära riktlinjer från ECDC och hälsosäkerhetskommittén. Utan att det påverkar kommissionens initiativrätt bör rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag om att förkorta tillämpningsperioden för förordning (EU) 2021/953 med beaktande av utvecklingen av den epidemiologiska situationen gällande covid-19-pandemin och eventuella rekommendationer från ECDC och hälsosäkerhetskommittén i detta avseende.

⁽⁹⁾ Rådets rekommendation (EU) 2022/107 av den 25 januari 2022 om en samordnad strategi för att underlätta säker fri rörlighet under covid-19-pandemin och om ersättande av rekommendation (EU) 2020/1475 (EUT L 18, 27.1.2022, s. 110).

- (18) Förordning (EU) 2021/953 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (19) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att underlätta utövandet av rätten till fri rörlighet inom unionen under covid-19-pandemin genom införande av en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla covid-19-intyg om en persons vaccination, testresultat eller tillfrisknande med avseende på covid-19, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (20) För att möjliggöra en skyndsam tillämpning i rätt tid för att säkerställa kontinuitet avseende EU:s digitala covidintyg bör denna förordning träda ikraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (21) Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska dataskyddsstyrelsen har hörts i enlighet med artikel 42.1 och 42.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾ och avgav ett gemensamt yttrande den 14 mars 2022 ⁽⁸⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2021/953 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska led 5 ersättas med följande:

”5. *antigentest*: en av följande testkategorier som bygger på påvisandet av virusproteiner (antigener) för att påvisa förekomst av SARS-CoV-2:

- a) Antigentester i form av snabbtester, t.ex. immunanalys baserad på lateralt flöde som ger resultat på mindre än 30 minuter.
- b) Laboratoriebaserade antigenester, t.ex. enzymkopplad immunadsorberande analys eller automatisk immunanalys för påvisande av antigener.”

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska leden b och c ersättas med följande:

- ”b) Ett intyg som bekräftar att innehavaren har genomgått ett NAAT-test eller ett antigenest som förtecknas i EU:s gemensamma förteckning över antigenester för covid-19 som godtagits av hälsosäkerhetskommittén, och som har utförts av hälso- och sjukvårdspersonal eller kvalificerad testningspersonal i den medlemsstat som utfärdat intyget och som anger typen av test, datumet det utfördes och resultatet av testet (testintyg).
- c) Ett intyg som, efter ett positivt testresultat av ett NAAT-test, eller ett antigenest som förtecknas i EU:s gemensamma förteckning över antigenester för covid-19 som godtagits av hälsosäkerhetskommittén och som har utförts av hälso- och sjukvårdspersonal eller kvalificerad testningspersonal, bekräftar att innehavaren har tillfrisknat från en SARS-CoV-2-infektion (intyg om tillfrisknande).”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska offentliggöra EU:s gemensamma förteckning över antigenester för covid-19 som godtagits av hälsosäkerhetskommittén, inklusive eventuella uppdateringar.”

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁸⁾ Ännu inte offentliggjort i EUT.

b) Punkt 11 ska ersättas med följande:

"11. Kommissionen ska vid behov begära att hälsosäkerhetskommittén, ECDC eller EMA utfärda riktlinjer om tillgängliga vetenskapliga rön rörande effekterna av medicinska händelser som dokumenteras i de intyg som avses i punkt 1, särskilt när det gäller nya oroande varianter av SARS-CoV-2 och om godtagande av covid-19-vacciner som genomgår kliniska prövningar i medlemsstaterna."

3. Artikel 4.2 ska ersättas med följande:

"2. Tillitsramverket ska baseras på en infrastruktur för kryptering med öppen nyckel och göra det möjligt att på ett pålitligt och säkert sätt utfärda och kontrollera äktheten, giltigheten och integriteten hos de intyg som avses i artikel 3.1. Tillitsramverket ska göra det möjligt att upptäcka bedrägerier, särskilt förfälskningar. Dessutom ska det möjliggöra utbyte av förteckningar över återkallade intyg som innehåller de återkallade intygets unika identifierare för intyg. Sådana förteckningar över återkallade intyg får inte innehålla några andra personuppgifter. Kontrollen av de intyg som avses i artikel 3.1 och, i tillämpliga fall, förteckningar över återkallade intyg får inte innebära att intygets utfärdare underrättas om kontrollen."

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2, första stycket ska led b ersättas med följande:

"b) information om det covid-19-vaccin och det antal doser som har administrerats till innehavaren, oavsett i vilken medlemsstat de doserna administrerades."

b) I punkt 5 ska följande stycken läggas till:

"Medlemsstaterna får också utfärda vaccinationsintyg till personer som deltar i kliniska prövningar av covid-19-vaccin som har godkänts av medlemsstaternas etiska kommittéer och behöriga myndigheter, oavsett om deltagaren har fått covid-19-vaccinkandidaten eller den dos som har administrerats till kontrollgruppen. Informationen om det covid-19-vaccin som ska ingå i vaccinationsintyget i enlighet med de särskilda datafält som anges i punkt 1 i bilagan får inte undergräva den kliniska prövningens integritet."

Medlemsstaterna får godta vaccinationsintyg som utfärdats av andra medlemsstater i enlighet med fjärde stycket i syfte att bevilja undantag från inskränkningar i den fria rörligheten som införts i enlighet med unionsrätten för att begränsa spridningen av SARS-CoV-2, såvida inte godkännandeperioden för dessa intyg har löpt ut eller de har återkallats efter det att den kliniska prövningen avslutats, särskilt på grund av att covid-19-vaccinet senare inte beviljades godkännande för försäljning eller om vaccinationsintygen utfärdades för en placebo som administrerades till kontrollgruppen som en del av ett blindförsök."

5. I artikel 6.2 ska led b ersättas med följande:

"b) Information om det NAAT-test eller antigen test som innehavaren har genomgått."

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje medlemsstat ska på begäran utfärda de intyg om tillfrisknande som avses i artikel 3.1 c efter ett positivt resultat av ett NAAT-test som utförts av hälso- och sjukvårdspersonal eller kvalificerad testningspersonal."

Medlemsstaterna får också på begäran utfärda de intyg om tillfrisknande som avses i artikel 3.1 c efter ett positivt resultat av ett antigen test som finns upptaget i EU:s gemensamma förteckning över antigen tester för covid-19 som godkänts av hälsosäkerhetskommittén, och som har utförts av hälso- och sjukvårdspersonal eller kvalificerad testningspersonal.

Medlemsstaterna får utfärda intyg om tillfrisknande på grundval av antigen tester som utfördes av hälso- och sjukvårdspersonal eller kvalificerad testningspersonal den 1 oktober 2021 eller senare, under förutsättning att det använda antigen testet fanns upptaget i EU:s gemensamma förteckning över antigen tester för covid-19 som godkänts av hälsosäkerhetskommittén den dag då testresultatet togs fram.

Intyg om tillfrisknande ska utfärdas tidigast elva dagar efter den dag då en person först genomgick ett NAAT-test eller antigen-test som gav ett positivt resultat.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12 för att ändra det antal dagar som måste passera innan ett intyg om tillfrisknande får utfärdas, på grundval av riktlinjer från hälsosäkerhetskommittén i enlighet med artikel 3.11 eller på grundval av vetenskapliga rön som granskats av ECDC.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. På grundval av riktlinjer som mottagits enligt artikel 3.11 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12 för att ändra punkt 1 i den här artikeln och artikel 3.1 c för att göra det möjligt att utfärda ett intyg om tillfrisknande på grundval av ett positivt antigen-test, antikroppstest, inbegripet ett serologiskt test för antikroppar mot SARS-CoV2 eller någon annan vetenskapligt validerad metod. Sådana delegerade akter ska också ändra punkt 3 i bilagan genom att lägga till, ändra eller ta bort de datafält som omfattas av de kategorier av personuppgifter som avses i punkt 2 b och c i den här artikeln.”

7. Artikel 10.5 ska ersättas med följande:

”5. Inga förteckningar över återkallade intyg som har utväxlats enligt artikel 4.2 ska behållas efter att denna förordnings tillämpningsperiod upphört.”

8. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Inskränkningar i den fria rörligheten och informationsutbyte

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas befogenhet att införa inskränkningar i den fria rörligheten av folkhälsoskäl ska medlemsstaterna, om de godtar vaccinationsintyg, testintyg som anger ett negativt resultat eller intyg om tillfrisknande, avstå från att införa ytterligare inskränkningar i den fria rörligheten, såvida dessa inskränkningar inte är icke-diskriminerande, samt nödvändiga och proportionella i syfte att skydda folkhälsan på basis av senast tillgängliga vetenskapliga rön, inbegripet epidemiologiska data som ECDC offentliggjort på grundval av rådets rekommendation (EU) 2022/107 (*) och i enlighet med försiktighetsprincipen.

2. Om en medlemsstat i enlighet med unionsrätten, inbegripet de principer som anges i punkt 1 i denna artikel, inför ytterligare inskränkningar för innehavare av de intyg som avses i artikel 3.1, särskilt till följd av en SARS-CoV-2-variant av särskild betydelse eller av intresse, ska den underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta, om möjligt 48 timmar innan sådana nya inskränkningar införs. I detta syfte ska medlemsstaten lämna följande uppgifter:

- a) Skälen till sådana inskränkningar, inbegripet alla relevanta epidemiologiska uppgifter och vetenskapliga belägg till stöd för inskränkningarna som då finns tillgängliga och åtkomliga.
- b) Omfattningen av sådana inskränkningar, med angivande av vilka intygsinnehavare som omfattas av eller är undantagna från dem.
- c) Startdatum och varaktighet för sådana inskränkningar.

2a. Om en medlemsstat inför inskränkningar i enlighet med punkterna 1 och 2 ska den särskilt uppmärksamma hur sådana inskränkningar sannolikt kommer att påverka gränsregioner och de yttersta randområdenas, exklavers och geografiskt isolerade områdens särdrag.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om utfärdandet av och villkoren för godtagande av de intyg som avses i artikel 3.1, inbegripet vilka covid-19-vacciner de godtar enligt artikel 5.5 andra stycket.

4. Medlemsstaterna ska ge allmänheten tydlig, heltäckande och aktuell information avseende punkterna 1, 2 och 3. Som en allmän regel ska medlemsstaterna offentliggöra den informationen 24 timmar innan nya inskränkningar träder i kraft, med beaktande av att det krävs viss flexibilitet vid epidemiologiska nödlägen. Dessutom får kommissionen på ett centraliserat sätt göra den information som medlemsstaterna lämnar tillgänglig för allmänheten.

(*) Rådets rekommendation (EU) 2022/107 av den 25 januari 2022 om en samordnad strategi för att underlätta säker fri rörlighet under covid-19-pandemin och om ersättande av rekommendation (EU) 2020/1475 (EUT L 18, 27.1.2022, s. 110)."

9. Artikel 12.2 ska ersättas med följande:

"2. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.2, 6.2, 7.1 och 7.2 ges till kommissionen för en period på 24 månader från och med den 1 juli 2021."

10. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska tredje stycket utgå.

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Senast den 31 december 2022 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska särskilt innehålla följande:

- a) En översikt över de uppgifter som mottagits enligt artikel 11 avseende de inskränkningar i den fria rörligheten som medlemsstaterna har infört för att begränsa spridningen av SARS-CoV-2.
- b) En översikt som beskriver all utveckling när det gäller inhemsk och internationell användning av de intyg som avses i artikel 3.1 och antagandet av genomförandakter enligt artikel 8.2 om covid-19-intyg som utfärdas av tredjeländer.
- c) Eventuella relevanta uppdateringar avseende bedömningen i den rapport som lagts fram enligt punkt 2 i denna artikel av förordningens inverkan på underlättandet av fri rörlighet, däribland resor och turism, och på godtagandet av olika typer av vaccin, på de grundläggande rättigheterna och icke-diskriminering samt på skyddet av personuppgifter under covid-19-pandemin.
- d) En bedömning av lämpligheten av fortsatt användning av de intyg som avses i artikel 3.1 för tillämpningen av denna förordning, med beaktande av den epidemiologiska utvecklingen och senast tillgängliga vetenskapliga rön.

Vid utarbetandet av rapporten ska kommissionen begära riktlinjer från ECDC och hälsosäkerhetskommittén, vilka ska bifogas den rapporten.

Rapporten får åtföljas av ett lagstiftningsförslag, särskilt för att förkorta tillämpningsperioden för denna förordning, med beaktande av utvecklingen av den epidemiologiska situationen avseende covid-19-pandemin och eventuella rekommendationer från ECDC och hälsosäkerhetskommittén i detta avseende."

11. I artikel 17 ska andra stycket ersättas med följande:

"Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2021 till och med den 30 juni 2023."

12. I bilagan ska punkt 2 i ersättas med följande:

"i) teststation (frivilligt för antigen tester)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
F. RIESTER
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/1035**av den 29 juni 2022****om ändring av förordning (EU) 2021/954 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt Schengenregelverket, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 ⁽²⁾ (kodex om Schengengränserna), får tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta i unionen och tredjelandsmedborgare som på föreskrivet sätt inrest till en medlemsstats territorium röra sig fritt inom alla andra medlemsstaters territorier i 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
- (2) EU:s digitala covidintyg inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 ⁽³⁾, som fastställer en gemensam ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 för att underlätta unionsmedborgarnas och deras familjemedlemmars fria rörlighet under covid-19-pandemin. Den förordningen åtföljdes av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/954 ⁽⁴⁾, som utvidgade ramen för EU:s digitala covidintyg till att omfatta tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaters territorier och som i enlighet med unionsrätten har rätt att resa till andra medlemsstater.
- (3) Förordningarna (EU) 2021/953 och (EU) 2021/954 upphör att gälla den 30 juni 2022. Covid-19-pandemin pågår dock fortfarande och utbrott av oroande varianter kan fortsätta att inverka negativt på resandet inom unionen. Således bör tillämpningsperioden för dessa förordningar förlängas så att EU:s digitala covidintyg kan fortsätta att användas.
- (4) Tillämpningsperioden för förordning (EU) 2021/953 kommer att förlängas med tolv månader. Eftersom målet med förordning (EU) 2021/954 är att utvidga tillämpningen av förordning (EU) 2021/953 till att omfatta vissa kategorier av tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta i unionen, bör dess tillämpningsperiod vara direkt kopplad till tillämpningsperioden för förordning (EU) 2021/953. Förordning (EU) 2021/954 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 juni 2022.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (EUT L 211, 15.6.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/954 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin (EUT L 211, 15.6.2021, s. 24).

- (5) Denna förordning bör inte tolkas som att den underlättar eller förespråkar införande av reserestriktioner under covid-19-pandemin. Dessutom motiverar ett krav på kontroll av intyg som införts genom förordning (EU) 2021/953 inte i sig ett tillfälligt återinförande av gränskontroller vid inre gränser. Kontroller vid inre gränser bör förbli en sista utväg, med förbehåll för de särskilda regler som fastställs i kodexen om Schengengränserna.
- (6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (7) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁽⁵⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland. För att göra det möjligt för medlemsstaterna att, på de villkor som anges i förordning (EU) 2021/953, godta covid-19-intyg som utfärdats av Irland till tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på landets territorium, i syfte att underlätta resor inom medlemsstaternas territorier, bör Irland till dessa tredjelandsmedborgare utfärda covid-19-intyg som uppfyller kraven i tillitsramverket för EU:s digitala covidintyg. Irland och de övriga medlemsstaterna bör godta intyg utfärdade till tredjelandsmedborgare som omfattas av den här förordningen, på grundval av ömsesidighet.
- (8) När det gäller Cypern, Bulgarien, Rumänien och Kroatien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.
- (9) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket⁽⁶⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i rådets beslut 1999/437/EG⁽⁷⁾.
- (10) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket⁽⁸⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁽⁹⁾.
- (11) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁶⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁸⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁹⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ⁽¹⁰⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽¹¹⁾.

- (12) Förordning (EU) 2021/954 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (13) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att underlätta resande för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin genom införande av en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla covid-19-intyg om en persons vaccination, testresultat eller tillfrisknande med avseende på covid-19, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (14) För att möjliggöra en skyndsam tillämpning i rätt tid för att säkerställa kontinuitet avseende EU:s digitala covidintyg bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (15) Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska dataskyddsstyrelsen har hörts i enlighet med artikel 42.1 och 42.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽¹²⁾, och avgav ett gemensamt yttrande den 14 mars 2022 ⁽¹³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3 i förordning (EU) 2021/954 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2021 och så länge som förordning (EU) 2021/953 är tillämplig.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁰⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽¹¹⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹³⁾ Ännu inte offentliggjort i EUT.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
F. RIESTER
Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/1036

av den 29 juni 2022

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1429 vad gäller förlängningen av referensperioden**(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1429 av den 7 oktober 2020 om fastställande av åtgärder för en hållbar järnvägsmarknad mot bakgrund av covid-19-utbrottet ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2, och

av följande skäl:

- (1) Covid-19-pandemin har lett till en kraftig minskning av järnvägstrafiken på grund av en betydande minskning av efterfrågan och direkta åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att begränsa pandemin.
- (2) Dessa omständigheter ligger utanför järnvägsföretagens kontroll, och dessa företag har oavbrutet stått inför betydande likviditetsproblem, stora förluster och, i en del fall, risk för insolvens.
- (3) För att motverka de negativa ekonomiska effekterna av covid-19-pandemin och stödja järnvägsföretag får medlemsstaterna enligt förordning (EU) 2020/1429 tillåta infrastrukturförvaltare att sänka, avstå från eller senarelägga sådana avgifter för tillträde till järnvägsinfrastruktur. Denna möjlighet hade beviljats för en begränsad referensperiod som senast förlängdes till och med den 30 juni 2022 genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/312 ⁽²⁾.
- (4) Införda begränsningar av mobiliteten under pandemin hade en kraftig inverkan på användningen av persontrafik på järnväg. Godstransporterna på järnväg påverkades också, men i mindre utsträckning. Uppgifter från unionens järnvägsinfrastrukturförvaltare visar att persontrafiksegmentet drabbades hårdast av pandemin. Det segment som påverkades mest var den kommersiella persontrafiken, där utbudet sjönk kraftigt i alla medlemsstater, och det är ännu inte tillbaka på 2019 års nivåer.
- (5) Det skedde en återhämtning av antalet godståg som trafikerar järnvägsnätet; 2021 års nivåer var endast 0,1 % lägre jämfört med 2019. Antalet persontåg som omfattades av allmän trafikplikt och som trafikerade järnvägsnätet under 2021 var 2 % högre än under 2019, medan det 2020 var 5,1 % lägre jämfört med 2019. Med tanke på att antalet passagerare både under 2020 och 2021 inte uppgick till två tredjedelar av antalet passagerare under 2019, berodde den minskade effekten av pandemin och den därpå följande återhämtningen sannolikt delvis på det fortsatta ekonomiska stödet från de behöriga myndigheterna inom ramen för avtalen om allmän trafikplikt. Under 2021 var antalet kommersiella persontåg fortfarande 18,2 % lägre jämfört med 2019. Under 2020 var antalet 22,9 % lägre än 2019, vilket innebär att ingen betydande återhämtning skett.

⁽¹⁾ EUT L 333, 12.10.2020, s. 1.⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/312 av den 24 februari 2022 om ändring av förordning (EU) 2020/1429 vad gäller varaktighet för referensperioden för tillämpningen av tillfälliga åtgärder avseende uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur (EUT L 55, 28.2.2022, s. 1).

- (6) Liknande trender kan observeras när trafiken uttrycks i tågkilometer. Uttryckt i tågkilometer visade godstågstrafiken i järnvägsnätet vissa tecken på återhämtning med nivåer som under 2021 låg bara 0,5 % lägre än 2019. Passagerartrafik som omfattas av allmän trafikplikt uttryckt i tågkilometer var 1,1 % högre 2021 jämfört med 2019. Under 2021 var emellertid den kommersiella persontrafiken uttryckt i tågkilometer fortfarande 18,7 % lägre än 2019, vilket är en liten förbättring jämfört med 2020.
- (7) Det är därför uppenbart att det rör sig om en ihållande minskning av järnvägstrafiken till följd av covid-19-pandemins inverkan på passagerarsegmentet, som 2018 utgjorde omkring 80 % av all trafik uttryckt i tågkilometer.
- (8) Uppgifter från WHO visar att antalet registrerade fall av covid-19 i Europa ökade kraftigt i början av 2022 till nivåer som var de högsta under pandemin. Antalet rapporterade fall per dag är dessutom fortfarande mycket högt.
- (9) Det är troligt att pandemin kommer att fortsätta påverka järnvägstrafiken negativt, och järnvägsföretagens svåra ekonomiska situation kommer sannolikt också att bestå till slutet av 2022.
- (10) Det är därför nödvändigt att förlänga den referensperiod som fastställs i artikel 1 i förordning (EU) 2020/1429 till och med den 31 december 2022.
- (11) Om Europaparlamentet och rådet skulle granska denna förordning under hela den period för invändningar som föreskrivs i artikel 6.6 i förordning (EU) 2020/1429, skulle den här förordningen träda i kraft först efter utgången av den referensperiod som för närvarande anges i artikel 1 i förordning (EU) 2020/1429. För att undvika rättsosäkerhet bör den här förordningen antas enligt det skyndsamma förfarande som anges i artikel 7 i förordning (EU) 2020/1429 och bör av brådskanie skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EU) 2020/1429 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

I denna förordning fastställs tillfälliga regler för uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur enligt kapitel IV i direktiv 2012/34/EU. Den är tillämplig på utnyttjande av järnvägsinfrastruktur för inrikes och internationell järnvägstrafik som omfattas av det direktivet under perioden från och med den 1 mars 2020 till och med den 31 december 2022 (referensperioden).”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2022/1037**av den 29 juni 2022****om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 och bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 vad gäller användningen av glykolipider som konserveringsmedel i drycker****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 10.3 och 14,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 av den 16 december 2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer och livsmedelsaromer ⁽²⁾, särskilt artikel 7.5, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 fastställs en unionsförteckning över livsmedelstillsatser som godkänts för användning i livsmedel samt villkoren för användningen.
- (2) I bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 ⁽³⁾ fastställs specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till förordning (EG) nr 1333/2008.
- (3) Unionsförteckningen över livsmedelstillsatser och specifikationerna för livsmedelstillsatser får uppdateras i enlighet med det enhetliga förfarande som avses i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1331/2008, antingen på initiativ av kommissionen eller efter en ansökan från en medlemsstat eller en berörd part.
- (4) I december 2019 lämnades en ansökan till kommissionen om godkännande av användningen av glykolipider som konserveringsmedel i smaksatta drycker, vissa andra produkter som omfattas av livsmedelskategori 14.1 "Alkoholrika drycker" och alkoholfria öl och maltdrycker.
- (5) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (*livsmedelsmyndigheten*) utvärderade säkerheten hos den föreslagna användningen av glykolipider som livsmedelstillsats. I livsmedelsmyndighetens yttrande ⁽⁴⁾ som antogs den 4 maj 2021 fastställdes ett acceptabelt dagligt intag (ADI) på 10 mg/kg kroppsvikt/dag. Livsmedelsmyndigheten konstaterade att den högsta uppskattade exponeringen på 3,1 mg/kg kroppsvikt/dag hos småbarn ligger inom det fastställda ADI-värdet och att exponeringen för glykolipider inte utgör någon säkerhetsrisk vid de användningar och mängder som sökanden föreslog.
- (6) Glykolipider produceras av svamparten *Dacryopinax spathularia* under en fermenteringsprocess. När glykolipider används som konserveringsmedel förlänger de hållbarheten hos drycker genom att skydda dem mot nedbrytning orsakad av mikroorganismer och hämmar tillväxten av patogena mikroorganismer. Glykolipider är aktiva mot jäst, mögel och grampositiva bakterier och kan utgöra ett alternativ till andra konserveringsmedel som för närvarande används i drycker.
- (7) Det är därför lämpligt att godkänna användningen av glykolipider som konserveringsmedel i de drycker som omfattas av ansökan, och att tilldela tillsatsen E-numret E 246.

⁽¹⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 1.⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 av den 9 mars 2012 om fastställande av specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 (EUT L 83, 22.3.2012, s. 1).⁽⁴⁾ EFSA Journal vol. 19(2021): 6, artikelnr 6609.

- (8) Specifikationerna för glykolipider (E 246) bör införas i bilagan till förordning (EU) nr 231/2012 eftersom denna tillsats för första gången upptas i unionsförteckningen över livsmedelstillsatser i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008.
- (9) Förordningarna (EG) nr 1333/2008 och (EU) nr 231/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

Artikel 2

Bilagan till förordning (EU) nr 231/2012 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 ska ändras på följande sätt:

- a) I del B i punkt 3, "Andra tillsatser än färgämnen och sötningsmedel", ska följande nya post införas efter posten för livsmedelstillsats E 243:

"E 246	Glykolipider"
--------	---------------

- b) Del E ska ändras på följande sätt:

1. I kategori 14.1.4 (Smaksatta drycker) ska posten för E 246 (Glykolipider) införas efter posten för E 242:

	"E 246	Glykolipider	50		Utom drycker baserade på mjölkprodukter"
--	--------	--------------	----	--	--

2. I kategori 14.1.5.2 (Övriga) ska posten för E 246 (Glykolipider) införas efter posten för E 242:

	"E 246	Glykolipider	20	(93)	Endast flytande tekonsentrat och flytande frukt-, bär- och örttekoncentrat"
--	--------	--------------	----	------	---

3. I kategori 14.2.1 (Öl och maldrycker) ska posten för E 246 (Glykolipider) införas efter posten för E 220–228:

	"E 246	Glykolipider	50		Endast alkoholfritt öl och maldrycker"
--	--------	--------------	----	--	--

BILAGA II

I bilagan till förordning (EU) nr 231/2012 ska följande nya post införas efter posten för livsmedelstillsatsen E 243:

"E 246 glykolipider**Synonymer****Definition**

Naturligt förekommande glykolipider erhålls genom en fermenteringsprocess med vildtypen MUCL 53181 av svamparten *Dacryopinax spathularia*. Glukos används som kolkälla. Den lösningsmedelsfria nedströmsprocessen omfattar filtrering och mikrofiltrering för att avlägsna mikrobceller, fällning samt tvättning med buffrat vatten för rening. Produkten pastöriseras och spraytorkas. Produktionsprocessen förändrar inte glykolipiderna kemiskt eller deras naturliga sammansättning.

CAS-nr

2205009-17-0

Kemiskt namn

Glykolipider av *Dacryopinax spathularia*

Innehåll

Minst 93 % av den totala glykolipidhalten i torkad substans.

Beskrivning

Beigefärgat till lätt brunfärgat pulver, svag karakteristisk doft

Identifiering

Löslighet

Uppfyller kraven (10 g/l i vatten)

pH

Mellan 5,0 och 7,0 (10 g/l i vatten)

Grumlighet

Högst 28 NTU (10 g/l i vatten)

Renhetsgrad

Vatteninnehåll

Högst 5 % (Karl Fischer-metoden)

Protein

Högst 3 % (N-faktor x 6,25)

Fett

Högst 2 % (gravimetrisk analys)

Natrium

Högst 3,3 %

Arsenik

Högst 1 mg/kg

Bly

Högst 0,7 mg/kg

Kadmium

Högst 0,1 mg/kg

Kvicksilver

Högst 0,1 mg/kg

Nickel

Högst 2 mg/kg

Mikrobiologiska kriterier

Totalt antal aeroba bakterier

Högst 100 kolonier/g

Jäst och mögel

Högst 10 kolonier/g

Koliforma bakterier

Högst 3 MPN/g

Salmonella spp.

Ej påvisade i 25 g"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2022/1038**av den 29 juni 2022****om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 vad gäller användningen av polyvinylpyrrolidon (E 1201) i livsmedel för speciella medicinska ändamål, i tablettform inklusive dragerade****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.3,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 av den 16 december 2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer och livsmedelsaromer ⁽²⁾, särskilt artikel 7.5, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 fastställs en unionsförteckning över livsmedelstillsatser som godkänts för användning i livsmedel samt villkoren för användningen.
- (2) Denna förteckning får uppdateras i enlighet med det enhetliga förfarande som avses i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1331/2008, antingen på initiativ av kommissionen eller efter en ansökan.
- (3) Polyvinylpyrrolidon (E 1201) är godkänt för användning som livsmedelstillsats i bordssötningsmedel i tablettform och i kosttillskott i fast form, utom kosttillskott för spädbarn och småbarn i enlighet med bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008
- (4) Den 29 oktober 2018 lämnades det in en ansökan om godkännande av användningen av polyvinylpyrrolidon (E 1201) som livsmedelstillsats i livsmedel för speciella medicinska ändamål, i tablettform inklusive dragerade, som bindemedel i tabletter. Ansökan gjordes tillgänglig för medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1331/2008.
- (5) Polyvinylpyrrolidon (E 1201) utvärderades 1990 av vetenskapliga livsmedelskommittén ⁽³⁾. I sitt vetenskapliga yttrande ⁽⁴⁾ av den 1 juli 2020 utvärderade Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (*livsmedelsmyndigheten*) på nytt säkerheten hos polyvinylpyrrolidon (E 1201) som livsmedelstillsats och diskuterade en utvidgning av dess användningsområde till livsmedel för speciella medicinska ändamål, i tablettform inklusive dragerade. I yttrandet konstaterade livsmedelsmyndigheten att en sådan utvidgning av användningsområdet vid den föreslagna tillåtna maximihalten och rekommenderade konsumtionsnivån inte förväntas utgöra någon säkerhetsrisk.
- (6) Det finns ett tekniskt behov av att tillsätta polyvinylpyrrolidon (E 1201) vid framställning av tabletter för speciella medicinska ändamål för att binda ingredienserna ordentligt, säkerställa att de håller samman och sakta ned nedbrytningen av dem. Användningen av denna tillsats bör därför godkännas som stabiliseringsmedel i livsmedel för speciella medicinska ändamål, i tablettform inklusive dragerade.

⁽¹⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 1.⁽³⁾ *Report of the Scientific Committee for Food, twenty-sixth series*. Report EUR 13 913.⁽⁴⁾ *EFSA Journal*, vol. 18(2020):8, artikelnr 6215.

- (7) Godkännandet av användningen av polyvinylpyrrolidon (E 1201) som livsmedelstillsats i kategori 13.2 "Dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål enligt definitionen i direktiv 1999/21/EG (utom produkter som omfattas av kategori 13.1.5)" i del E i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 leder inte till att en produkt som beretts med den livsmedelstillsatsen klassificeras som ett livsmedel för speciella medicinska ändamål enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013 ⁽³⁾.
- (8) Förordning (EG) nr 1333/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I del E i bilaga II i förordning (EG) nr 1333/2008 ska följande post läggas till i livsmedelskategori 13.2 "Dietlivsmedel för speciella medicinska ändamål enligt definitionen i direktiv 1999/21/EG (utom produkter som omfattas av kategori 13.1.5)":

	"E 1201	Polyvinylpyrrolidon	<i>quantum satis</i>		Endast i tablettform, inklusive dragerade"
--	---------	---------------------	----------------------	--	--

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013 av den 12 juni 2013 om livsmedel avsedda för spädbarn och småbarn, livsmedel för speciella medicinska ändamål och komplett kostersättning för viktkontroll och om upphävande av rådets direktiv 92/52/EEG, kommissionens direktiv 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG och 2006/141/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/39/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 41/2009 och (EG) nr 953/2009 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 35).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/1039**av den 29 juni 2022****om bestämmelser för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012
vad gäller indragande tills vidare av tullförmånerna för vissa förmånsländer för 2023**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3,

efter att ha hört kommittén för allmänna tullförmåner, i den mening som avses i artikel 39 i förordning (EU) nr 978/2012, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 8.1 i förordning (EU) nr 978/2012 ska tullförmånerna enligt den allmänna ordningen inom det allmänna preferenssystemet dras in tills vidare för produkter i en avdelning enligt det allmänna preferenssystemet som har sitt ursprung i ett förmånsland inom det allmänna preferenssystemet, om det genomsnittliga värdet på unionens import av dessa produkter från förmånslandet i fråga under tre år i följd överskrider gränsvärdena i bilaga VI till den förordningen.
- (2) I enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr 978/2012, och på grundval av handelsstatistiken för kalenderåren 2015–2017, fastställdes genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/249 ⁽²⁾ en förteckning över produktavdelningar för vilka tullförmånerna drogs in tills vidare från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2022.
- (3) Enligt artikel 8.3 i förordning (EU) nr 978/2012 ska kommissionen se över förteckningen vart tredje år och anta en genomförandeakt för att besluta om tullförmånerna ska dras in tills vidare eller om de ska återinföras.
- (4) Eftersom förordning (EU) nr 978/2012 löper ut den 31 december 2023 bör den reviderade förteckningen gälla i ett år från och med den 1 januari 2023. Förteckningen är baserad på den handelsstatistik för kalenderåren 2018–2020 som var tillgänglig den 1 september 2021 och beaktar import från de förmånsländer inom det allmänna preferenssystemet som vid den tidpunkten stod med på förteckningen i bilaga II till förordning (EU) nr 978/2012. Värdet av importen från de förmånsländer inom det allmänna preferenssystemet som från och med den 1 januari 2023 inte längre omfattas av tullförmånerna enligt artikel 4.1 b i förordning (EU) nr 978/2012 beaktas dock inte.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De tullförmåner som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 978/2012 ska dras in tills vidare för de berörda förmånsländerna inom det allmänna preferenssystemet när det gäller produkterna i de avdelningar enligt det allmänna preferenssystemet som anges i förteckningen i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EUT L 303, 31.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/249 av den 12 februari 2019 om indragande tills vidare av tullförmånerna för vissa förmånsländer inom det allmänna preferenssystemet i fråga om vissa avdelningar enligt det allmänna preferenssystemet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet (EUT L 42, 13.2.2019, s. 6).

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2023 till och med den 31 december 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Förteckning över de avdelningar enligt det allmänna preferenssystemet för vilka de tullförmåner som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr 978/2012 dras in tills vidare för ett berört förmånsland inom det allmänna preferenssystemet:

Kolumn A: Landets namn

Kolumn B: Avd. enligt det allmänna preferenssystemet (artikel 2 j i förordningen om det allmänna preferenssystemet)

Kolumn C: Beskrivning

A	B	C
Indien	avd. 6a	Oorganiska och organiska kemikalier
	avd. 7a	Plaster och plastvaror
	avd. 8b	Läddervaror; pälsskinn och konstgjord päls
	avd. 11a	Textilier
	avd. 13	Varor av sten, gips, cement, asbest, glimmer eller liknande material; keramiska produkter; glas och glasvaror
	avd. 14	Pärlor och ädla metaller
	avd. 15a	Järn, stål och varor av järn eller stål
	avd. 15b	Oädla metaller (utom järn och stål), varor av oädla metaller (utom järn och stål)
	avd. 16	Maskiner och apparater samt mekaniska redskap; elektriska maskiner och apparater, elektrisk materiel samt delar till sådana varor
	avd. 17a	Lok och annan rullande järnvägs- och spårvägsmateriel
Indonesien	avd. 1a	Levande djur och animaliska produkter utom fisk
	avd. 3	Animaliska eller vegetabiliska oljor, fetter och vaxer
	avd. 5	Mineraliska produkter
	avd. 9a	Trä och varor av trä; träkol
Kenya	avd. 2a	Levande växter och blomsterprodukter

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/1040**av den 29 juni 2022****om ändring av bilagorna VI och XV till genomförandeförordning (EU) 2021/404 vad gäller förteckningarna över tredjeländer, territorier eller zoner däri från vilka vissa fåglar i fångenskap och avelsmaterial från fåglar i fångenskap och köttprodukter från fjäderfä får föras in till unionen****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa ("djurhälsolag") ⁽¹⁾, särskilt artikel 230.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) 2016/429, som tillämpas från och med den 21 april 2021, fastställs bland annat djurhälsokrav för införsel till unionen av sändningar av djur, avelsmaterial och produkter av animaliskt ursprung. Ett av dessa djurhälsokrav är att dessa sändningar ska komma från ett tredjeland, ett territorium, eller en zon eller anläggningskrets däri, som är upptagen på en förteckning i enlighet med artikel 230.1 i den förordningen.
- (2) Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/692 ⁽²⁾ kompletteras förordning (EU) 2016/429 vad gäller djurhälsokrav för införsel till unionen av sändningar av vissa arter och kategorier av djur, avelsmaterial och produkter av animaliskt ursprung från tredjeländer eller territorier, eller zoner eller anläggningskretsar däri. I delegerad förordning (EU) 2020/692 föreskrivs att sändningar av djur, avelsmaterial och produkter av animaliskt ursprung som omfattas av den delegerade förordningen endast får föras in till unionen om de kommer från ett tredjeland eller territorium, eller en zon eller anläggningskrets däri, som förtecknas för de specifika arterna och kategorierna av djur, det specifika avelsmaterialet och de specifika produkterna av animaliskt ursprung i enlighet med djurhälsokraven i samma delegerade förordning.
- (3) I kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/404 ⁽³⁾ fastställs förteckningar över tredjeländer, territorier, eller zoner eller anläggningskretsar däri, från vilka de arter och kategorier av djur, det avelsmaterialet och de produkter av animaliskt ursprung som omfattas av delegerad förordning (EU) 2020/692 får föras in till unionen. Förteckningarna och vissa allmänna bestämmelser avseende förteckningarna anges i bilagorna I–XXII till den genomförandeförordningen.
- (4) I del 1 avsnitt A i bilaga VI till genomförandeförordning (EU) 2021/404 fastställs förteckningen över tredjeländer, territorier eller zoner däri från vilka sändningar av fåglar i fångenskap och avelsmaterial från fåglar i fångenskap får föras in till unionen, utom fåglar i fångenskap som omfattas av undantagen i artikel 62 i delegerad förordning (EU) 2020/692.
- (5) Förenade kungariket har till kommissionen lämnat in en ansökan om att få föra in sändningar av fåglar i fångenskap och avelsmaterial från fåglar i fångenskap, utom de fåglar i fångenskap som avses i artikel 62 i delegerad förordning (EU) 2020/692, från kronbesittningarna Isle of Man och Jersey till unionen, och lämnade garantier för att de behöriga myndigheterna i dessa kronbesittningar kan säkerställa tillförlitligt officiellt intygande och förenlighet med tillämpliga djurhälsokrav för sådana sändningar av fåglar i fångenskap och avelsmaterial från fåglar i fångenskap som är avsedda för införsel till unionen. Dessa kronbesittningar bör därför förtecknas i bilaga VI till genomförandeförordning (EU) 2021/404.

⁽¹⁾ EUT L 84, 31.3.2016, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/692 av den 30 januari 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser för införsel till unionen samt förflyttning och hantering efter införsel av sändningar av vissa djur, avelsmaterial och produkter av animaliskt ursprung (EUT L 174, 3.6.2020, s. 379).⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/404 av den 24 mars 2021 om fastställande av förteckningar över tredjeländer, territorier eller zoner däri från vilka djur, avelsmaterial och produkter av animaliskt ursprung får föras in till unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 (EUT L 114, 31.3.2021, s. 1).

- (6) Bilaga VI till genomförandeförordning (EU) 2021/404 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) I del 1 avsnitt A i bilaga XV till genomförandeförordning (EU) 2021/404 fastställs förteckningen över tredjeländer, territorier eller zoner däri från vilka sändningar av köttprodukter från hov- och klövdjur, fjäderfä och fjädervilt som har genomgått de riskreducerande behandlingar som avses i bilaga XXVI till delegerad förordning (EU) 2020/692 får föras in till unionen.
- (8) Marocko har till kommissionen lämnat in en ansökan om att få föra in sändningar av köttprodukter från fjäderfä, utom strutsfåglar, till unionen och lämnade garantier för att landet uppfyller kraven på anmälning och rapportering av de förtecknade sjukdomar som avses i punkt 1 i bilaga I till delegerad förordning (EU) 2020/692 och som är relevanta för fjäderfä, och garantier för att landet uppfyller tillämpliga djurhälsokrav i unionen eller lika stränga krav. Mot bakgrund av detta och med beaktande av hälsosituationen för fjäderfä i Marocko är det lämpligt att ta upp det tredjelandet på förteckningen i del 1 avsnitt A i bilaga XV till genomförandeförordning (EU) 2021/404 vad gäller köttprodukter från fjäderfä, utom strutsfåglar, som har genomgått den särskilda riskreducerande behandlingen "D" i bilaga XXVI till delegerad förordning (EU) 2020/692.
- (9) Bilaga XV till genomförandeförordning (EU) 2021/404 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (10) Genomförandeförordning (EU) 2021/404 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (11) Eftersom genomförandeförordning (EU) 2021/404 tillämpas från och med den 21 april 2021 bör de ändringar som görs i den genomförandeförordningen genom den här förordningen av rättssäkerhetsskäl och för att underlätta handeln träda i kraft så snart som möjligt.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i den här förordningen är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna VI och XV till genomförandeförordning (EU) 2021/404 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Bilagorna VI och XV till genomförandeförordning (EU) 2021/404 ska ändras på följande sätt:

(1) I del 1 avsnitt A i bilaga VI ska följande poster för Isle of Man och Jersey föras in mellan posten för Israel och posten för Nya Zeeland:

IM Isle of Man	IM-0	Fåglar i fångenskap	CAPTIVE-BIRDS				
		Kläckägg från fåglar i fångenskap	HE-CAPTIVE-BIRDS				
JE Jersey	JE-0	Fåglar i fångenskap	CAPTIVE-BIRDS				
		Kläckägg från fåglar i fångenskap	HE-CAPTIVE-BIRDS				

(2) I del 1 avsnitt A i bilaga XV ska posten för Marocko ersättas med följande:

MA Marocko	MA-0	B	B	B	B	B	B	B	D	Ej tillåtet	Ej tillåtet	MPST	
----------------------	------	---	---	---	---	---	---	---	---	-------------	-------------	-------------	--

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/1041**av den 29 juni 2022**

om registrering av import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea till följd av återupptagandet av undersökningen i syfte att genomföra tribunalens dom av den 2 april 2020 i mål T-383/17, fastställd av domstolen i mål C-260/20 P, med avseende på kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/763

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (*grundförordningen*), särskilt artikel 14, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Antagande av åtgärder**

- (1) Den 17 november 2017 offentliggjorde kommissionen kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2005 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av visst lätt termopapper med ursprung i Sydkorea ⁽²⁾. Den 3 maj 2017 offentliggjorde kommissionen kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/763 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av preliminär tull på import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea ⁽³⁾ (*den omtvistade förordningen*).

1.2 Domarna i målen T-383/17 och C-260/20P

- (2) Genom en ansökan som ingavs till tribunalens kansli den 20 juni 2017 väckte Hansolkoncernen (Hansol Paper Co. Ltd och Hansol Artone Paper Co. Ltd) (*Hansol*) talan om ogiltigförklaring av genomförandeförordning (EU) 2017/763 i den del den rör Hansol (mål T-383/17). Hansol ifrågasatte den omtvistade förordningens lagenlighet i flera avseenden I en av de grunder som åberopades bestred Hansol beräkningen av vissa normalvärden i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen. I en annan grund gjorde Hansol gällande att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning vid viktningen av försäljningen i Europeiska unionen till oberoende kunder i förhållande till försäljningen till närstående bearbetningsföretag. Hansol hävdade att detta räknefel, som man menade gjorts, snedvred beräkningen av dumpningsmarginalen och även, bland annat, prisunderskridande-marginalen.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 310, 17.11.2016, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 114, 3.5.2017, s. 3.

- (3) Den 2 april 2020 meddelade domstolen sin dom i mål T-383/17 och ogiltigförklarade genomförandeförordning (EU) 2017/763 i den del den rör varor som tillverkas av Hansol ⁽⁴⁾. Tribunalen fann att kommissionen hade överträtt artikel 2.1 i grundförordningen när den fastställde att normalvärdet skulle konstrueras i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen för en produkttyp som såldes av Hansol Artone Paper Co. Ltd, trots att Hansol Paper Co. Ltd visade en representativ inhemsk försäljning av samma produkttyp. Tribunalen fann också att det påstådda viktningsefelet kunde fastställas och att kommissionen borde ha beaktat de kvantiteter som såldes av Schades Nordic, ett av Hansolkoncernens närstående bearbetningsföretag i unionen, till oberoende kunder. Kommissionen hade därför överträtt artikel 2.11 i grundförordningen, eftersom kommissionens beräkningar inte till fullo återspeglade omfattningen av Hansols dumpning. Slutligen fann tribunalen att denna felaktiga viktning även påverkade beräkningen av prisunderskridandemarginalen, eftersom kommissionen hade använt samma viktning för den beräkningen. Tribunalen konstaterade också att kommissionen gjort en oriktig bedömning då den tillämpade artikel 2.9 i grundförordningen analogt och drog av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst i fråga om den närstående försäljningsenhetens återförsäljning av den berörda produkten i EU, i syfte att fastställa exportpriset för nämnda produkt vid fastställandet av skadan.
- (4) Den 11 juni 2020 ingav kommissionen ett överklagande och begärde att domstolen skulle upphäva tribunalens dom (mål C-260/20 P). Den 12 maj 2022 ogillade domstolens andra avdelning överklagandet och fastställde tribunalens bedömning ⁽⁵⁾. Domstolen konstaterade dock, i motsats till tribunalen, att kommissionen inte gjort fel då den tillämpade artikel 2.9 i grundförordningen analogt i detta fall.
- (5) Till följd av detta ogiltigförklaras genomförandeförordning (EU) 2017/763 i den del den rör Hansol.

2. SKÄL TILL REGISTRERINGEN

- (6) Kommissionen undersökte huruvida det är lämpligt att göra importen av den berörda produkten till föremål för registrering. I detta sammanhang tog kommissionen hänsyn till följande:
- (7) Enligt artikel 266 i EUF-fördraget ska institutionerna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens domar. Om en rättsakt som antagits av institutionerna inom ramen för ett administrativt förfarande, såsom en antidumpningsundersökning, ogiltigförklaras utgörs efterlevnaden av tribunalens dom av att den ogiltigförklarade rättsakten ersätts av en ny rättsakt, där den rättsstridighet som konstaterats undanröjs ⁽⁶⁾.
- (8) Enligt domstolens rättspraxis kan förfarandet för att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten återupptas i precis det skede då rättsstridigheten inträffade ⁽⁷⁾. Detta innebär i synnerhet att i en situation där en rättsakt som avslutar ett administrativt förfarande ogiltigförklaras påverkar ogiltigförklarandet inte nödvändigtvis de förberedande rättsakterna, såsom inledandet av antidumpningsförfarandet. I en situation där en förordning om införande av slutgiltiga antidumpningsåtgärder ogiltigförklaras är antidumpningsförfarandet fortfarande öppet efter ogiltigförklarandet, eftersom den rättsakt som avslutar antidumpningsförfarandet inte längre ingår i unionens rättsordning ⁽⁸⁾, med undantag för om rättsstridigheten inträffade i det inledande skedet.
- (9) Såsom förklaras i tillkännagivandet om återupptagande, och eftersom rättsstridigheten inte inträffade i det inledande skedet utan under undersökningen, beslutade kommissionen att återuppta undersökningen i den del den rör Hansol och i det skede då rättsstridigheten inträffade.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:T:2020:139.

⁽⁵⁾ ECLI:EU:C:2022:370.

⁽⁶⁾ De förenade målen 97, 193, 99 och 215/86, Asteris AE m.fl. och Grekland mot kommissionen, REG 1988, s. 2181, punkterna 27 och 28, och mål T-440/20, Jindal Saw mot kommissionen, EU:T:2022:318.

⁽⁷⁾ Mål C-415/96, Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; mål C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85; mål T-301/01, Alitalia mot kommissionen, REG 2008, s. II-1753, punkterna 99 och 142; de förenade målen T-267/08 och T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais mot kommissionen, REU 2011, s. II-0000, punkt 83.

⁽⁸⁾ Mål C-415/96, Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; mål C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85.

- (10) Enligt domstolens rättspraxis kan återupptagandet av det administrativa förfarandet och ett eventuellt återinförande av tullar inte anses strida mot förbudet mot retroaktiv verkan ⁽⁹⁾. Genom tillkännagivandet om återupptagande har berörda parter, inbegripet importörer, underrättats om att resultaten av den nya undersökningen ska utgöra grunden för alla eventuella framtida betalningsförpliktelser.
- (11) På grundval av de nya iakttagelserna och resultatet av den återupptagna undersökningen, som inte är känt i detta skede, kan kommissionen komma att anta en förordning om revidering av den tillämpliga tullsatsen, när så är motiverat. Denna reviderade tullsats kommer att få verkan samma dag som den omtvistade förordningen trädde i kraft.
- (12) Kommissionen uppmanade därför de nationella tullmyndigheterna att avvakta resultatet av denna nya undersökning innan de fattar beslut om eventuella ansökningar om återbetalning av de antidumpningstullar som ogiltigförklarats av tribunalen med avseende på Hansol. Tullmyndigheterna åläggs därför att vänta med att behandla ansökningar om återbetalning av ogiltigförklarade tullar till dess att resultaten av den nya undersökningen har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (13) Om den återupptagna undersökningen skulle leda till att åtgärderna införs måste tullar även tas ut för den period under vilken den återupptagna undersökningen genomförs.
- (14) Kommissionen noterar i detta avseende att registrering är ett verktyg som föreskrivs i artikel 14.5 i grundförordningen för att göra det möjligt att tillämpa åtgärder på import från och med registreringsdagen ⁽¹⁰⁾. I det aktuella fallet bedömer kommissionen det lämpligt att registrera import när det gäller Hansol i syfte att underlätta uttag av antidumpningstullar efter det att nivåerna reviderats i enlighet med tribunalens dom.
- (15) I enlighet med domstolens rättspraxis ⁽¹¹⁾ är villkoren i artikel 10.4 i grundförordningen inte tillämpliga i det aktuella ärendet, till skillnad från när det gäller registrering som åger rum under perioden före antagandet av provisoriska åtgärder. Syftet med registreringen vid genomförandet av domstolens dom är inte att medge ett eventuellt retroaktivt uttag av tullar som införts genom handelspolitiska skyddsåtgärder såsom föreskrivs i dessa bestämmelser. Syftet är snarare att säkerställa de gällande åtgärdernas ändamålsenlighet, utan onödigt avbrott från och med den dag då de omtvistade förordningarna trädde i kraft till dess att de korrigerade tullarna återinförs, genom att säkerställa att det i framtiden är möjligt att ta ut de korrekta tullbeloppen.
- (16) Mot bakgrund av ovanstående ansåg kommissionen att det fanns grund för registrering i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen.

3. REGISTRERING

- (17) På grundval av ovanstående måste importen av den berörda produkt som tillverkas av Hansol (Hansol Paper Co. Ltd och Hansol Artone Paper Co. Ltd) göras till föremål för registrering.
- (18) Såsom anges i tillkännagivandet om återupptagande ska den slutgiltiga betalningsförpliktelsen när det gäller en eventuell antidumpningstull från och med dagen för den omtvistade antidumpningsförordningens ikraftträdande fastställas på grundval av resultatet av den nya undersökningen.
- (19) Inga tullar högre än dem som fastställs i den omtvistade förordningen får dock tas ut under perioden mellan offentliggörandet av tillkännagivandet om återupptagande och dagen för ikraftträdande av resultaten av den återupptagna undersökningen.
- (20) Den nuvarande antidumpningstull som gäller för Hansol uppgår till 104,46 euro per ton netto.

⁽⁹⁾ Mål C-256/16, Deichmann SE mot Hauptzollamt Duisburg, domstolens dom av den 15 mars 2018, punkt 79 och C & J Clark International Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, dom av den 19 juni 2019, punkt 5.

⁽¹⁰⁾ Mål T-440/20, Jindal Saw mot kommissionen, EU:T:2022:318, punkterna 154–159.

⁽¹¹⁾ Mål C-256/16, Deichmann SE mot Hauptzollamt Duisburg, punkt 79 och mål C-612/16, C & J Clark International Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, dom av den 19 juni 2019, punkt 58.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Tullmyndigheterna ska, i enlighet med artikel 14.5 i förordning (EU) 2016/1036 och artikel 24.5 i förordning (EU) 2016/1037, vidta lämpliga åtgärder för att registrera importen av visst lätt termopapper som väger högst 65 g/m², i rullar med en bredd av minst 20 cm, en rullvikt (inklusive papper) på minst 50 kg och en rulldiameter (inklusive papper) på minst 40 cm (jumborullar), med eller utan en beläggning på ena eller båda sidorna, belagt med ett värmekänsligt ämne på ena eller båda sidorna, och med eller utan toppbeläggning, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 och ex 4823 90 85 (Taric-nummer: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20), med ursprung i Republiken Korea och tillverkat av Hansolkoncernen (Hansol Paper Co. Ltd. och Hansol Artone Paper Co. Ltd.) (Taric-tilläggsnummer C874).
2. Registreringen ska upphöra nio månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande.
3. Den antidumpningstull som kan tas ut på import av visst lätt termopapper, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 och ex 4823 90 85 (Taric-nummer: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20), med ursprung i Republiken Korea och som tillverkas av Hansolkoncernen (Hansol Paper Co. Ltd och Hansol Artone Paper Co. Ltd) mellan återupptagandet av undersökningen och dagen för ikraftträdandet av resultaten av den återupptagna undersökningen får inte överstiga den tull som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2017/763.
4. De nationella tullmyndigheterna ska avvakta offentliggörandet av kommissionens relevanta genomförandeförordning om återinförande av tullen innan de fattar beslut om ansökningar om återbetalning och eftergift av antidumpningstullar vad gäller import via Hansolkoncernen (Hansol Paper Co. Ltd och Hansol Artone Paper Co. Ltd).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/1042

av den 21 juni 2022

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av protokoll 31 om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna, fogat till EES-avtalet (Budgetpost 07 20 03 01 – Social trygghet)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46 och 48, jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2894/94 av den 28 november 1994 om formerna för genomförandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽²⁾ (EES-avtalet) trädde i kraft den 1 januari 1994.
- (2) Enligt artikel 98 i EES-avtalet får gemensamma EES-kommittén, inrättad genom EES-avtalet (*gemensamma EES-kommittén*), besluta att ändra bland annat protokoll 31 om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna, fogat till EES-avtalet (*protokoll 31*).
- (3) Det är lämpligt att fortsätta samarbetet mellan de avtalsslutande parterna i EES-avtalet i fråga om unionsåtgärder som finansieras via unionens allmänna budget och som avser den fria rörligheten för arbetstagare, samordningen av de sociala trygghetssystemen och åtgärder till förmån för migranter, inklusive migranter från tredjeländer.
- (4) Protokoll 31 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) Unionens ståndpunkt i gemensamma EES-kommittén bör därför baseras på det åtföljande utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av protokoll 31 om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna, fogat till EES-avtalet, ska baseras på det utkast till beslut av gemensamma EES-kommittén som åtföljer det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

⁽¹⁾ EGT L 305, 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

Utfärdat i Luxemburg den 21 juni 2022.

På rådets vägnar

C. BEAUNE

Ordförande

**UTKAST TILL
GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉNS BESLUT Nr [...]**

av den ...

**om ändring av protokoll 31 till EES-avtalet, om samarbete inom särskilda områden vid sidan av de
fyra friheterna**

GEMENSAMMA EES-KOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-avtalet*), särskilt artiklarna 86 och 98, och
av följande skäl:

- (1) Det är lämpligt att fortsätta samarbetet mellan de avtalsslutande parterna i EES-avtalet i fråga om unionsåtgärder som finansieras via Europeiska unionens allmänna budget och som avser den fria rörligheten för arbetstagare, samordningen av de sociala trygghetssystemen och åtgärder till förmån för migranter, inklusive migranter från tredjeländer.
- (2) Protokoll 31 till EES-avtalet bör därför ändras så att detta utvidgade samarbete kan äga rum från och med den 1 januari 2022.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 5.5 och 5.14 i protokoll 31 till EES-avtalet ska "budgetåret 2021" ersättas med "budgetåren 2021 och 2022".

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att den sista anmälningen enligt artikel 103.1 i EES-avtalet har gjorts (*).

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

Artikel 3

Detta beslut ska offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den [...].

På gemensamma EES-kommitténs vägnar
Ordförande

Gemensamma EES-kommitténs
sekreterare

(*) [Inga konstitutionella krav angivna.] [Konstitutionella krav finns angivna.]

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/1043**av den 28 juni 2022****om utnämning av en ledamot och två suppleanter i Regionkommittén på förslag av Konungariket Spanien**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 305,

med beaktande av rådets beslut (EU) 2019/852 av den 21 maj 2019 om Regionkommitténs sammansättning ⁽¹⁾,

med beaktande av den spanska regeringens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 300.3 i fördraget ska Regionkommittén bestå av företrädare för regionala och lokala organ som antingen har valts till ett regionalt eller lokalt organ eller är politiskt ansvariga inför en vald församling.
- (2) Den 3 februari 2020 antog rådet beslut (EU) 2020/144 ⁽²⁾ om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden 26 januari 2020–25 januari 2025.
- (3) En plats som ledamot i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att Juan ESPADAS CEJAS har avgått.
- (4) Två platser som suppleant i Regionkommittén har blivit lediga till följd av att Carlos MARTÍNEZ MÍNGUEZ har avgått och det nationella mandat på grundval av vilket José Francisco BALLESTA GERMÁN föreslogs för utnämning har upphört.
- (5) Den spanska regeringen har föreslagit Julio MILLÁN MUÑOZ, som är företrädare för ett lokalt organ och har valts till ett lokalt organ, *Alcalde del Ayuntamiento de Jaén (Andalucía)* (borgmästare i Jaén [Andalusien]) som ledamot i Regionkommittén för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2025.
- (6) Den spanska regeringen har föreslagit följande företrädare för lokala organ som har valts till ett lokalt organ som suppleanter i Regionkommittén för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2025: Noelia María ARROYO HERNÁNDEZ, *Alcaldesa del Ayuntamiento de Cartagena (Murcia)* (borgmästare i Cartagena [Murcia]) och Óscar PUENTE SANTIAGO, *Alcalde del Ayuntamiento de Valladolid (Castilla y León)* (borgmästare i Valladolid [Castilla y León]),

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande företrädare för lokala organ som har ett folkvalt mandat utnämns härmed till Regionkommittén för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2025:

a) som ledamot:

— Julio MILLÁN MUÑOZ, *Alcalde del Ayuntamiento de Jaén (Andalucía)* (borgmästare i Jaén [Andalusien]),⁽¹⁾ EUT L 139, 27.5.2019, s. 13.⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2020/144 av den 3 februari 2020 om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden 26 januari 2020–25 januari 2025 (EUT L 32, 4.2.2020, s. 16).

och

b) som suppleanter:

- Noelia María ARROYO HERNÁNDEZ, *Alcaldesa del Ayuntamiento de Cartagena (Murcia)* (borgmästare i Cartagena [Murcia]),
- Óscar PUENTE SANTIAGO, *Alcalde del Ayuntamiento de Valladolid (Castilla y León)* (borgmästare i Valladolid [Castilla y León]).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 28 juni 2022.

På rådets vägnar

A. PANNIER-RUNACHER

Ordförande

BESLUT (Gusp) 2022/1044 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK
av den 28 juni 2022
om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens polisuppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps) (Eupol Copps/1/2022)

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 38 tredje stycket,

med beaktande av rådets beslut 2013/354/Gusp av den 3 juli 2013 om Europeiska unionens polisuppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps) ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 9.1 i beslut 2013/354/Gusp bemyndigas kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp), i enlighet med artikel 38 i fördraget, att fatta lämpliga beslut i syfte att utöva den politiska kontrollen över och den strategiska ledningen av Europeiska unionens polisuppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps), inbegripet beslutet att utnämna en uppdragschef.
- (2) Den 13 oktober 2020 antog Kusp beslut (Gusp) 2020/1541 ⁽²⁾ om utnämning av Nataliya APOSTOLOVA till uppdragschef för Eupol Copps från och med den 15 november 2020 till och med den 30 juni 2021.
- (3) Den 28 juni 2021 antog rådet beslut (Gusp) 2021/1066 ⁽³⁾ om förlängning av mandatet för Eupol Copps till och med den 30 juni 2022.
- (4) Den 1 juli 2021 antog Kusp beslut (Gusp) 2021/1128 ⁽⁴⁾ om förlängning av Nataliya APOSTOLOVAs mandat som uppdragschef för Eupol Copps till och med den 30 juni 2022.
- (5) Den 27 juni 2022 antog rådet beslut (Gusp) 2022/1018 ⁽⁵⁾ om förlängning av mandatet för Eupol Copps från och med den 1 juli 2022 till och med den 30 juni 2023.
- (6) Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik har föreslagit att Nataliya APOSTOLOVAs mandat som uppdragschef för Eupol Copps förlängs från och med den 1 juli 2022 till och med den 30 juni 2023.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Nataliya APOSTOLOVAs mandat som uppdragschef för Europeiska unionens polisuppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps) förlängs härmed från och med den 1 juli 2022 till och med den 30 juni 2023.

⁽¹⁾ EUT L 185, 4.7.2013, s. 12.

⁽²⁾ Beslut (Gusp) 2020/1541 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 13 oktober 2020 om utnämning av uppdragschefen för Europeiska unionens polisuppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps) (Eupol Copps/1/2020) (EUT L 353, 23.10.2020, s. 8).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2021/1066 av den 28 juni 2021 om ändring av beslut 2013/354/Gusp om Europeiska unionens polisuppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps) (EUT L 229, 29.6.2021, s. 13).

⁽⁴⁾ Beslut (Gusp) 2021/1128 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 1 juli 2021 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens polisuppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps) (Eupol Copps/1/2021) (EUT L 244, 9.7.2021, s. 3).

⁽⁵⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/1018 av den 27 juni 2022 om ändring av beslut 2013/354/Gusp om Europeiska unionens polisuppdrag för de palestinska territorierna (Eupol Copps) (EUT L 170, 28.6.2022, s. 76).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 1 juli 2022.

Utfärdat i Bryssel 28 juni 2022.

På kommittén för utrikes- och säkerhetspolitikts vägnar

D. PRONK

Ordförande

BESLUT (GUSP) 2022/1045 AV KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK**av den 28 juni 2022****om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag för gränsövergångsstället i Rafah (EU BAM Rafah) (EU BAM Rafah/1/2022)**

KOMMITTÉN FÖR UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 38 tredje stycket,

med beaktande av rådets gemensamma åtgärd 2005/889/Gusp av den 25 november 2005 om inrättande av Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag för gränsövergångsstället i Rafah (EU BAM Rafah) ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.1,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 10.1 i gemensam åtgärd 2005/889/Gusp är kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) bemyndigad att, i enlighet med artikel 38 i fördraget, fatta de lämpliga besluten för utövandet av politisk kontroll och strategisk ledning av Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag för gränsövergångsstället i Rafah (EU BAM Rafah), inbegripet beslutet att utnämna en uppdragschef.
- (2) Den 13 oktober 2020 antog Kusp beslut (Gusp) 2020/1548 ⁽²⁾ om utnämning av Mihai-Florin BULGARIU till uppdragschef för EU BAM Rafah från och med den 1 november 2020 till och med den 30 juni 2021.
- (3) Den 28 juni 2021 antog rådet beslut (Gusp) 2021/1065 ⁽³⁾ om förlängning av mandatet för EU BAM Rafah till och med den 30 juni 2022.
- (4) Den 1 juli 2021 antog Kusp beslut (Gusp) 2021/1127 ⁽⁴⁾ om förlängning av Mihai-Florin BULGARIUs mandat som uppdragschef för EU BAM Rafah från och med den 1 juli 2021 till och med den 30 juni 2022.
- (5) Den 27 juni 2022 antog rådet beslut (Gusp) 2022/1017 ⁽⁵⁾ om förlängning av mandatet för EU BAM Rafah till och med den 30 juni 2023.
- (6) Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik har föreslagit att Mihai-Florin BULGARIUs mandat som uppdragschef för EU BAM Rafah förlängs till och med den 30 juni 2023.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mihai-Florin BULGARIUs mandat som uppdragschef för EU BAM Rafah förlängs härmed från och med den 1 juli 2022 till och med den 30 juni 2023.

⁽¹⁾ EUT L 327, 14.12.2005, s. 28.⁽²⁾ Beslut (Gusp) 2020/1548 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 13 oktober 2020 om utnämning av uppdragschefen för Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag för gränsövergångsstället i Rafah (EU BAM Rafah) (EU BAM Rafah/2/2020) (EUT L 354, 26.10.2020, s. 5).⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2021/1065 av den 28 juni 2021 om ändring av gemensam åtgärd 2005/889/Gusp om inrättande av Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag för gränsövergångsstället i Rafah (EU BAM Rafah) (EUT L 229, 29.6.2021, s. 11).⁽⁴⁾ Beslut (Gusp) 2021/1127 av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik av den 1 juli 2021 om förlängning av mandatet för chefen för Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag för gränsövergångsstället i Rafah (EU BAM Rafah) (EU BAM Rafah/1/2021) (EUT L 244, 9.7.2021, s. 1).⁽⁵⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/1017 av den 27 juni 2022 om ändring av gemensam åtgärd 2005/889/Gusp om inrättande av Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag för gränsövergångsstället i Rafah (EU BAM Rafah) (EUT L 170, 28.6.2022, s. 74).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 1 juli 2022.

Utfärdat i Bryssel den 28 juni 2022.

På kommittén för utrikes- och säkerhetspolitikts vägnar

D. PRONK

Ordförande

BESLUT (EU) 2022/1046 AV FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR
av den 29 juni 2022
om utnämning av domare i tribunalen

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 19,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 254 och 255, och

av följande skäl:

- (1) Ämbetstiden för 26 domare i tribunalen löper ut den 31 augusti 2022. Nya utnämningar bör göras för att tillsätta dessa tjänster för perioden 1 september 2022–31 augusti 2028.
- (2) Ion GÂLEA, Marc JAEGER, Dean SPIELMANN och Mirela STANCU föreslås få sina mandat som domare i tribunalen förnyade.
- (3) Steven VERSCHUUR har föreslagits för ett första mandat som domare i tribunalen.
- (4) Dessutom föreskrivs i artikel 48 i protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2015/2422 ⁽¹⁾, att antalet domare i tribunalen ska ökas i tre steg så att den från och med den 1 september 2019 har två domare per medlemsstat. I enlighet med artikel 2 a i den förordningen innebär det första steget av ökningen av antalet domare i tribunalen att tolv ytterligare domare utses, varav sex domare med en ämbetsperiod som löper ut den 31 augusti 2016. Dessa sex domare väljs på så sätt att regeringarna i sex medlemsstater utnämner två domare till den partiella nytillsättningen i tribunalen 2016, med en ämbetsperiod från och med den 1 september 2016 till och med den 31 augusti 2022. Tjänsten som ytterligare domare som utnämns på förslag av Republiken Slovakien är en av tjänsterna för de sex ytterligare domare som berörs av den partiella nytillsättningen i tribunalen 2016. Beatrix RICZIOVÁ har föreslagits för tjänsten som ytterligare domare i tribunalen.
- (5) I enlighet med artikel 7 i protokoll nr 3 och till följd av att Barna BERKE avlidit bör en domare i tribunalen utnämnas för återstoden av Barna BERKES ämbetsperiod, dvs. till och med den 31 augusti 2022.
- (6) Tihamér TÓTH har föreslagits för den tjänst som blivit vakant.
- (7) Den kommitté som inrättats genom artikel 255 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har avgett ett yttrande enligt vilket kandidaterna är lämpliga att utöva ämbetet som domare i tribunalen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2015/2422 av den 16 december 2015 om ändring av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol (EUT L 341, 24.12.2015, s. 14).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Till domare i tribunalen utnämns härmed följande personer för perioden 1 september 2022 – 31 augusti 2028:

- Ion GÂLEA,
- Marc JAEGER,
- Dean SPIELMANN,
- Mirela STANCU,
- Steven VERSCHUUR.

Artikel 2

Till domare i tribunalen utnämns härmed följande personer för perioden från och med detta besluts ikraftträdande till och med den 31 augusti 2022:

- Beatrix RICZIOVÁ,
- Tihamér TÓTH.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 29 juni 2022.

P. LÉGLISE-COSTA
Ordförande

III

(Andra akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET nr 269/21/KOL**av den 1 december 2021****om införande av reviderade riktlinjer för statligt regionalstöd för 2022–2027 [2022/1047]**

Eftas övervakningsmyndighet (*övervakningsmyndigheten*) har antagit detta beslut

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet), särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

med beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (*övervakningsavtalet*), särskilt artiklarna 24 och 5.2 b,

med beaktande av protokoll 3 till övervakningsavtalet (*protokoll 3*), särskilt artikel 1.1 i del I, och

av följande skäl:

Enligt artikel 24 i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten ge verkan åt bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet.

Enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om EES-avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om övervakningsmyndigheten anser det nödvändigt.

Enligt artikel 1.1 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten fortlöpande granska alla stödprogram som förekommer i Eftastaterna och föreslå lämpliga åtgärder som krävs med hänsyn till den pågående utvecklingen eller EES-avtalets funktionssätt.

Den 19 april 2021 antog Europeiska kommissionen (*kommissionen*) reviderade EU-riktlinjer för statligt regionalstöd ⁽¹⁾.

Dessa riktlinjer är av betydelse även för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

En enhetlig tillämpning av reglerna om statligt stöd i EES-avtalet måste garanteras i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i överensstämmelse med målet att uppnå enhetlighet som fastställs i artikel 1 i EES-avtalet.

Enligt punkt II under rubriken "Allmänt" på sidan 11 i bilaga XV till EES-avtalet ska övervakningsmyndigheten efter samråd med kommissionen anta rättsakter som motsvarar dem som antagits av kommissionen.

Övervakningsmyndigheten har samrått med kommissionen.

⁽¹⁾ Offentliggjort i EUT C 153, 29.4.2021, s. 1.

Övervakningsmyndigheten har även samrått med Eftastaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De materiella reglerna inom området för statligt stöd ska ändras genom att reviderade riktlinjer för statligt regionalstöd införs med verkan från och med dagen för detta beslut. De reviderade riktlinjerna har bifogats detta beslut och utgör en integrerad del av det.

Artikel 2

De befintliga riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2021 ska ersättas med verkan från och med den 1 januari 2022.

Artikel 3

Endast den engelska versionen av detta beslut är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 1 december 2021.

För Eftas övervakningsmyndighet

Bente ANGELL-HANSEN
Ordförande
Ansvarig kollegieledamot

Högni S. KRISTJÁNSSON
Kollegieledamot

Stefan BARRIGA
Kollegieledamot

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS
Kontrasignerande som direktör
för avdelningen för rättsliga och exekutiva frågor

Riktlinjer för statligt regionalstöd *

Innehållsförteckning

	<i>Sida</i>
1. Inledning	83
2. Tillämpningsområde och definitioner	85
2.1 Regionalstödet tillämpningsområde	85
2.2 Definitioner	86
3. Anmälningsskyldigt regionalstöd	89
4. Stödberättigande kostnader	89
4.1 Investeringsstöd	89
4.1.1 Stödberättigande kostnader beräknade på grundval av investeringskostnader	90
4.1.2 Stödberättigande kostnader beräknade på grundval av lönekostnader	91
4.2 Driftstöd	91
5. Bedömning av regionalstödet förenlighet med EES-avtalets funktionssätt	91
5.1 Bidrag till regional utveckling och sammanhållning	92
5.1.1 Stödordningar för investeringsstöd	92
5.1.2 Anmälningsskyldigt individuellt investeringsstöd	93
5.1.3 Stödordningar för driftstöd	94
5.2 Stimulanseffekt	94
5.2.1 Investeringsstöd	94
5.2.2 Stödordningar för driftstöd	96
5.3 Behov av statligt ingripande	96
5.4 Regionalstödet ändamålsenlighet	96
5.4.1 Ändamålsenlighet jämfört med alternativa politiska instrument	97
5.4.2 Ändamålsenligheten bland olika stödinstrument	97
5.5 Stödets proportionalitet (begränsning av stödet till minsta möjliga)	97
5.5.1 Investeringsstöd	97
5.5.2 Stödordningar för driftstöd	99
5.6 Undvikande av otillbörliga negativa effekter på konkurrens och handel	99
5.6.1 Allmänna överväganden	99
5.6.2 Uppenbart negativa effekter på konkurrens och handel	100
5.6.3 Stödordningar för investeringsstöd	101
5.6.4 Anmälningsskyldigt individuellt investeringsstöd	102
5.6.5 Stödordningar för driftstöd	103
5.7 Överblickbarhet	103
6. Utvärdering	104

(*) Dessa riktlinjer motsvarar Europeiska kommissionens riktlinjer för statligt regionalstöd (EUT C 153, 29.4.2021, s. 1). Kommissionens riktlinjer utgör inte lagstiftningsinstrument och behöver därför inte införlivas i EES-avtalet av gemensamma EES-kommittén.

7.	Regionalstödskartor	105
7.1	Regionalstödsberättigad befolkningsandel	106
7.2	Undantaget i artikel 61.3 a	106
7.3	Undantaget i artikel 61.3 c	107
7.3.1	Förhandsdefinierade c-områden	107
7.3.2	Icke förhandsdefinierade c-områden	108
7.4	Högsta stödnivåer som är tillämpliga på regionalt investeringsstöd	109
7.4.1	Högsta stödnivåer i a-områden	109
7.4.2	Högsta stödnivåer i c-områden	110
7.4.3	Höjda stödnivåer för små och medelstora företag	110
7.4.4	Höjda stödnivåer för territorier som identifierats för stöd från FRO ()	110
7.4.5	Höjda stödnivåer för regioner som avfolkas	110
7.5	Anmälan av regionalstödskartor och bedömning av dessa	110
7.6	Ändringar	111
7.6.1	Befolkningsreserv	111
7.6.2	Halvtidsöversyn	111
8.	Ändring av riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020	111
9.	Regionalstödsreglernas tillämplighet	112
10.	Rapportering och övervakning	112
11.	Översyn	112

1. INLEDNING

1. Eftas övervakningsmyndighet (*övervakningsmyndigheten*) kan anse att följande typer av statligt stöd är förenliga med EES-avtalets funktionssätt, på grundval av artikel 61.3 a och c i EES-avtalet:

- a) Statligt stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning.
- b) Statligt stöd för att underlätta utvecklingen av vissa regioner inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) ⁽¹⁾.

Dessa typer av statligt stöd kallas regionalstöd.

2. I dessa riktlinjer anges på vilka villkor regionalstöd kan anses vara förenligt med EES-avtalets funktionssätt. De anger också de kriterier som ska ligga till grund för att identifiera områden som uppfyller villkoren i artikel 61.3 a och c i EES-avtalet.

3. Huvudsyftet med kontrollen av statligt stöd på området regionalstöd är att säkerställa att stöd till regional utveckling och territoriell sammanhållning ⁽²⁾ inte i onödan påverkar handelsvillkoren mellan EES-staterna negativt ⁽³⁾. Syftet är framför allt att förhindra stödkapplöpningar som kan uppstå när EES-staterna försöker locka till sig eller behålla företag i stödområden i EES, och att begränsa regionalstödet effekter på handel och konkurrens till vad som är absolut nödvändigt.

4. Regionalstödet skiljer sig genom sitt syfte – regional utveckling och territoriell sammanhållning – från andra former av stöd, t.ex. stöd till forskning, utveckling och innovation, sysselsättning, utbildning, energi eller miljöskydd, som främjar andra mål för ekonomisk utveckling enligt artikel 61.3 i EES-avtalet. Under vissa förhållanden kan högre stödnivåer tillåtas för dessa andra typer av stöd, när stödet beviljas företag i stödområden, som ett erkännande av de särskilda svårigheter som företag har i dessa områden ⁽⁴⁾.

5. Regionalstöd kan vara effektivt endast om det används sparsamt och proportionellt och om det fokuseras på stödområden i EES ⁽⁵⁾. Framför allt bör de tillåtna stödtaken återspegla omfattningen av de problem som påverkar utvecklingen i de berörda områdena. Stödets fördelar när det gäller utvecklingen av ett stödområde måste uppväga den snedvridning av konkurrens och handel som stödet kan leda till ⁽⁶⁾. Vilken vikt de positiva effekterna av stödet tillmäts kommer sannolikt att variera beroende på vilket undantag enligt artikel 61.3 i EES-avtalet som tillämpas, vilket betyder att en större snedvridning av konkurrensen kan godtas i de minst gynnade områden som omfattas av artikel 61.3 a än i områden som omfattas av artikel 61.3 c ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Områden som är berättigade till regionalstöd enligt artikel 61.3 a i EES-avtalet, vanligtvis kallade a-områden, är i regel de mest missgynnade inom EES när det gäller ekonomisk utveckling. Områden som är berättigade till stöd enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet, s. k. c-områden, är också i regel missgynnade, men i mindre utsträckning. På grund av en relativt hög BNP per capita i Eftastaterna i EES finns för närvarande ingen region i dessa stater som omfattas av undantaget i artikel 61.3 a i EES-avtalet.

⁽²⁾ [...].

⁽³⁾ Dessa riktlinjer handlar om stöd som beviljas inom EES av Eftastaterna i EES, nämligen Island, Liechtenstein och Norge. När övervakningsmyndigheten nämner "medlemsstaterna" inkluderar den Nordirlands territorium enligt överenskommelsen i protokollet om Irland/Nordirland som är fogat till avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen.

⁽⁴⁾ Regionala tillägg för stöd som beviljats för sådana ändamål betraktas därför inte som regionalstöd.

⁽⁵⁾ Eftastater i EES kan identifiera dessa områden på en regionalstödkarta enligt de villkor som anges i avsnitt 7.

⁽⁶⁾ Se domstolens dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris Holland BV/Europeiska kommissionen, EU:C:1980:209, punkt 17, och dom av den 14 januari 1997, Spanien/kommissionen, C-169/95, EU:C:1997:10, punkt 20.

⁽⁷⁾ Se dom av den 12 december 1996, AIUFFASS och AKT/kommissionen, T-380/94, EU:T:1996:195, punkt 54.

6. Vidare kan regionalstöd vara effektivt när det gäller att främja eller underlätta den ekonomiska utvecklingen i stödområden endast om det ges för att stimulera till ytterligare investeringar eller ekonomisk verksamhet i dessa områden. I några få mycket väl avgränsade fall kan de hinder som dessa områden möter när det gäller att locka till sig eller upprätthålla ekonomisk verksamhet vara så svåra eller bestående att investeringsstöd kan visa sig otillräckligt för att göra det möjligt för området att utvecklas. I denna situation kan regionalt investeringsstöd kompletteras med regionalt driftstöd.

7. Under 2019 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en utvärdering av rambestämmelserna för regionalstöd för att bedöma om riktlinjerna för regionalstöd fortfarande var ändamålsenliga. Resultaten ⁽⁸⁾ visade att reglerna i princip fungerar väl, men behöver förbättras något för att spegla den ekonomiska utvecklingen. Dessutom kan kommissionen beakta den "Europeiska gröna given" ⁽⁹⁾, "En ny industristrategi för Europa" ⁽¹⁰⁾ och "Att forma Europas digitala framtid" ⁽¹¹⁾ när den bedömer effekterna av regionalstöd, vilket kräver vissa ändringar av reglerna. I detta sammanhang genomgår även andra regler för statligt stöd en översyn och kommissionen ägnar särskild uppmärksamhet åt tillämpningsområdet för var och en av de tematiska riktlinjerna och även åt möjligheterna att potentiellt kombinera olika typer av stöd för samma investering. Stöd till nyinvesteringar i ny miljövänlig teknik som bidrar till utfasningen av fossila bränslen i tillverkningsprocesser i industrin, inbegripet energiintensiva industrier som stål, kan därför, beroende på sina exakta egenskaper, komma att bli bedömda särskilt enligt reglerna för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation, miljöskydd och energi. Regionalstöd kan också kombineras med andra typer av stöd. För samma investeringsprojekt är det till exempel möjligt att kombinera regionalstöd med stöd enligt reglerna för statligt stöd till miljöskydd och energi, om investeringsprojektet underlättar utvecklingen av ett stödområde och samtidigt höjer nivån på miljöskyddet i en sådan utsträckning att investeringen eller en del av den är berättigad till stöd enligt båda de tematiska reglerna och bestämmelserna i båda regeluppsättningarna följs. På så sätt kan EES-staterna uppmuntra uppnåendet av båda målen på ett optimalt sätt, samtidigt som man undviker överkompensation. [...] ⁽¹²⁾.

7a. Övervakningsmyndigheten konstaterar att vissa politiska instrument och lagstiftningsbestämmelser som kommissionen hänvisar till inte kan införlivas med EES-avtalet. Med hänsyn tagen till den särskilda rättsliga situationen för Eftastaterna i EES kommer övervakningsmyndigheten för att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd och likvärdiga konkurrensvillkor i hela EES ändå att i allmänhet tillämpa samma referenspunkter som i kommissionens riktlinjer vid bedömningen av ett regionalstöds förenlighet med EES-avtalets funktionssätt *. I dessa riktlinjer hänvisas det följaktligen till EU-lagstiftning och EU-dokument som återfinns i kommissionens riktlinjer **. Detta innebär inte att Eftastaterna i EES är skyldiga att följa lagstiftning som inte har införlivats med EES-avtalet.

⁽⁸⁾ Se arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om resultaten av kontrollen av ändamålsenligheten av den 30 oktober 2020 – SWD(2020) 257 final.

⁽⁹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 11 december 2019 – COM(2019) 640 final.

⁽¹⁰⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 10 mars 2020 – COM(2020) 102 final.

⁽¹¹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 19 februari 2020 – COM(2020) 67 final.

⁽¹²⁾ [...].

^(*) På grundval av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för en rättvis omställning – COM(2020) 22 final har kommissionen också infört särskilda bestämmelser i sina riktlinjer för att underlätta stöd inom ramen för Fonden för en rättvis omställning (FRO) i enlighet med sammanhållningsprinciperna. Dessa bestämmelser ingår inte i dessa riktlinjer, eftersom det när de antogs inte var tillräckligt tydligt hur FRO skulle hanteras inom ramen för EES-avtalet för att fastställa villkor. Beroende på den framtida utvecklingen kan övervakningsmyndigheten överväga att se över dessa riktlinjer när det gäller dessa och andra punkter.

^(**) Vissa texter har dock strukits jämfört med kommissionens riktlinjer. Dessa strykningar omfattar text som hänvisar till rättsakter och bestämmelser som inte ingår i eller inte har någon motsvarighet i EES-avtalet och text där det, såsom nämns i föregående fotnot, i detta skede är alltför oklart vilka konsekvenserna av den rättsakt som det hänvisas till kommer att bli inom ramen för EES-avtalet. Där text har strukits har den ersatts med [...] som platshållare.

8. Som svar på den ekonomiska störning som orsakats av covid-19-pandemin har kommissionen infört riktade instrument, såsom den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder ⁽¹³⁾. Pandemin kan få långvarigare effekter inom vissa områden än andra. Det är i nuläget alltför tidigt att förutspå vilka konsekvenser pandemin kommer att få på medellång och lång sikt, och att kartlägga vilka områden som kommer att påverkas särskilt mycket. Övervakningsmyndigheten planerar därför en halvtidsöversyn av regionalstödskartorna under 2023, där den senast tillgängliga statistiken kommer att beaktas.

2. TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

2.1 Regionalstödet tillämpningsområde

9. De förenlighetsvillkor som anges i dessa riktlinjer är tillämpliga både på anmälningspliktiga regionalstödsordningar och anmälningspliktigt individuellt stöd.

10. Dessa riktlinjer omfattar inte statligt stöd till sektorerna för stål ⁽¹⁴⁾, brunkol ⁽¹⁵⁾ och kol ⁽¹⁶⁾.

11. Övervakningsmyndigheten kommer att tillämpa principerna i dessa riktlinjer på regionalstöd inom övriga ekonomiska sektorer som omfattas av EES-avtalet, med undantag för sektorer som omfattas av särskilda regler för statligt stöd, särskilt inom [...] ⁽¹⁷⁾ ⁽¹⁸⁾ transport ⁽¹⁹⁾, bredband ⁽²⁰⁾ och energi ⁽²¹⁾, utom när statligt stöd beviljas inom dessa sektorer som en del av en övergripande regional stödordning för driftstöd.

12. Övervakningsmyndigheten kommer att tillämpa principerna i dessa riktlinjer på bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter till andra produkter än jordbruksprodukter ⁽²²⁾.

13. Stora företag påverkas mindre än små och medelstora företag av regionala begränsningar när det gäller att investera eller upprätthålla den ekonomiska verksamheten i ett stödområde. För det första kan stora företag lättare skaffa kapital och lån på globala marknader och hindras mindre av det mer begränsade utbudet av finansiella tjänster i stödområden. För det andra kan investeringar som görs av stora företag medföra stordriftsfördelar som sänker lokalt betingade startkostnader, och i många avseenden saknar de koppling till det område där investeringen görs. För det tredje har stora företag som planerar investeringar i regel en betydande förhandlingsstyrka i förhållande till myndigheterna, vilket kan leda till att stöd ges utan att det behövs eller är berättigat. Slutligen är det mer sannolikt att stora företag är viktiga aktörer på den berörda marknaden, och därför kan den investering för vilken stödet beviljas snedvrida konkurrensen och handeln på den inre marknaden.

⁽¹³⁾ EUT C 91 I, 20.3.2020, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Enligt definitionen i bilaga VI.

⁽¹⁵⁾ Brunkol: lågvärdigt kol av kategori C (ortoligniter) och lågvärdigt kol av kategori B (metalligniter) enligt definitionen i det internationella kodifieringssystem för kol som utarbetats av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa.

⁽¹⁶⁾ Kol: högvärdigt, medelvärdigt och lågvärdigt kol av kategori A och B enligt det internationella kodifieringssystem för kol som utarbetats av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa och som förtydligas i rådets beslut av den 10 december 2010 om statligt stöd för att underlätta nedläggning av icke-konkurrenskraftiga kolgruvor (EUT L 336, 21.12.2010, s. 24).

⁽¹⁷⁾ [...].

⁽¹⁸⁾ [...].

⁽¹⁹⁾ Med transport avses transport av passagerare med flyg, sjöfart, vägar, järnvägar och på inre vattenvägar eller godstransport för uthyrning eller mot betalning. Transportinfrastruktur som omfattas av särskilda riktlinjer, t.ex. flygplatser, omfattas inte heller av dessa riktlinjer (se *Riktlinjer för statligt stöd till flygplatser och flygbolag*, EUT L 318, 24.11.2016, s. 17, och EES-supplement nr 66, 24.11.2016, s. 1).

⁽²⁰⁾ *Riktlinjer för tillämpning av reglerna för statligt stöd på snabb utbyggnad av bredbandsnät* (EUT L 135, 8.5.2014, s. 49, och EES-supplement nr 27, 8.5.2014, s. 1).

⁽²¹⁾ Övervakningsmyndigheten kommer att bedöma huruvida statligt stöd till energisektorn är förenligt med den inre marknaden på grundval av riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT L 131, 28.5.2015, s. 1, och EES-supplement nr 30, 28.5.2015, s. 1).

⁽²²⁾ [...].

14. Eftersom regionalstöd till stora företag för deras investeringar sannolikt saknar stimulanseffekt kan det i regel inte anses vara förenligt med EES-avtalets funktionssätt enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet, om det inte beviljas för nyinvesteringar som skapar nya ekonomiska verksamheter i dessa c-områden i enlighet med kriterierna i dessa riktlinjer. [...] ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾.

15. Regionalstöd som är avsett att minska de löpande utgifterna i ett företag utgör driftstöd. Driftstöd kan anses vara förenligt med den inre marknaden endast om det kan visas att det är nödvändigt för utvecklingen av området, till exempel om det syftar till att minska vissa särskilda svårigheter för små och medelstora företag i de minst gynnade områdena (enligt artikel 61.3 a i EES-avtalet), om det kompenserar för merkostnader som uppstår i samband med utövandet av en ekonomisk verksamhet i de yttersta randområdena, eller om det förhindrar eller minskar avfolkningen i glest och mycket glest befolkade områden.

16. Dessa riktlinjer omfattar inte driftstöd som beviljas företag vars huvudsakliga verksamhet omfattas av avsnitt K "Finans- och försäkringsverksamhet" i den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 ⁽²⁵⁾ eller företag som bedriver koncernintern verksamhet och vars huvudsakliga verksamhet omfattas av klass 70.10 "Verksamheter som utövas av huvudkontor" eller 70.22 "Konsultverksamhet avseende företags organisation" i Nace rev. 2.

17. Regionalstöd får inte beviljas företag i svårigheter såsom detta begrepp tillämpas i dessa riktlinjer enligt definitionen i riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽²⁶⁾.

18. När övervakningsmyndigheten bedömer regionalstöd som beviljats ett företag som är föremål för ett betalningskrav på grund av ett tidigare beslut från övervakningsmyndigheten om att ett stöd är olagligt och oförenligt med EES-avtalets funktionssätt beaktar den allt eventuellt stöd som återstår att återvinna ⁽²⁷⁾.

2.2 Definitioner

19. I dessa riktlinjer används följande definitioner:

- 1) *a-områden*: områden som har angetts på en regionalstödkarta i enlighet med artikel 61.3 a i EES-avtalet; *c-områden*: områden som har angetts på en regionalstödkarta i enlighet med artikel 61.3 c i EES-avtalet.
- 2) *stöd för ett särskilt ändamål*: stöd som inte beviljas på grundval av en stödordning.
- 3) *justerat stödbelopp*: det högsta tillåtna stödbeloppet för ett stort investeringsprojekt, beräknat enligt följande formel:

$$3.1 \text{ justerat stödbelopp} = R \times (A + 0,50 \times B + 0,34 \times C)$$

3.2 där R är den högsta tillåtna stödnivå som är tillämplig i det berörda området, med undantag av den högre stödnivå för mikroföretag samt små och medelstora företag, A är den del av de stödberättigande kostnaderna som motsvarar 50 miljoner euro, B den del av de stödberättigande kostnaderna som ligger mellan 50 miljoner och 100 miljoner euro och C den del av de stödberättigande kostnaderna som överstiger 100 miljoner euro.

⁽²³⁾ [...].

⁽²⁴⁾ [...].

⁽²⁵⁾ Nace är en förkortning som härrör från det franska namnet "Nomenclature générale des Activités économiques dans les Communautés Européennes" (statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskaperna) som används för att beteckna de olika statistiska näringsgrensindelningarna i EU. Se Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1). Förordningen har införlivats med bilaga XXI till EES-avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 61/2007 (EUT L 266, 11.10.2007, s. 25, och EES-supplement nr 48, 11.10.2007, s. 18).

⁽²⁶⁾ Riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter (EUT L 271, 16.10.2015, s. 35, och EES-supplement nr 62, 15.10.2015, s. 1). Såsom förklaras i punkt 23 i riktlinjerna kan ett företag i svårigheter på grund av att själva dess fortbestånd är hotat inte anses vara ett lämpligt verktyg för att främja andra allmänna mål förrän dess lönsamhet har säkerställts.

⁽²⁷⁾ Se domstolens dom av den 13 september 1995, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH/kommissionen, de förenade målen T-244/93 och T-486/93, ECLI:EU:T:1995:160, punkt 56, och övervakningsmyndighetens meddelande om återkrav av olagligt och oförenligt statligt stöd (EUT L 105, 21.4.2011, s. 32, och EES-supplement nr 23, 21.4.2011, s. 1).

- 4) *stöd nivå*: bruttobidragsekvivalenten uttryckt som en procentandel av de stödberättigande kostnaderna.
- 5) *stödområde*: antingen ett a-område eller ett c-område.
- 6) *slutförande av investeringen*: den tidpunkt då de nationella myndigheterna anser att investeringen är slutförd eller tre år efter arbetets början, beroende på vilket som infaller först.
- 7) *dag då stödet beviljades*: den dag då stödmottagaren får laglig rätt till stödet enligt tillämplig nationell lagstiftning.
- 8) *EU-27*: samtliga 27 medlemsstater (utom Nordirland) *.
 - 8a) *EES-stater*: EU-27 och Eftastaterna i EES.
 - 8b) *Eftastater i EES*: Island, Liechtenstein och Norge.
- 9) *utvärderingsplan*: ett dokument som avser en eller flera stödordningar och som åtminstone omfattar följande aspekter: de mål som ska utvärderas, utvärderingsfrågorna, resultatindikatorerna, den planerade metoden för att genomföra utvärderingen, datainsamlingskraven, den föreslagna tidpunkten för utvärderingen inklusive datum för inlämnande av interimrapporten och den slutliga utvärderingsrapporten, en beskrivning av det oberoende organ som kommer att genomföra utvärderingen eller de kriterier som kommer att användas för att välja detta organ samt förfarandet för att göra utvärderingen offentligt tillgänglig.
- 10) *bruttobidragsekvivalent*: det diskonterade värdet av stödet motsvarande det som det hade uppgått till om det hade beviljats i form av ett bidrag till stödmottagaren, före skatt eller andra avgifter, beräknad den dag då stödet beviljades eller vid den tidpunkt då stödet anmäldes till övervakningsmyndigheten, vilket som inträffar först, på grundval av den referensränta som gäller den dagen.
- 11) *övergripande regional stödordning för driftstöd*: en rättsakt på grundval av vilken individuellt driftstöd kan beviljas företag som definieras i rättsakten på ett allmänt och abstrakt sätt utan ytterligare genomförandeåtgärder. Vid tillämpningen av denna definition kan en sektorspecifik stödordning inte betraktas som en övergripande regional stödordning för driftstöd.
- 12) *individuellt stöd*: stöd för ett särskilt ändamål och anmälningspliktigt stöd till individuella stödmottagare som beviljas på grundval av en stödordning.
- 13) *nyinvestering*:
 - a) en investering i materiella och immateriella tillgångar som avser ett eller flera av följande:
 - etablering av en ny anläggning,
 - utökning av kapaciteten vid en befintlig anläggning,
 - diversifiering av produktionen vid en anläggning till produkter ⁽²⁸⁾ som inte tidigare tillverkats vid anläggningen, eller
 - en genomgripande förändring av den totala produktionsprocessen för den eller de produkter som berörs av investeringen i anläggningen, eller
 - b) ett förvärv av tillgångar som tillhör en anläggning som har lagts ner eller som skulle ha lagts ner om den inte hade tagits över. Enbart förvärv av aktierna i ett företag uppfyller i sig inte villkoren för en nyinvestering.En ersättningsinvestering utgör således inte en nyinvestering.
- 14) *nyinvestering som skapar ny ekonomisk verksamhet*:
 - a) en investering i materiella och immateriella tillgångar som avser ett eller flera av följande:
 - etablering av en ny anläggning, eller
 - diversifiering av verksamheten vid en anläggning, förutsatt att den nya verksamheten inte är samma verksamhet eller verksamhet som liknar den som bedrevs tidigare vid anläggningen, eller

(*) Se även fotnot 3.

⁽²⁸⁾ Begreppet produkt omfattar även tjänster inom ramen för dessa riktlinjer.

- b) ett förvärv av tillgångar som tillhör en anläggning som har lagts ner eller som skulle ha lagts ner om den inte hade tagits över, under förutsättning att den nya verksamhet som ska bedrivas med de förvärvade tillgångarna inte är samma verksamhet eller en verksamhet som liknar den verksamhet som bedrevs vid anläggningen före förvärvet. Enbart förvärv av aktierna i ett företag uppfyller i sig inte villkoren för en nyinvestering som skapar en ny ekonomisk verksamhet.
- 15) *immateriella tillgångar*: tillgångar som saknar fysisk eller finansiell form, t.ex. patent, licenser, know-how eller andra immateriella rättigheter.
- 16) *skapande av sysselsättning*: nettoökningen av antalet arbetstagare vid den berörda anläggningen i förhållande till genomsnittet under de föregående tolv månaderna, efter avdrag för arbetstillfällen som eventuellt gått förlorade under den perioden, uttryckt som antalet arbetskraftsenheter per år.
- 17) *stora företag*: företag som inte uppfyller villkoren för att betecknas som små och medelstora företag i enlighet med punkt 28.
- 18) *stort investeringsprojekt*: en nyinvestering där de stödberättigande kostnaderna överstiger 50 miljoner euro.
- 19) *högsta stödnivå*: den stödnivå som avspeglas i de regionalstöds kartor som anges i underavsnitt 7.4, inbegripet den höjda stödnivån för små och medelstora företag.
- 20) *antal anställda*: antalet arbetskraftsenheter per år, det vill säga antalet heltidsanställda under ett år; personer i deltidsarbete eller säsongsarbete räknas som delar av arbetskraftsenheter.
- 21) [...]⁽²⁹⁾;
- 22) *driftstöd*: stöd som syftar till att minska ett företags löpande utgifter, inbegripet sådana kategorier som kostnader för personal, material, inköpta tjänster, kommunikation, energi, underhåll, hyror och administration, men inte avskrivningar och finansieringskostnader om dessa har tagits med i de stödberättigande kostnaderna när regionalt investeringsstöd har beviljats.
- 23) *regionalstöds karta*: den förteckning över områden som en Eftastat i EES har utsett i enlighet med villkoren i dessa riktlinjer och som övervakningsmyndigheten har godkänt.
- 24) *omlokalisering*: överföring av samma eller liknande verksamhet eller del av denna från en anläggning i en avtalslutande part i EES-avtalet (ursprunglig anläggning) till den anläggning där den understödda investeringen äger rum i en annan avtalslutande part i EES-avtalet (understödd anläggning). Det är fråga om en överföring, om varan vid den ursprungliga och den understödda anläggningen åtminstone delvis fyller samma syfte och tillgodoser efterfrågan från eller behovet hos samma typer av kunder och om arbetstillfällen går förlorade inom samma eller liknande verksamhet vid en av stödmottagarens ursprungliga anläggningar i EES.
- 25) *samma eller liknande verksamhet*: en verksamhet inom samma klass (fyrsiffrig kod) i den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2.
- 26) *sektorspecifik stödordning*: ordning som omfattar verksamheter som faller inom tillämpningsområdet för färre än fem klasser (fyrsiffrig kod) i den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2.
- 27) *ett enda investeringsprojekt*: en nyinvestering som avser samma eller liknande verksamhet som inleds av stödmottagaren på koncernnivå inom tre år räknat från den dag då arbetet med en annan understödd investering inleds inom samma statistiska region på nivå 3⁽³⁰⁾.
- 28) *små och medelstora företag*: företag som uppfyller villkoren i övervakningsmyndighetens rekommendation av den 19 april 2006 om stöd till mikroföretag samt små och medelstora företag⁽³¹⁾.

⁽²⁹⁾ [...].

⁽³⁰⁾ I dessa riktlinjer används termen "statistisk region" i stället för förkortningen "Nuts" i kommissionens riktlinjer. Nuts kommer från "Nomenklaturen för statistiska territoriella enheter" i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1), i dess ändrade lydelse enligt kommissionens delegerade förordning 2019/1755 (EUT L 270, 24.10.2019, s. 1). Denna förordning har ännu inte införlivats med EES-avtalet. För att kunna åstadkomma gemensamma definitioner i en situation med ständigt växande efterfrågan på statistisk information på regional nivå har Europeiska unionens statistikkontor, Eurostat, och de nationella myndigheterna i kandidatländerna och Efta enats om att statistiska regioner ska fastställas liknande de i Nuts-nomenklaturen. De uppgifter som används i dessa riktlinjer är baserade på denna nomenklatur för 2021.

⁽³¹⁾ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 94/06/KOL av den 19 april 2006 om ändring för femtiosjunde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd (EUT L 36, 5.2.2009, s. 62, och EES-supplement nr 6, 5.2.2009, s. 1).

- 29) *arbetets början*: antingen inledandet av bygg- och anläggningsarbetena i samband med investeringen eller det första rättsligt bindande åtagandet att beställa utrustning eller varje annat åtagande som gör investeringen oåterkallelig, beroende på vilket som inträffar först. Köp av mark och förberedande arbete, till exempel att utverka tillstånd och utföra preliminära genomförbarhetsstudier, anses inte utgöra arbetets början. Vid företagsförvärv avses med arbetets början det datum då de tillgångar som har en direkt koppling till den förvärvade anläggningen förvärvades.
- 30) *glest befolkade områden*: de områden som utsetts av den berörda Eftastaten i EES i enlighet med punkt 169.
- 31) *materiella tillgångar*: tillgångar i form av mark, byggnader och anläggningar, maskiner och inventarier.
- 32) *mycket glest befolkade områden*: statistiska regioner på nivå 2 med färre än åtta invånare per km² eller delar av sådana statistiska regioner som den berörda Eftastaten i EES har utsett i enlighet med punkt 169.
- 33) *lönkostnader*: det totalbelopp som stödmottagaren faktiskt ska betala för den berörda arbetsplatsen (beloppet omfattar bruttolönen, dvs. lönen före skatt, och de obligatoriska sociala avgifterna samt kostnaderna för barnomsorg och vård av föräldrar under en fastställd tidsperiod).

3. ANMÄLNINGSPLIKTIGT REGIONALSTÖD

20. I princip måste Eftastaterna i EES anmäla regionalstöd i enlighet med artikel 1.3 i del I av protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (*protokoll 3*), med undantag för åtgärder som uppfyller villkoren i en gruppundantagsförordning som införlivats med EES-avtalet genom bilaga XV ⁽³²⁾.

21. Övervakningsmyndigheten kommer att tillämpa dessa riktlinjer på anmälningspliktiga regionala stödordningar och anmälningspliktigt individuellt stöd.

22. Individuellt stöd som beviljas enligt en anmäld stödordning ska fortsätta att omfattas av anmälningsskyldigheten i artikel 1.3 i del I av protokoll 3, om stödet från alla källor överstiger det tröskelvärde för individuell anmälan som anges i den allmänna gruppundantagsförordningen ⁽³³⁾ för regionalt investeringsstöd.

23. Individuellt stöd som beviljas enligt en anmäld stödordning ska också fortsätta att omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 1.3 i del I av protokoll 3, om inte stödmottagaren

- a) har bekräftat att företaget under de två år som föregår ansökan om stöd inte har genomfört någon omlokalisering till den anläggning där den understödda nyinvesteringen ska äga rum, och
- b) har åtagit sig att inte genomföra en sådan omlokalisering upp till två år efter det att den ursprungliga investeringen slutförts.

4. STÖDBERÄTTIGANDE KOSTNADER

4.1 Investeringsstöd

24. Följande kostnader är stödberättigande:

- 1) Kostnader för investeringar i materiella och immateriella tillgångar, eller
- 2) de beräknade lönekostnaderna för arbetstillfällen som skapas till följd av en nyinvestering, beräknade över en tvåårsperiod, eller
- 3) en kombination av delar av de kostnader som avses i led 1 och 2, men som inte överskrider beloppet i 1 eller 2, beroende på vilket som är högst.

⁽³²⁾ [...].

⁽³³⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1). Förordningen har införlivats med EES-avtalet i punkt 1j i bilaga XV genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 152/2014 (EUT L 342, 27.11.2014, s. 63, och EES-supplement nr 71, 27.11.2014, s. 61).

25. Om de stödberättigande kostnaderna fastställs på grundval av kostnaderna för investeringar i materiella och immateriella tillgångar är det bara kostnaden för tillgångar som ingår i den ursprungliga investeringen i den anläggning som tillhör stödmottagaren som ligger i det berörda stödområdet som är stödberättigande.

26. Genom undantag från villkoret i punkt 25 kan tillgångar i form av distributionsutrustning till leverantörer ⁽³⁴⁾ inkluderas i de stödberättigande kostnaderna för det företag som förvärvade (eller producerade) dem, om de används under hela den minsta uppfyllandeperioden på fem år för stora företag, och tre år för små och medelstora företag, för stödmottagarens bearbetnings- eller monteringsverksamhet med direkt koppling till en produktionsprocess baserad på stödmottagarens understödda nyinvestering. Detta undantag är tillämpligt under förutsättning att leverantörens etableringsställe är beläget i ett stödområde, att leverantören själv inte får regionalt investeringsstöd eller investeringsstöd till små och medelstora företag i enlighet med artikel 17 i den allmänna gruppundantagsförordningen för de berörda tillgångarna och att stödnivån inte överskrider den relevanta högsta stödnivå som är tillämplig på den ort där leverantörens etableringsställe är beläget. Eventuella justeringar av stödnivån för stora investeringsprojekt gäller också det stöd som beräknats för kostnaderna för distributionstillgångarna till leverantörer, vilka anses utgöra en del av den totala investeringskostnaden för nyinvesteringen.

4.1.1 Stödberättigande kostnader beräknade på grundval av investeringskostnader

27. De förvärvade tillgångarna ska vara nya, utom för små och medelstora företag och för förvärv av en anläggning ⁽³⁵⁾.

28. För små och medelstora företag kan upp till 50 % av de faktiska kostnaderna för förstudier eller konsultkostnader i samband med investeringen också betraktas som stödberättigande kostnader.

29. För stöd som beviljas stora företag för en genomgripande ändring av en produktionsprocess måste de stödberättigande kostnaderna överstiga avskrivningen under de föregående tre beskattningsåren på de tillgångar som har ett samband med den verksamhet som ska moderniseras.

30. När det gäller stöd som beviljas för diversifiering av en befintlig anläggning måste de stödberättigande kostnaderna med minst 200 % överstiga det bokförda värdet på de tillgångar som återanvänds, registrerat under det beskattningsår som föregår arbetets början.

31. Kostnader som hänger samman med materiella tillgångar som omfattas av hyresavtal får beaktas endast på följande villkor:

- 1) När det gäller mark och byggnader måste hyresavtalet fortsätta att gälla i minst fem år efter den dag då investeringsprojektet förväntas vara slutfört för stora företag, och tre år för små och medelstora företag.
- 2) När det gäller maskiner och anläggningar ska hyresavtalet ha formen av finansiell leasing och innefatta en skyldighet för stödmottagaren att förvärva tillgången när hyresavtalet har löpt ut.

32. När det gäller en nyinvestering som avses i punkt 19.13 b eller 19.14 b bör i princip endast kostnaderna för köp av tillgångarna från tredje man som inte har någon anknytning till köparen beaktas. Om en familjemedlem till den ursprungliga ägaren, eller en anställd, tar över ett litet företag gäller dock inte villkoret att tillgångarna ska köpas från tredje man utan anknytning till köparen. Transaktionen ska ske på marknadsvillkor. Om förvärvet av en anläggnings tillgångar åtföljs av en ytterligare investering som ger rätt till regionalstöd bör de stödberättigande kostnaderna för denna ytterligare investering läggas till kostnaden för förvärv av anläggningens tillgångar.

⁽³⁴⁾ Distributionsutrustning till leverantörer är ett företags (på koncernnivå) förvärv (eller egenproduktion) av maskiner, verktyg eller utrustning och tillhörande programvara, som förvärvas (eller produceras) inte för användning i någon av företagets lokaler (på koncernnivå), utan görs tillgängliga för utvalda leverantörer för tillverkning av produkter som ska tillverkas i leverantörens lokaler, vilka kommer att fungera som mellanprodukter för företagets tillverkningsprocess. Tillgångar för distributionsutrustning till leverantörer förblir det förvärvande företagets egendom, men ställs till leverantörens förfogande för de uppgifter och på de villkor som anges i ett leveransavtal eller liknande avtal. De hänger samman med väldefinierade bearbetnings- eller monteringsverksamheter i ett eller flera av företagets lokaler (på koncernnivå) och kan behöva återlämnas till ägaren efter det att beställningen utförts eller ett ramavtal löpt ut eller sagts upp.

⁽³⁵⁾ Se definitionen i punkt 19.13 och 19.14.

33. För stora företag är kostnaderna för immateriella tillgångar stödberättigande endast upp till 50 % av de sammanlagda stödberättigande investeringskostnaderna för nyinvesteringen. För små och medelstora företag är 100 % av kostnaderna för immateriella tillgångar stödberättigande.

34. Immateriella tillgångar som kan beaktas vid beräkningen av investeringskostnaderna måste förbli förknippade med det berörda området och får inte föras över till andra områden. Därför måste de immateriella tillgångarna uppfylla följande villkor:

- 1) De ska uteslutande utnyttjas i den anläggning som beviljats stöd.
- 2) De ska kunna skrivas av.
- 3) De ska ha förvärvats på marknadsvillkor från tredje man som inte har någon anknytning till köparen.
- 4) De ska ingå i det företags tillgångar som tar emot stödet och fortsätta att förknippas med det projekt för vilket stödet beviljas i minst fem år (tre år för små och medelstora företag).

4.1.2 Stödberättigande kostnader beräknade på grundval av lönekostnader

35. Regionalstöd kan också beräknas på grundval av de uppskattade lönekostnaderna för de arbetstillfällen som skapas genom en nyinvestering. Stödet får endast kompensera för lönekostnader i samband med skapande av arbetstillfällen, beräknade över två år, och den resulterande stödnivån får inte överskrida den högsta tillämpliga stödnivån inom det berörda området.

36. När stödberättigande kostnader beräknas med hänvisning till de beräknade lönekostnader som avses i punkt 35 ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:

- 1) Investeringsprojektet måste leda till att arbetstillfällen skapas.
- 2) Varje tjänst ska tillsättas inom tre år efter det att investeringen har slutförts.
- 3) Varje arbetstillfälle som skapats genom investeringen ska finnas kvar i det berörda området under minst fem år från den dag då tjänsten först tillsattes, eller tre år för små och medelstora företag.

4.2 Driftstöd

37. När det rör sig om stödordningar för driftstöd ska de stödberättigande kostnaderna definieras på förhand och till fullo kunna tillskrivas de problem som stödet är avsett att avhjälpa, vilket ska bevisas av Eftastaten i EES.

38. [...].

5. BEDÖMNING AV REGIONALSTÖDETS FÖRENLIGHET MED EES-AVTALETS FUNKTIONSSÄTT

39. Övervakningsmyndigheten anser att en regional stödåtgärd är förenlig med artikel 61.3 i EES-avtalet endast om stödet bidrar till regional utveckling och sammanhållning. Syftet ska vara antingen att främja den ekonomiska utvecklingen i a-områden eller att underlätta utvecklingen av c-områden (avsnitt 5.1) och dessutom ska stödet uppfylla vart och ett av följande kriterier:

- 1) Stimulanseffekt: Stödet måste ändra de berörda företagens beteende på ett sådant sätt att de utför en ytterligare verksamhet som de inte skulle bedriva utan stöd eller som de skulle bedriva endast i begränsad utsträckning eller på ett annat sätt eller på en annan plats (avsnitt 5.2).
- 2) Behov av statligt ingripande: En statlig stödåtgärd måste vara inriktad på en situation där stödet kan åstadkomma en påtaglig förbättring som marknaden inte klarar på egen hand, till exempel genom att åtgärda ett marknadsmisslyckande eller lösa ett rättvis- eller sammanhållningsproblem (avsnitt 5.3).
- 3) Stödåtgärdens lämplighet: Den föreslagna stödåtgärden måste vara ett lämpligt policyinstrument med hänsyn till det eftersträfvade målet (avsnitt 5.4).
- 4) Stödets proportionalitet (begränsning av stödet till ett minimum): Stödbeloppet måste begränsas till det minimum som krävs för att uppmuntra till ytterligare investeringar eller verksamhet i det berörda området (avsnitt 5.5).

- 5) Undvikande av otillbörliga negativa effekter på konkurrens och handel mellan EES-stater: Stödets negativa effekter på konkurrens och handel måste uppvägas av de positiva effekterna (avsnitt 5.6).
- 6) Överblickbart stöd: EES-staterna, övervakningsmyndigheten, ekonomiska aktörer och allmänheten måste enkelt kunna få tillgång till alla relevanta akter och uppgifter om det stöd som beviljas (avsnitt 5.7).

40. Vid den samlade avvägningen mellan vissa kategorier av stödordningar kan det dessutom ställas krav på utvärdering i efterhand enligt beskrivningen i avsnitt 6. I sådana fall får övervakningsmyndigheten begränsa stödordningarnas giltighetstid (vanligtvis till fyra år eller mindre) med möjlighet att förlänga dem senare genom en ny anmälan.

41. Om en statlig stödåtgärd eller de villkor som är förbundna med den (bl.a. finansieringsmetoden när denna utgör en integrerad del av den statliga stödåtgärden) eller den verksamhet den finansierar medför en överträdelse av en relevant bestämmelse i EES-lagstiftningen kan stödet inte förklaras förenligt med EES-avtalets funktionssätt ⁽³⁶⁾.

5.1 Bidrag till regional utveckling och sammanhållning

42. Det främsta syftet med regionalstöd är den ekonomiska utvecklingen av mindre gynnade områden inom EES. Genom att det främjar och underlättar en hållbar utveckling i stödområden förbättrar stödet den ekonomiska och sociala sammanhållningen genom att minska skillnaderna i utvecklingsnivå mellan olika områden.

5.1.1 Stödordningar för investeringsstöd

43. Regionala stödordningar bör utgöra en integrerad del av en regional utvecklingsstrategi med tydligt definierade mål.

44. Eftastaterna i EES måste visa att stödordningen är samstämmig med och bidrar till utvecklingsstrategin i det berörda området. För detta ändamål kan Eftastaterna i EES hänvisa till utvärderingar av tidigare statliga stödordningar, konsekvensbedömningar som gjorts av de beviljande myndigheterna eller expertutlåtanden. För att garantera att stödordningen bidrar till denna utvecklingsstrategi måste den omfatta en metod som ger de beviljande myndigheterna möjlighet att prioritera och välja de investeringsprojekt som uppfyller målen för stödordningen (t.ex. genom att använda ett formellt poängsystem).

45. Regionala stödordningar kan införas i a-områden till stöd för nyinvesteringar som görs av små och medelstora företag eller stora företag. I c-områden kan stödordningar införas för att stödja nyinvesteringar som görs av små och medelstora företag och nyinvesteringar som skapar ny ekonomisk verksamhet och som görs av stora företag.

46. När den beviljande myndigheten beviljar stöd för individuella investeringsprojekt på grundval av en stödordning måste den kontrollera att det valda projektet kommer att bidra till stödordningens syfte och därmed till utvecklingsstrategin för det berörda området. För detta ändamål bör Eftastaterna i EES hänvisa till de uppgifter som den som ansöker om stöd har lämnat i formuläret för ansökan om stöd, där investeringens positiva effekter för utvecklingen i det berörda området beskrivs ⁽³⁷⁾.

47. För att garantera att investeringen ger ett verkligt och varaktigt bidrag till utvecklingen i det berörda området måste investeringen upprätthållas i det området i minst fem år, eller tre år för små och medelstora företag, efter det att investeringen slutförts ⁽³⁸⁾.

⁽³⁶⁾ Se domstolens dom av den 19 september 2000, Tyskland/kommissionen, C-156/98, ECLI:EU:C:2000:467, punkt 78, och av den 22 december 2008, Régie Networks/Rhone Alpes Bourgogne, C-333/07, ECLI:EU:C:2008:764, punkterna 94–116.

⁽³⁷⁾ Se bilaga VII.

⁽³⁸⁾ Skyldigheten att upprätthålla investeringen i det berörda området under minst fem år (tre år för små och medelstora företag) bör inte hindra att man ersätter anläggningar eller utrustning som blivit omodern eller gått sönder under denna period, under förutsättning att den ekonomiska verksamheten blir kvar i det berörda området under minimiperioden. Regionalstöd får dock inte beviljas för att ersätta den anläggningen eller utrustningen.

48. För att garantera investeringens lönsamhet ska Eftastaten i EES se till att stödmottagaren bidrar med minst 25 % ⁽³⁹⁾ av de stödberättigande kostnaderna, antingen med egna medel eller genom extern finansiering, i en form som är helt fri från statligt stöd ⁽⁴⁰⁾.

49. För att undvika att statliga stödåtgärder orsakar miljöskador måste Eftastaterna i EES också säkerställa att EES miljölagstiftning följs, bland annat vad gäller behovet av en miljökonsekvensbedömning om lagen kräver en sådan, och att alla relevanta tillstånd inhämtas.

5.1.2 Anmälningsskyldigt individuellt investeringsstöd

50. För att visa att anmälningsskyldigt individuellt investeringsstöd bidrar till regional utveckling kan Eftastaterna i EES använda en mängd olika indikatorer, till exempel de som nämns nedan, som kan vara både direkta (t.ex. direkta arbetstillfällen som skapats) och indirekta (t.ex. lokal innovation):

- 1) Antalet direkta arbetstillfällen som skapas genom investeringen är en viktig indikator på bidraget till regional utveckling och sammanhållning. Hänsyn ska också tas till kvaliteten och varaktigheten hos de arbetstillfällen som skapas och den kompetensnivå som krävs.
- 2) Ett ännu större antal nya arbetstillfällen kan skapas i det lokala nätverket av (under)leverantörer, vilket underlättar integreringen av investeringen i det berörda området och säkerställer större spridningseffekter. Därför är också antalet indirekta arbetstillfällen som skapas en indikator att ta hänsyn till.
- 3) Ett åtagande från stödmottagaren om att inleda vittomfattande utbildningsverksamhet för att förbättra arbetsstyrkans kompetens (allmän och särskild) kommer att betraktas som en faktor som bidrar till regional utveckling och sammanhållning. Tyngdpunkten kommer även att ligga på att tillhandahålla praktikprogram eller lärlingsutbildning, särskilt för ungdomar, och på utbildning som förbättrar kunskaperna och anställningsbarheten för anställda utanför företaget.
- 4) Externa stordriftsfördelar eller andra fördelar ur en regional utvecklingssynvinkel kan uppstå till följd av närhet (klustereffekt). Kluster av företag inom samma bransch ger individuella anläggningar möjlighet att specialisera sig mer, vilket leder till ökad effektivitet. Hur viktig denna indikator är för att fastställa bidraget till regional utveckling och sammanhållning beror dock på hur långt klustret hunnit utvecklas.
- 5) Investeringar omfattar teknisk kunskap och kan vara en källa till en omfattande tekniköverföring (spridningseffekter i form av kunskap). Det är mer sannolikt att tekniköverföring till det berörda området äger rum när investeringar görs i teknikintensiva branscher. Kunskapsspridningens nivå och selektivitet är också viktig i detta avseende.
- 6) Projektets bidrag till områdets förmåga att skapa ny teknik genom lokal innovation kan också komma att beaktas. Samarbete med lokala forsknings- och kunskapsspridningsorganisationer, såsom universitet eller forskningsinstitut, kan betraktas som positivt i detta avseende.
- 7) Investeringens varaktighet och eventuella framtida uppföljningsinvesteringar är en indikation på att ett företags engagemang i det berörda området är hållbart.

51. Eftastaterna i EES kan hänvisa till stödmottagarens affärsplan, som kan ge information om antalet arbetstillfällen som kommer att skapas, löner som kommer att betalas (spridningseffekt i form av ökat välbefinnande för hushållen), inköpsvolymen från lokala producenter, omsättning som investeringen genererat och som regionen eventuellt gynnas av genom ytterligare skatteintäkter.

52. För anmälningsskyldigt individuellt investeringsstöd gäller kraven i punkterna 47–49.

⁽³⁹⁾ [...].

⁽⁴⁰⁾ Så är inte fallet till exempel när det gäller subventionerade lån, offentliga riskkapitallån eller offentliga innehav som inte följer den marknadssekonomiska investeringsprincipen, statliga garantier som innehåller inslag av stöd samt statligt stöd som ges inom ramen för regeln om stöd av mindre betydelse.

53. När det gäller stöd för särskilda ändamål ⁽⁴¹⁾ måste Eftastaterna i EES, utöver de krav som fastställs i punkterna 50–52, visa att projektet är förenligt med och bidrar till utvecklingsstrategin i det berörda området.

5.1.3 Stödordningar för driftstöd

54. Stödordningar för driftstöd främjar utvecklingen i stödområden endast om utmaningarna i dessa områden identifieras tydligt på förhand. Hindren för att locka till sig eller upprätthålla ekonomisk verksamhet kan vara så stora eller bestående att enbart investeringsstöd i sig inte är tillräckligt för att dessa områden ska kunna utvecklas.

55. När det gäller stöd för att minska vissa särskilda svårigheter som små och medelstora företag möter i a-områden måste Eftastaterna i EES visa att dessa särskilda svårigheter finns och vilken omfattning de har, och de måste visa att en stödordning för driftstöd behövs eftersom de särskilda svårigheterna inte kan övervinnas med investeringsstöd.

56. [...].

57. När det gäller driftstöd för att förhindra eller minska avfolkningen i glest och mycket glest befolkade områden ska den berörda Eftastaten i EES påvisa risken för avfolkning i det berörda området om inget driftstöd ges.

5.2 Stimulanseffekt

5.2.1 Investeringsstöd

58. Regionalstöd kan anses vara förenligt med EES-avtalet endast om det har en stimulanseffekt. Statligt stöd anses ha en stimulanseffekt om det ändrar företagets beteende på ett sådant sätt att det utför ytterligare verksamhet som bidrar till utvecklingen av ett område som det inte skulle ha utfört utan stöd, eller som det skulle ha inlett endast i begränsad utsträckning eller på ett annat sätt eller på en annan plats om stödet inte hade beviljats. Stödet får inte subventionera kostnader för en verksamhet som företaget ändå skulle bedriva och får inte kompensera för den normala affärsrisken för en ekonomisk verksamhet.

59. En stimulanseffekt kan påvisas på två olika sätt:

- 1) Stödet ger ett incitament att fatta ett positivt beslut om att investera i det berörda området, eftersom investeringen annars inte skulle vara tillräckligt lönsam för stödmottagaren någonstans inom EES ⁽⁴²⁾ (*scenario 1, investeringsbeslut*).
- 2) Stödet ger ett incitament att lokalisera en planerad investering i det berörda området i stället för någon annanstans, eftersom det uppväger de nackdelarna och kostnader netto som en lokalisering till det berörda området är förknippad med (*scenario 2, beslut som avser lokaliseringsorten*).

60. Om stödet inte ändrar stödmottagarens beteende genom att uppmuntra till (ytterligare) investeringar i det berörda området kan man utgå från att samma investering skulle göras i området i fråga även utan stöd. Därför saknar stödet en tillräcklig stimulanseffekt för att målet för regional utveckling och sammanhållning ska kunna nås och kan inte godkännas som stöd som är förenligt med EES-avtalets funktionssätt enligt dessa riktlinjer.

61. När det rör sig om regionalstöd som ges via sammanhållningspolitiska medel i a-områden för investeringar som är nödvändiga för att uppfylla normer som föreskrivs i EES-lagstiftningen kan stödet dock anses ha en stimulanseffekt om det i en situation utan stöd inte hade varit tillräckligt lönsamt för stödmottagaren att göra investeringen i det berörda området, vilket skulle leda till nedläggning av en befintlig anläggning i det området.

⁽⁴¹⁾ Stöd för ett särskilt ändamål omfattas av samma krav som individuellt stöd som beviljas på grundval av en stödordning, om inte annat anges.

⁽⁴²⁾ Sådana investeringar kan skapa förutsättningar för ytterligare investeringar som är lönsamma utan kompletterande stöd.

5.2.1.1 Stödordningar för investeringsstöd

62. Arbeten som utförs i samband med en individuell investering kan inledas först efter det att stödansökan lämnats in.

63. Om arbetena inleds innan stödansökan lämnats in kommer stöd som ges för den berörda individuella investeringen inte att anses vara förenligt med EES-avtalets funktionssätt.

64. Eftastaterna i EES ska lämna in ett standardformulär för ansökan om stöd som minst innehåller alla de uppgifter som anges i bilaga VII. I ansökningsformuläret ska små och medelstora företag och stora företag kontrafaktiskt förklara vad som skulle ha hänt om de inte fått stöd och ange vilket av scenarierna i punkt 59 som är tillämpligt.

65. Stora företag ska dessutom lägga fram dokumentation som styrker de uppgifter om ett kontrafaktiskt scenario som anges i ansökningsformuläret. Små och medelstora företag omfattas inte av en sådan skyldighet när det gäller icke anmälningsskyldigt stöd som beviljas inom ramen för en stödordning.

66. Den beviljande myndigheten ska kontrollera det kontrafaktiska scenariots trovärdighet och bekräfta att regionalstödet har den erforderliga stimulanseffekt som motsvarar ett av scenarierna i punkt 59. Ett kontrafaktiskt scenario är trovärdigt om det är äkta och hänger samman med de faktorer som ska beaktas vid beslutsfattandet vid den tidpunkt då stödmottagaren fattar sitt investeringsbeslut.

5.2.1.2 Anmälningsskyldigt individuellt investeringsstöd

67. Förutom det som krävs i punkterna 62–66 ska Eftastaterna i EES, i fråga om anmälningsskyldigt individuellt stöd, lägga fram tydliga bevis på att stödet påverkar investeringsbeslutet eller valet av lokaliseringsort⁽⁴³⁾. De måste ange vilket scenario i punkt 59 som är tillämpligt. För att möjliggöra en övergripande bedömning ska Eftastaterna i EES inte bara lämna information om projektet utan också en utförlig beskrivning av det kontrafaktiska scenariot, i vilket den sökande inte får stöd från någon offentlig myndighet inom EES.

68. I *scenario 1* skulle Eftastaterna i EES kunna bevisa att stödet har en stimulanseffekt genom att lägga fram företagshandlingar som visar att investeringen inte skulle vara tillräckligt lönsam utan stöd.

69. I *scenario 2* skulle Eftastaterna i EES kunna bevisa att stödet har en stimulanseffekt genom att lägga fram företagets handlingar som visar att en jämförelse har gjorts mellan kostnader och intäkter till följd av lokaliseringen i det berörda området och de som skulle ha uppstått i alternativa områden. Övervakningsmyndigheten kontrollerar om dessa jämförelser är realistiska.

70. Eftastaterna i EES uppmanas att förlita sig på äkta och officiella handlingar från företagets styrelse, riskbedömningar (inklusive en bedömning av risker som hänger samman med lokaliseringen), finansiella rapporter, interna affärsplaner, expertutlåtanden och andra studier som avser det investeringsprojekt som är föremål för bedömning. Dessa handlingar måste vara aktuella för den beslutsprocess som avser investeringen eller dess lokalisering. Handlingar som innehåller information om efterfrågeprognoser, kostnadsprognoser, finansiella prognoser, handlingar som läggs fram för en investeringskommitté och som beskriver investeringsscenarier, eller handlingar som är avsedda för finansinstitut kan hjälpa Eftastaterna i EES att påvisa en stimulanseffekt.

⁽⁴³⁾ De kontrafaktiska scenarierna beskrivs i punkt 64.

71. I detta sammanhang, och särskilt i *scenario 1*, kan lönsamhetsnivån utvärderas med metoder som är sedvanlig praxis i den berörda branschen, och som kan omfatta metoder för att bedöma projektets nettonuvärde ⁽⁴⁴⁾, internränta ⁽⁴⁵⁾ eller den genomsnittliga avkastningen på sysselsatt kapital. Projektets lönsamhet ska jämföras med den normala avkastning som stödmottagaren tillämpar vid andra investeringsprojekt av liknande slag. Om denna avkastning inte finns tillgänglig ska projektets lönsamhet jämföras med stödmottagarens kapitalkostnader som helhet eller med den avkastning som är vanligt förekommande inom den berörda branschen.

72. Om stödet inte ändrar stödmottagarens beteende genom att uppmuntra till (ytterligare) investeringar i området får det ingen positiv effekt för det området. Därför kommer stöd inte att anses vara förenligt med EES-avtalets funktionssätt om det verkar som om samma investering skulle göras i området även om inget stöd beviljas.

5.2.2 Stödordningar för driftstöd

73. När det gäller stödordningar för driftstöd anses stödet ha en stimulanseffekt om det är sannolikt att den ekonomiska verksamheten i området i fråga skulle försvagas betydligt utan stöd på grund av de problem stödet syftar till att avhjälpa.

74. Övervakningsmyndigheten kommer därför att anse att driftstödet ger ett incitament till ökad ekonomisk verksamhet i området, om Eftastaten i EES har visat att det finns problem i det berörda området och att de är betydande (se punkterna 54–57).

5.3 Behov av statligt ingripande

75. För att bedöma om statligt stöd är nödvändigt för att nå målet regional utveckling och sammanhållning måste först själva problemet diagnostiseras. Statligt stöd bör inriktas på situationer där stöd kan medföra en konkret förbättring i fall där marknaden inte klarar av uppgiften. Detta är särskilt viktigt i situationer med knappa offentliga resurser.

76. Statliga stödåtgärder kan under vissa förhållanden korrigera marknadsmisslyckanden och på så sätt bidra till effektivt fungerande marknader och främja konkurrenskraften. Om marknaderna ger effektiva resultat, men dessa resultat bedöms vara otillfredsställande i fråga om rättvisa eller sammanhållning, kan statligt stöd användas för att uppnå ett mer önskvärt och rättvist marknadsresultat.

77. Vad gäller stöd som beviljas för utveckling av områden som ingår i regionalstödskartan i enlighet med reglerna i avsnitt 7 i dessa riktlinjer anser övervakningsmyndigheten att marknaden i dessa områden inte når resultat i form av en tillräcklig nivå av ekonomisk utveckling och sammanhållning utan statligt ingripande. Stöd som beviljas i dessa områden anses därför vara nödvändigt.

5.4 Regionalstödet ändamålsenlighet

78. Stödåtgärden måste vara ett ändamålsenligt instrument för att uppfylla det berörda politiska målet. En stödåtgärd anses inte vara förenlig med den inre marknaden om samma positiva bidrag till regional utveckling och sammanhållning kan uppnås med andra, mindre snedvridande politiskt instrument eller andra, mindre snedvridande typer av stödinstrument.

⁽⁴⁴⁾ Nettonuvärdet av ett projekt är skillnaden mellan de positiva och negativa kassaflödena under investeringens livstid diskonterade till deras nuvärde (vanligtvis med hjälp av kapitalkostnaden).

⁽⁴⁵⁾ Internräntan baseras inte på bokföringsintäkter under ett givet år, utan bygger på de framtida kassaflöden som investeraren förväntar sig att få in under investeringens livstid. Den definieras som den diskonteringsränta för vilken nettonuvärdet av en ström av kassaflöden är lika med noll.

5.4.1 *Ändamålsenlighet jämfört med alternativa politiska instrument*

5.4.1.1 *Investeringsstöd*

79. Regionalt investeringsstöd är inte det enda politiska instrumentet som Eftastaterna i EES har tillgång till för att främja investeringar och skapande av arbetstillfällen i stödområden. Eftastaterna i EES kan använda andra åtgärder, till exempel utveckla infrastrukturen, höja kvaliteten på utbildningen eller förbättra affärsmiljön.

80. När Eftastaterna i EES anmäler en stödordning för investeringsstöd måste de ange varför regionalstöd är ett lämpligt instrument för att hjälpa till att utveckla området.

81. Om en Eftastat i EES beslutar att införa en sektorspecifik stödordning ska den kunna påvisa fördelarna med att använda den i stället för en sektorsövergripande stödordning eller andra alternativa åtgärder.

82. Övervakningsmyndigheten kommer särskilt att ta hänsyn till konsekvensbedömningar av den föreslagna stödordningen som Eftastaterna i EES har ställt till förfogande. På samma sätt kan den ta hänsyn till resultaten av de efterhandsutvärderingar som beskrivs i avsnitt 6 för att bedöma den föreslagna stödordningens lämplighet.

83. När det gäller investeringsstöd för särskilda ändamål måste Eftastaterna i EES visa hur stödet bättre kan bidra till utvecklingen av området än stöd enligt en stödordning eller andra typer av åtgärder.

5.4.1.2 *Stödordningar för driftstöd*

84. Eftastaterna i EES ska kunna visa att stödet är ändamålsenligt för att uppnå syftet med stödordningen med hänsyn till de problem som stödet syftar till att avhjälpa. För att visa att stödet är ändamålsenligt kan Eftastaten i EES beräkna stödbeloppet på förhand som ett fast belopp som täcker de förväntade merkostnaderna under en given period, för att uppmuntra företagen att hålla kostnaderna nere och på sikt utveckla sin verksamhet på ett effektivare sätt ⁽⁴⁶⁾.

5.4.2 *Ändamålsenligheten bland olika stödinstrument*

85. Regionalstöd kan beviljas i flera olika former. Eftastaterna i EES ska dock säkerställa att stödet beviljas i den form som sannolikt orsakar minst snedvridning av handel och konkurrens. Om stödet ges i en form som medför en direkt ekonomisk fördel (t.ex. direkta bidrag, skattebefrielser och skattesänkningar, socialavgifter och andra obligatoriska avgifter, eller tillhandahållande av mark, varor och tjänster till fördelaktiga priser) ska Eftastaterna i EES visa varför andra potentiellt mindre snedvridande stödformer, såsom förskott med återbetalningsskyldighet eller stöd baserat på skuld- eller kapitalinstrument (t.ex. lågräntelån eller räntesubventioner, statliga garantier, förvärv av aktier eller ett alternativt kapitaltillskott på förmånliga villkor) inte är lämpliga.

86. Resultaten av de utvärderingar i efterhand som beskrivs i avsnitt 6 kan beaktas för att bedöma det föreslagna stödinstrumentets lämplighet.

5.5 **Stödets proportionalitet (begränsning av stödet till minsta möjliga)**

5.5.1 *Investeringsstöd*

87. Regionalstödsbeloppet ska vara begränsat till det minimum som krävs för att främja ytterligare investeringar eller verksamhet i det berörda området.

88. För att garantera förutsägbarhet och lika villkor tillämpar övervakningsmyndigheten dessutom de högsta stödnivåerna ⁽⁴⁷⁾ för investeringsstöd.

⁽⁴⁶⁾ Om osäkerheten kring den framtida kostnads- och intäktsutvecklingen är stor och om det råder stark informationsasymmetri kan myndigheterna även använda modeller för ersättningen som inte helt och hållet bygger på reglering på förhand, utan på en medelväg av reglering på förhand och i efterhand (t.ex. genom en claw back-mekanism som möjliggör fördelning av oförutsedda vinster).

⁽⁴⁷⁾ Se avsnitt 7.4 om regionalstödskartor.

89. För ett nyinvesteringsprojekt ska den högsta stödnivån och det högsta stödbeloppet ⁽⁴⁸⁾ (justerat stödbelopp ⁽⁴⁹⁾) och den relaterade sänkta stödnivån om det rör sig om ett stort investeringsprojekt) beräknas av den beviljande myndigheten när denna beviljar stödet eller anmäler stödet till övervakningsmyndigheten, beroende på vilket som inträffar först.

90. Eftersom stora investeringsprojekt sannolikt ger upphov till större snedvridningar av konkurrensen och handeln får stödbeloppet för dessa projekt inte överskrida det justerade stödbeloppet.

91. Om nyinvesteringen utgör en del av ett enda investeringsprojekt och detta enda investeringsprojekt är ett stort investeringsprojekt får stödbeloppet för det enda investeringsprojektet inte överskrida det justerade stödbeloppet. Den växelkurs och diskonteringsssats som ska tillämpas vid tillämpningen av denna regel är den som gällde den dag då stödet beviljades för det första projektet i det enda investeringsprojektet.

92. De högsta stödnivåerna har ett dubbelt syfte.

93. För det första, när det gäller anmälningspliktiga stödordningar, fungerar de högsta stödnivåerna som en "säker hamn" för små och medelstora företag: förutsatt att stödnivån understiger den högsta tillåtna nivån anses stödet vara proportionellt.

94. För det andra, i samtliga övriga fall, används de högsta tillåtna stödnivåerna som ett tak för den merkostnader netto-metod som beskrivs i punkterna 95–97.

95. Som en allmän regel kommer övervakningsmyndigheten att anse att anmälningspliktigt individuellt stöd är begränsat till ett minimum om stödet motsvarar merkostnaderna netto för att investera i det berörda området, jämfört med det kontrafaktiska scenariot utan stödet ⁽⁵⁰⁾, där de högsta tillåtna stödnivåerna fungerar som ett tak. På samma sätt, om investeringsstöd beviljas stora företag inom ramen för anmälningspliktiga stödordningar, ska Eftastaterna i EES säkerställa att stödbeloppet är begränsat till ett minimum på grundval av en merkostnader netto-metod, med de högsta tillåtna stödnivåerna som tak.

96. I situationer enligt *scenario 1* (investeringsbeslut) bör stödbeloppet därför inte överstiga det minimibelopp som behövs för att göra projektet tillräckligt lönsamt, till exempel för att öka dess internränta över den normala avkastning som tillämpas av företaget i andra investeringsprojekt av liknande slag eller, när det finns tillgängligt, för att höja sin internränta över stödmottagarens kapitalkostnader som helhet eller över den avkastning som i regel uppnås inom den berörda branschen.

97. I situationer enligt *scenario 2* (lokaliseringsincitament) bör stödbeloppet inte överstiga skillnaden mellan nettonuvärdet av investeringen i målområdet med nettonuvärdet på den alternativa lokaliseringsorten. Hänsyn måste tas till alla relevanta kostnader och intäkter, bland annat administrativa kostnader, transportkostnader, utbildningskostnader som inte omfattas av utbildningsstöd, samt löneskillnader. Om den alternativa lokaliseringsorten ligger inom EES kan dock inte stöd på denna andra lokaliseringsort beaktas.

98. Därför kan de beräkningar som används för att bedöma stimulanseffekten också användas för att bedöma huruvida stödet är proportionellt. Eftastaterna i EES ska kunna påvisa stödets proportionalitet med hjälp av dokumentation, t.ex. av det slag som avses i punkt 70.

99. Investeringsstöd får beviljas samtidigt på grundval av flera stödordningar för regionalstöd eller kumuleras med regionalstöd för ett särskilt ändamål, förutsatt att det totala stödbeloppet från alla källor inte överstiger den högsta stödnivån per projekt, som ska beräknas på förhand av den myndighet som först beviljade stöd. Annat statligt stöd, med avseende på samma – helt eller delvis överlappande – stödberättigande kostnader får kumuleras endast om det inte leder till att den högsta stödnivån eller det högsta stödbelopp som gäller för detta stöd enligt tillämpliga tematiska regler överskrids. Kumuleringskontroller måste utföras både när stödet beviljas och när det betalas ut ⁽⁵¹⁾. Om en Eftastat i EES tillåter att statligt stöd enligt en stödordning kumuleras med statligt stöd enligt andra stödordningar måste den, för var och en av stödordningarna, ange vilken metod som ska säkerställa att villkoren i denna punkt uppfylls.

⁽⁴⁸⁾ Uttryckt som bruttobidragsekvivalent.

⁽⁴⁹⁾ Se ovan.

⁽⁵⁰⁾ När man jämför kontrafaktiska scenarier ska stödet diskonteras med samma faktor som i de motsvarande investeringsscenarierna och kontrafaktiska scenarierna.

⁽⁵¹⁾ Kravet på att den högsta tillåtna stödnivån per projekt måste beräknas i förväg av den första beviljande myndigheten gäller inte när stödet beviljas genom automatiska stödordningar i form av en skatteförmån. I denna situation är kumuleringskontroller i princip inte möjliga när stödet beviljas, och bör utföras när stödet betalas ut.

100. För en nyinvestering som hänger samman med projekt inom det europeiska territoriella samarbetet som uppfyller villkoren i förordningen om särskilda bestämmelser för målet för det europeiska territoriella samarbetet (Interreg) ⁽³²⁾ gäller den stödnivå som är tillämplig inom det område där nyinvesteringen görs för alla stödmottagare som deltar i projektet. Om nyinvesteringen görs i två eller flera stödområden är den högsta stödnivån för nyinvesteringen den som är tillämplig i det stödområde där den största delen av de stödberättigande kostnaderna uppstår. Nyinvesteringar som utförs av stora företag i c-områden kan endast få regionalstöd i samband med projekt för europeiskt territoriellt samarbete om de är nyinvesteringar som skapar en ny ekonomisk verksamhet.

5.5.2 Stödordningar för driftstöd

101. Eftastaterna i EES ska visa att stödet är proportionellt i förhållande till de problem som det syftar till att avhjälpa.

102. Eftastaterna i EES ska särskilt uppfylla följande villkor:

- 1) Stödet ska beräknas i förhållande till på förhand fastställda stödberättigande kostnader som helt och hållet kan tillskrivas de problem som stödet syftar till att avhjälpa, såsom Eftastaten i EES har visat.
- 2) Stödet ska begränsas till en viss andel av denna fördefinierade uppsättning stödberättigande kostnader och får inte överstiga dessa kostnader.
- 3) Stödbeloppet per stödmottagare ska vara proportionellt i förhållande till de problem som varje stödmottagare faktiskt upplever i verkligheten.

103. Vad gäller stöd för att minska de särskilda svårigheter som små och medelstora företag står inför i a-områden måste stödnivån sänkas gradvis under stödordningens varaktighet ⁽³³⁾. Detta gäller inte stödordningar för att förhindra avfolkning i glest och mycket glest befolkade områden.

5.6 Undvikande av otillbörliga negativa effekter på konkurrens och handel

104. För att stödet ska vara förenligt måste stödåtgärdens negativa effekter i fråga om snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan EES-staterna vara begränsade och de får inte vara större än stödets positiva effekter i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

5.6.1 Allmänna överväganden

105. Vid den övergripande avvägningen mellan stödets positiva effekter (avsnitt 5.1) och dess negativa effekter på konkurrens och handel kan övervakningsmyndigheten i förekommande fall ta hänsyn till att stödet utöver dess bidrag till regional utveckling och sammanhållning ger andra positiva effekter. Detta kan vara fallet exempelvis om det fastställs att nyinvesteringen, utöver att skapa lokala arbetstillfällen, inför ny verksamhet och/eller genererar lokala intäkter, bidrar väsentligt i synnerhet till den digitala omställningen eller övergången till miljömässigt hållbara verksamheter, inbegripet koldioxidsnåla, klimatneutrala eller klimattåliga verksamheter. Övervakningsmyndigheten kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt artikel 3 i EU:s taxonomiförordning, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ⁽³⁴⁾, inbegripet principen "ingen betydande skada" eller andra jämförbara metoder. Dessutom får övervakningsmyndigheten, som en del av bedömningen av negativa effekter på konkurrens och handel, i tillämpliga fall beakta negativa externa effekter av den understödda verksamheten, om sådana externa effekter påverkar konkurrensen och handeln mellan EES-staterna negativt i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset genom att skapa eller förvärpa ineffektivitet på marknaden ⁽³⁵⁾.

⁽³²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd enligt Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet för europeiskt territoriellt samarbete (EUT L 347, 20.12.2013, s. 259) eller en förordning med särskilda bestämmelser för målet för europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) för programperioden 2021–2027, beroende på vad som gäller för en viss nyinvestering.

⁽³³⁾ Detta gäller även när stödordningar för driftstöd anmäls för att förlänga befintliga stödåtgärder.

⁽³⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

⁽³⁵⁾ Detta kan också vara fallet om stödet snedvrider användningen av ekonomiska instrument som införts för att internalisera sådana negativa externa effekter (t.ex. genom att påverka prissignaler från EU:s utsläppshandelssystem eller ett liknande instrument).

106. När det gäller negativa effekter kan regionalstöd ge upphov till två huvudtyper av potentiell snedvridning av konkurrens och handel. Dessa är snedvridning av produktmarknaden och lokaliseringseffekter. Båda typerna av snedvridning kan leda till ineffektiv resursallokering (som undergräver den inre marknadens ekonomiska resultat) och till fördelningsproblem (dvs. hur den ekonomiska verksamheten fördelar sig mellan olika områden).

107. Statligt stöd kan ha den skadliga effekten att det hindrar marknaden från att uppnå effektiva resultat genom att belöna de mest effektiva producenterna och sätta press på de minst effektiva producenterna att förbättra sin effektivitet, omstrukturera sin verksamhet eller lämna marknaden. Statligt stöd som ger upphov till en betydande kapacitetsökning på en underpresterande marknad kan snedvrida konkurrensen på ett otillbörligt sätt, eftersom skapandet eller upprätthållandet av överkapacitet kan pressa vinstmarginalerna, minska konkurrenternas investeringar eller till och med leda till att konkurrenter lämnar marknaden. Det kan leda till en situation där konkurrenter som annars skulle ha kunnat konkurrera på marknaden tvingas ut från den. Det kan också hindra företag ifrån att komma in på eller utvidga sin verksamhet på marknaden och försvaga konkurrenternas incitament att bedriva innovation. Detta kan leda till ineffektiva marknadsstrukturer som också är till skada för konsumenterna på lång sikt. Dessutom kan tillgången till stöd locka till ett övermodigt eller alltför riskbenäget beteende från potentiella stödmottagares sida. Det kommer sannolikt att få långsiktiga negativa konsekvenser för sektorns resultat överlag.

108. Stödet kan också ha en snedvridande effekt genom att det ökar eller upprätthåller ett betydande marknadsinflytande för stödmottagaren. Även om stödet inte direkt förstärker en betydande marknadsmakt kan detta ske indirekt genom att befintliga konkurrenter avskräcks ifrån att utöka sin verksamhet, vilket leder till att de lämnar marknaden eller till att nya konkurrenter avskräcks från att komma in på marknaden.

109. Förutom snedvridningar på produktmarknaderna påverkar regionalstödet på grund av sin natur även den ekonomiska verksamhetens lokalisering. Om ett område lockar till sig en investering tack vare stödet går ett annat område miste om den möjligheten. Dessa negativa effekter i de områden som blir lidande av stödet blir uppenbara i form av förlorad ekonomisk verksamhet och förlorade arbetstillfällen, inbegripet arbetstillfällen för underleverantörer. Negativa effekter kan också bli kännbara i form av förlorade positiva externa effekter (klustereffekt, spridningseffekter i form av kunskap, utbildning osv.).

110. Det är regionalstödet geografiska begränsning som skiljer det från andra former av branschövergripande stöd. En specifik egenskap hos regionalstödet är att det syftar till att påverka det val som investerarna gör när det gäller var investeringsprojekt ska lokaliseras. När regionalstödet uppväger för de merkostnader som orsakas av regionala nackdelar och stöder ytterligare investeringar i stödområden utan att locka bort det från andra lika utvecklade eller mindre utvecklade stödområden bidrar det inte bara till områdets utveckling utan också till sammanhållning, och gynnar i förlängningen hela EES. Regionalstödet eventuella negativa lokaliseringseffekter begränsas redan i viss mån av regionalstödskartorna, som fastställer i vilka områden regionalstöd får beviljas, i enlighet med målet för regional ekonomisk utveckling och sammanhållningsmålet, samt av de högsta tillåtna stödnivåerna. Det är dock fortfarande viktigt att förstå vad som skulle hända utan stöd för att bedöma stödets inverkan på områdets utveckling och sammanhållningen.

5.6.2 Uppenbart negativa effekter på konkurrens och handel

111. Övervakningsmyndigheten identifierar ett antal situationer där det regionala investeringsstödet negativa effekter på konkurrens och handel mellan EES-staterna är klart större än eventuella positiva effekter, vilket innebär att stödet sannolikt inte kan förklaras vara förenligt med EES-avtalets funktionssätt.

5.6.2.1 Skapa överkapacitet på en marknad på definitiv tillbakagång

112. Såsom påpekas i punkt 107 tar övervakningsmyndigheten, för att utvärdera stödets negativa effekter, hänsyn till den ytterligare produktionskapacitet som skapas av projektet när marknaden underpresterar.

113. Det finns en risk för att produktion eller investeringar i andra områden inom EES kan påverkas negativt om statligt stöd ger möjlighet till investeringar som ökar produktionskapaciteten på en marknad. Detta är sannolikt framför allt om kapacitetsökningen är större än marknadstillväxten eller sker på en marknad med överkapacitet.

114. När investeringen leder till att överkapacitet skapas eller förstärks på en marknad som är vikande i absoluta tal i strukturellt hänseende (marknaden uppvisar alltså negativ tillväxt) ⁽⁵⁶⁾ anser övervakningsmyndigheten att stödet har en negativ effekt som sannolikt inte kommer att kompenseras av någon positiv effekt. Detta gäller i synnerhet i situationer enligt scenario 1 (investeringsbeslut).

115. I situationer enligt scenario 2 (lokaliseringsbeslut), där investeringen under alla omständigheter skulle göras på samma geografiska marknad eller, i undantagsfall, på en annan geografisk marknad men där försäljningen är inriktad på samma geografiska marknad, påverkar stödet endast lokaliseringsbeslutet, under förutsättning att det är begränsat till vad som är absolut nödvändigt för att kompensera för den lokala nackdelen och inte ger stödmottagaren ytterligare likviditet. I denna situation skulle investeringen öka kapaciteten på den givna geografiska marknaden oberoende av stödet. Möjliga följder i form av överkapacitet skulle i princip vara desamma oberoende av stödet. Om den alternativa lokaliseringsorten för investeringen dock finns på en annan geografisk marknad, och stödet leder till att det skapas överkapacitet på en marknad som strukturellt sett är vikande i absoluta tal, är slutsatserna i punkt 114 tillämpliga på samma sätt.

5.6.2.2 Effekter som motverkar sammanhållningen

116. Såsom påpekas i punkterna 109 och 110 måste övervakningsmyndigheten, när den utvärderar stödets negativa effekter, ta hänsyn till dess effekter på platsen för den ekonomiska verksamheten.

117. I fall enligt scenario 2 (beslut som avser lokaliseringsorten), där investeringen utan stöd skulle ha förlagts till ett område med en regional stödnivå ⁽⁵⁷⁾ som är högre eller samma som i målområdet, uppstår en negativ effekt som sannolikt inte uppvägs av några positiva effekter eftersom det strider mot själva idén med regionalstöd.

5.6.2.3 Omlokalisering

118. När övervakningsmyndigheten utvärderar anmälningspliktiga åtgärder kommer den att begära in all information som behövs för att kunna avgöra om det statliga stödet sannolikt skulle leda till en betydande förlust av arbetstillfällen på befintliga lokaliseringsorter inom EES. I denna situation, och om investeringen gör det möjligt för stödmottagaren att omlokalisera en verksamhet till målområdet, och om det finns ett orsakssamband mellan stödet och denna omlokalisering, uppstår det en negativ effekt som sannolikt inte kommer att uppvägas av några positiva effekter.

5.6.3 Stödordningar för investeringsstöd

119. Stödordningar för investeringsstöd får inte leda till betydande snedvridning av handel och konkurrens. Framför allt gäller att även om en snedvridning kan anses vara begränsad på individuell nivå (förutsatt att alla villkor för investeringsstöd är uppfyllda) kan stödordningar ändå orsaka betydande snedvridning på grund av ackumulering. Sådan snedvridning kan påverka produktmarknaderna genom att en situation med överkapacitet skapas eller förvärras eller genom att en betydande marknadsmakt skapas, stärks eller upprätthålls för vissa stödmottagare på ett sätt som påverkar de dynamiska incitamenten negativt. Stöd som finns tillgängligt inom ramen för stödordningar kan också leda till en betydande förlust av ekonomisk verksamhet i andra områden inom EES. Denna risk för snedvridning är ännu mer uttalad om en stödordning är inriktad på vissa sektorer.

120. Därför måste Eftastaterna i EES visa att de negativa effekterna kommer att begränsas till ett minimum, till exempel med beaktande av projektens storlek, de individuella och kumulativa stödbeloppen, de förväntade stödmottagarna och de berörda sektorernas särdrag. För att övervakningsmyndigheten ska kunna bedöma de sannolika negativa effekterna kan Eftastaterna i EES lämna in alla tillgängliga konsekvensbedömningar och efterhandsutvärderingar som gjorts för liknande tidigare stödordningar.

⁽⁵⁶⁾ Övervakningsmyndigheten kommer att utvärdera detta både sett till volym och värde, och kommer att ta hänsyn till konjunkturen.

⁽⁵⁷⁾ För att verifiera detta bör det tillämpliga standardstödtaket i c-områden som gränsar till a-områden användas, oberoende av de höjda stödnivåerna i enlighet med punkt 184.

121. När en stödbeviljande myndighet beviljar stöd inom ramen för en stödordning för individuella projekt måste den kontrollera och bekräfta att stödet inte får uppenbart negativa effekter enligt punkterna 111–118. Denna kontroll kan baseras på den information som stödmottagaren lämnat i ansökan om stöd och på den försäkran som ingetts med standardformuläret för stöd, där den alternativa lokaliseringssorten i ett scenario utan stöd bör anges.

5.6.4 Anmälningsskyldigt individuellt investeringsstöd

122. När övervakningsmyndigheten bedömer de negativa effekterna av individuellt stöd gör den skillnad mellan de två kontrafaktiska scenarier som beskrivs i punkterna 96 och 97.

5.6.4.1 Situationer enligt scenario 1 (investeringsbeslut)

123. I situationer enligt scenario 1 fäster övervakningsmyndigheten särskild uppmärksamhet vid de negativa effekter som hänger samman med ackumuleringen av överkapacitet på vikande marknader, hinder för att lämna marknaden och begreppet betydande marknadsstyrka. Dessa negativa effekter beskrivs i punkterna 124–133 och måste uppvägas av de positiva effekterna av stödet. Om det fastställs att stödet skulle leda till de uppenbara negativa effekter som beskrivs i punkt 114 är det dock osannolikt att stödet kompenseras av någon positiv effekt och därmed anses vara förenligt med EES-avtalets funktionssätt.

124. För att identifiera och bedöma eventuell snedvridning av handel och konkurrens bör Eftastaterna i EES lägga fram bevis som ger övervakningsmyndigheten möjlighet att definiera de berörda produktmarknaderna (dvs. produkter som berörs av stödmottagarens ändrade beteende) och identifiera de konkurrenter och kunder/konsumenter som berörs. Den berörda produkten är vanligen den produkt som omfattas av investeringsprojektet⁽⁵⁸⁾. Om projektet gäller en mellanprodukt och en stor del av produktionen inte säljs på marknaden kan den berörda produkten vara produkten i senare led. Den relevanta produktmarknaden omfattar den berörda produkten och de produkter som anses utgöra substitut till denna, antingen av konsumenterna (på grund av produkternas egenskaper, pris eller avsedda användningsområde) eller av tillverkaren (på grund av flexibla produktionsanläggningar).

125. Övervakningsmyndigheten kommer att använda flera olika kriterier för att bedöma dessa eventuella snedvridningar, till exempel marknadsstrukturen för den berörda produkten, hur den berörda marknaden fungerar (marknad på tillbakagång eller växande marknad), förfarandet för val av stödmottagare, inträdes- och utträdeshinder samt produktdifferentiering.

126. Om ett företag är systematiskt beroende av statligt stöd kan det tyda på att det inte kan stå emot konkurrens på egen hand eller att det får otillbörliga fördelar jämfört med sina konkurrenter.

127. Övervakningsmyndigheten skiljer mellan två huvudsakliga källor till potentiella negativa effekter på produktmarknaderna:

- 1) Fall av kapacitetsökning som leder till eller förvärrar en befintlig situation med överkapacitet, särskilt på en marknad på tillbakagång, och
- 2) fall där stödmottagaren har ett betydande marknadsinflytande.

128. För att bedöma om stödet används till att skapa eller bibehålla ineffektiva marknadsstrukturer tar övervakningsmyndigheten hänsyn till den ökning av produktionskapaciteten som projektet ger upphov till och huruvida marknaden är ineffektiv.

129. Om marknaden i fråga växer finns det i regel mindre anledning att bekymra sig för att stödet kommer att ha en negativ inverkan på dynamiska incitament, eller otillbörligen hindra marknadsutträde eller marknadsinträde.

⁽⁵⁸⁾ För investeringsprojekt som omfattar produktion av flera olika produkter måste varje produkt bedömas.

130. Det finns större anledning till oro när det rör sig om marknader på tillbakagång. Övervakningsmyndigheten skiljer mellan fall där marknaden i ett längre perspektiv är vikande i strukturellt hänseende (dvs. krymper), och fall där marknaden är vikande relativt sett (dvs. fortfarande växer, men inte överstiger en referenstillväxttakt).

131. Underprestationen på marknaden mäts vanligtvis i förhållande till BNP-tillväxten i EES under de tre åren innan projektet inleddes (referenstakt). Den kan också mätas på grundval av den beräknade tillväxttakten för de kommande tre till fem åren. Indikatorer kan omfatta den förväntade framtida tillväxten på den berörda marknaden, det åtföljande förväntade kapacitetsutnyttjandet samt kapacitetsökningens sannolika effekt på konkurrenter när det gäller priser och vinstmarginaler.

132. I vissa fall kan det hända att en bedömning av tillväxten på produktmarknaden inom EES inte lämpar sig för en totalbedömning av stödets effekter, särskilt om den geografiska marknaden är världsomfattande. I sådana fall tar övervakningsmyndigheten hänsyn till stödets inverkan på de berörda marknadsstrukturerna, särskilt dess potential att tränga ut producenter inom EES från marknaden.

133. För att bedöma förekomsten av betydande marknadsstyrka kommer övervakningsmyndigheten att beakta stödmottagarens ställning under en viss period innan stödet tas emot, och den förväntade marknadspositionen när investeringen har slutförts. Övervakningsmyndigheten kommer att ta hänsyn till stödmottagarens marknadsandelar, konkurrenternas marknadsandelar och andra relevanta faktorer. Den kommer till exempel att bedöma marknadsstrukturen genom att titta på marknadskoncentration, potentiella inträdeshinder⁽⁵⁹⁾, köpstyrka⁽⁶⁰⁾ och hinder för expansion eller utträde.

5.6.4.2 Situationer enligt scenario 2 (beslut som avser lokaliseringssorten)

134. Om den kontrafaktiska analysen antyder att investeringen hade gjorts även utan stöd på någon annan ort (scenario 2) på samma geografiska marknad för den berörda produkten, och om stödet är proportionellt, är det sannolikt att resultatet i form av överkapacitet eller betydande marknadsstyrka i princip är detsamma oberoende av stödet. I sådana fall är det sannolikt att de positiva effekterna av stödet är större än de begränsade negativa effekterna på konkurrensen. Om den alternativa lokaliseringssorten ligger inom EES bekymras dock övervakningsmyndigheten särskilt av de negativa effekter som hänger samman med den alternativa lokaliseringssorten. Om stödet leder till en uppenbar negativ effekt enligt beskrivningen i punkterna 117 och 118 är det därför osannolikt att det kompenseras av några positiva effekter, och det är därför osannolikt att det anses vara förenligt med EES-avtalets funktionssätt.

5.6.5 Stödordningar för driftstöd

135. Om stödet är nödvändigt och proportionellt för att bidra till regional utveckling och sammanhållning enligt underavsnitt 5.1.3 ska kunna nås är det sannolikt att stödets negativa effekter på konkurrensen och handeln mellan EES-staterna uppvägs av de positiva effekterna. I vissa fall kan stödet emellertid leda till förändringar i marknadsstrukturen eller i särdragen inom en sektor eller bransch på ett sätt som kan orsaka en betydande konkurrenssnedvridning i form av hinder för marknadsinträde eller marknadsutträde, substitutionseffekter eller förskjutning av handelsflöden. I dessa fall är det osannolikt att eventuella positiva effekter kan kompensera för de negativa effekterna.

5.7 Överblickbarhet

136. Eftastaterna i EES ska offentliggöra följande information på Europeiska kommissionens modul för stödtransparens⁽⁶¹⁾ eller på en övergripande webbplats för statligt stöd på nationell eller regional nivå:

- 1) Den fullständiga texten till beslutet om beviljande av individuellt stöd och dess genomförandebestämmelser, eller en länk till densamma.
- 2) Information om varje beviljat individuellt stöd som överstiger 100 000 euro, med användning av strukturen i bilaga VIII.

⁽⁵⁹⁾ Dessa inträdeshinder inkluderar rättsliga hinder (särskilt immateriell äganderätt), stordriftsfördelar samt hinder för tillgång till nätverk och infrastruktur. Om stödet ges på en marknad där stödmottagaren har en dominerande ställning kan potentiella hinder för marknadsinträde förvärpa stödmottagarens potentiellt betydande marknadsstyrka och därmed också de eventuella negativa effekterna av denna marknadsstyrka.

⁽⁶⁰⁾ Om det finns starka köpare på marknaden är det mindre sannolikt att en stödmottagare kan höja priserna gentemot dessa starka köpare.

⁽⁶¹⁾ Sidan för offentlig sökning i modulen för stödtransparens (*State Aid Transparency Public Search*) finns tillgänglig på följande webbplats: <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=sv>.

137. När det gäller stöd till projekt inom det europeiska territoriella samarbetet ska den information som avses i punkt 136 läggas ut på webbplatsen för den EES-stat där den berörda förvaltningsmyndigheten ⁽⁶²⁾ är belägen. Alternativt kan de deltagande EES-staterna bestämma att var och en av dem ska lämna information som avser stödatgärderna inom deras territorier på respektive webbplatser.

138. Eftastaterna i EES ska organisera sina övergripande webbplatser för statligt stöd i enlighet med punkt 136 på ett sätt som gör att informationen är lättillgänglig. Informationen ska offentliggöras på ett icke upphovsrättsligt skyddat kalkylblad, som möjliggör sökning, utdrag och nedladdning av uppgifter och som är lätt att offentliggöra på internet, till exempel i formaten CSV eller XML. Allmänheten måste ha rätt att få tillgång till webbplatsen utan begränsningar, inklusive förhandsregistrering av användare.

139. För stödordningar i form av skatteförmåner kommer de villkor som anges i punkt 136.2 att anses vara uppfyllda om Eftastaterna i EES offentliggör den efterfrågade informationen om individuella stödbelopp inom följande intervaller (i miljoner euro):

0,1–0,5.

0,5–1.

1–2.

2–5.

5–10.

10–30.

30–60.

60–100.

100–250.

Över 250.

140. Informationen i punkt 136.2 ska offentliggöras inom sex månader från den dag då stödet beviljades, eller, för stöd i form av skatteförmåner, inom ett år från dag då skattedeklarationen ska lämnas in ⁽⁶³⁾. För stöd som är olagligt men som senare konstateras vara förenligt med EES-avtalets funktionssätt ska Eftastaterna i EES offentliggöra denna information inom sex månader från dagen för övervakningsmyndighetens beslut i vilket stödet förklarats förenligt med EES-avtalets funktionssätt. För att göra det möjligt att kontrollera efterlevnaden av reglerna för statligt stöd i EES-avtalet ska denna information finnas tillgänglig i åtminstone tio år från och med den dag då stödet beviljades.

141. Övervakningsmyndigheten kommer på sin webbplats att offentliggöra länkarna till den webbplats för statligt stöd som avses i punkt 136.

6. UTVÄRDERING

142. För att ytterligare säkerställa en begränsad snedvridning av konkurrensen och handeln kan övervakningsmyndigheten kräva att stödordningar enligt punkt 143 ska genomgå en utvärdering i efterhand. Utvärderingar kommer att göras av stödordningar där risken för snedvridning av konkurrensen och handeln är särskilt stor, dvs. stödordningar som kan riskera att begränsa eller snedvrida konkurrensen märkbart om genomförandet inte granskas i god tid.

143. Efterhandsutvärdering kan krävas för stödordningar med stor stödbudget eller med nya egenskaper eller när betydande förändringar vad gäller marknad, teknik eller lagstiftning förutses. Under alla omständigheter kommer en utvärdering att krävas för stödordningar med en budget för statligt stöd eller redovisade utgifter på mer än 150 miljoner euro under ett givet år eller 750 miljoner euro under deras totala varaktighet, dvs. den sammanlagda varaktigheten för stödordningen och eventuella tidigare stödordningar som omfattar ett liknande mål och geografiskt område, från och med den 1 januari 2022. Med tanke på utvärderingens syften och för att undvika att lägga en oproportionerligt stor börda på Eftastaterna i EES krävs efterhandsutvärderingar endast för stödordningar vars sammanlagda varaktighet överstiger tre år från och med den 1 januari 2022.

⁽⁶²⁾ Enligt definitionen i artikel 21 i förordning (EU) nr 1299/2013.

⁽⁶³⁾ Om det inte finns något formellt krav på en årlig deklaration ska den 31 december det år då stödet beviljades betraktas som dagen för beviljandet för registreringsändamål.

144. Kravet på efterhandsutvärdering kan åsidosättas för stödordningar som är en direkt efterföljare till en stödordning med ett liknande mål och geografiskt område som redan har utvärderats, för vilken en slutlig utvärderingsrapport har lämnats in i enlighet med den utvärderingsplan som övervakningsmyndigheten godkänt, och som inte föranlett några negativa slutsatser. Om den slutliga utvärderingsrapporten för en stödordning inte överensstämmer med den godkända utvärderingsplanen måste den stödordningen skjutas upp med omedelbar verkan.

145. Syftet med utvärderingen bör vara att kontrollera om de antaganden och villkor som ligger till grund för stödordningens förenlighet med den inre marknaden har uppnåtts, i synnerhet stödåtgärdens nödvändighet och effektivitet mot bakgrund av dess allmänna och specifika mål. Den bör också omfatta en bedömning av stödordningens inverkan på konkurrens och handel.

146. För stödordningar som omfattas av kravet på utvärdering enligt punkt 143 ska Eftastaterna i EES anmäla ett utkast till utvärderingsplan, som kommer att utgöra en integrerad del av övervakningsmyndighetens bedömning av stödordningen, enligt följande:

- 1) Tillsammans med stödordningen, om stödordningens budget för statligt stöd överskrider 150 miljoner euro under något av åren, eller 750 miljoner euro under dess totala varaktighet.
- 2) Inom 30 arbetsdagar efter en betydande ändring som ökar stödordningens budget till mer än 150 miljoner euro under ett visst år, eller 750 miljoner euro under stödordningens totala varaktighet.
- 3) Inom 30 arbetsdagar efter registrering i den officiella bokföringen av utgifter inom ramen för stödordningen som överskrider 150 miljoner euro under ett år.

147. Utkastet till utvärderingsplan ska överensstämma med de gemensamma metodologiska principer som övervakningsmyndigheten anger ⁽⁶⁴⁾. Eftastaterna i EES ska offentliggöra den utvärderingsplan som övervakningsmyndigheten har godkänt.

148. Efterhandsutvärderingen ska utföras av en expert som är oberoende i förhållande till den myndighet som beviljar stöd på grundval av en utvärderingsplan. Varje utvärdering ska åtminstone inkludera en interimrapport och en slutlig utvärderingsrapport. Eftastaterna i EES ska offentliggöra båda rapporterna.

149. Den slutliga utvärderingsrapporten ska lämnas in till övervakningsmyndigheten i god tid för bedömning av en eventuell förlängning av stödordningen och senast nio månader innan den löper ut. Denna frist kan förkortas för stödordningar som utlöser utvärderingskravet under de två sista genomförandeåren. Den exakta omfattningen av och metoden för varje utvärdering kommer att anges i beslutet om godkännande av stödåtgärden. I anmälan av alla eventuella efterföljande stödåtgärder med ett liknande mål ska det beskrivas hur utvärderingsresultaten har beaktats.

7. REGIONALSTÖDSKARTOR

150. I detta avsnitt anger övervakningsmyndigheten kriterier som ska ligga till grund för att identifiera de områden som uppfyller villkoren i artikel 61.3 a och c i EES-avtalet. De områden som uppfyller de villkoren och som Eftastaterna i EES vill utse till a- eller c-områden ⁽⁶⁵⁾ ska anges på en regionalstödslista, som ska anmälas till och godkännas av övervakningsmyndigheten innan regionalstöd kan beviljas till företag i de utsedda områdena.

151. Kartorna ska också ange de högsta stödnivåer som gäller i dessa områden under den godkända kartans giltighetsperiod.

152. För att upprätthålla stödets stimulanseffekt får, om stödansökningar för diskretionära stödåtgärder lämnades in redan innan kartan börjar gälla, det "stödbelopp som bedöms vara nödvändigt" och som anges i den ursprungliga stödansökan inte ändras retroaktivt efter det att arbetet med projektet inletts för att motivera en högre stödnivå som kan vara tillgänglig enligt dessa riktlinjer.

⁽⁶⁴⁾ Baserat på arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar, *Gemensam metod för utvärdering av statligt stöd*, Bryssel, 28.5.2014, SWD(2014) 179 final, eller en senare version.

⁽⁶⁵⁾ Glest befolkade områden och mycket glest befolkade områden bör också anges på regionalstödslistan.

153. För automatiska stödordningar i form av en skatteförmån får de högsta stödnivåer som finns tillgängliga enligt dessa riktlinjer endast tillämpas på projekt som inletts från och med den dag då höjningen av den relevanta högsta stödnivån blev tillämplig enligt relevanta nationella regler. För projekt som inletts före detta datum kommer den högsta stödnivå som godkänts enligt den tidigare regionalstödskartan att fortsätta att gälla.

7.1 Regionalstödsberättigad befolkningsandel

154. Eftersom beviljandet av statligt regionalstöd är ett undantag från det generella förbudet mot statligt stöd i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anser kommissionen att den sammanlagda befolkningen i a- och c-områden i EU-27 måste vara mindre än i icke utsedda områden. Den sammanlagda befolkningsandelen i utsedda områden i EU-27 bör därför utgöra mindre än 50 % av den totala folkmängden i EU-27.

155. I riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020 ⁽⁶⁶⁾ fastställde kommissionen den totala befolkningsandelen i a- och c-områdena till 47 % av befolkningen i EU28. Med tanke på Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur EU anser kommissionen att en ökning till 48 % av den totala befolkningsandelen i EU-27 är lämplig.

156. För medlemsstaterna fastställs därför den totala största befolkningsandelen i a- och c-områden till 48 % av folkmängden i EU-27 i kommissionens nuvarande riktlinjer för statligt regionalstöd ⁽⁶⁷⁾.

156a. Övervakningsmyndigheten delar kommissionens uppfattning. Följaktligen bör ett motsvarande tak för den totala befolkningsandelen för hela EES, som omfattar Eftastaterna i EES, fastställas i dessa riktlinjer. Detta EES-omfattande tak fastställs genom att befolkningen i Eftastaterna i EES läggs till beräkningen av det tak för befolkningsandel som fastställs i kommissionens riktlinjer. I dessa riktlinjer fastställs därför den totala högsta befolkningsandelen i a- och c-områden till 48 % av den totala folkmängden i EES, med hjälp av uppgifter från Eurostat för 2018.

7.2 Undantaget i artikel 61.3 a

157. I artikel 61.3 a i EES-avtalet anges att stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning kan anses förenligt med EES-avtalets funktionssätt. Enligt domstolen visar "användningen av orden 'onormalt' och 'allvarig' i artikel [107]3 a [i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt] att undantaget enbart avser områden där den ekonomiska situationen är extremt missgynnad jämfört med [unionen] som helhet" ⁽⁶⁸⁾.

158. Övervakningsmyndigheten anser att villkoren i artikel 61.3 a i EES-avtalet är uppfyllda i statistiska regioner på nivå 2 som har en bruttonationalprodukt (BNP) per capita på högst 75 % av EES-genomsnittet ⁽⁶⁹⁾.

159. Eftastaterna i EES kan därför utse följande områden till a-områden:

1) Statistiska regioner på nivå 2 som har en BNP per capita uttryckt i köpkraftsstandard ⁽⁷⁰⁾ på högst 75 % av genomsnittet för EES (baserat på genomsnittet under de senaste tre år för vilka Eurostat-uppgifter finns tillgängliga ⁽⁷¹⁾).

2) [...].

⁽⁶⁶⁾ EUT C 209, 23.7.2013, s. 1.

⁽⁶⁷⁾ Taket fastställs på grundval av Eurostats befolkningsuppgifter för 2018. Taket kommer att motsvara 48,00 % av EU-27 för 2020 (Europeiska unionen – 27 länder fr.o.m. 2020).

⁽⁶⁸⁾ Dom av den 14 oktober 1987, Tyskland/kommissionen, mål 248/84, ECLI:EU:C:1987:437, punkt 19, dom av den 14 januari 1997, Spanien/kommissionen, C-169/95, ECLI:EU:C:1997:10, punkt 15 och dom av den 7 mars 2002, Italien/kommissionen, C-310/99, ECLI:EU:C:2002:143, punkt 77.

⁽⁶⁹⁾ [...].

⁽⁷⁰⁾ I alla nedanstående hänvisningar till BNP per capita mäts BNP uttryckt i köpkraftsstandard.

⁽⁷¹⁾ Uppgifterna gäller perioden 2016–2018. I alla nedanstående hänvisningar till BNP per capita i förhållande till genomsnittet för EES baseras uppgifterna på Eurostats regionala uppgifter för 2016–2018 (per den 23.3.2020).

160. I bilaga I anges de stödberättigade a-områdena per Eftastat i EES. Vid tidpunkten för antagandet av dessa riktlinjer fanns det ingen region i Eftastaterna i EES som omfattades av undantaget i artikel 61.3 a i EES-avtalet.

7.3 Undantaget i artikel 61.3 c

161. I artikel 61.3 c i EES-avtalet anges att "stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset" kan anses vara förenligt med EES-avtalets funktionssätt. Enligt domstolen tillåter undantaget i artikel 107.3 c [i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt] utveckling av vissa regioner utan begränsning av de ekonomiska villkor som avses i artikel 107.3 a, under förutsättning att sådant stöd "inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset". Denna bestämmelse ger kommissionen befogenhet att godkänna stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i de områden i en medlemsstat som är mindre gynnade i förhållande till det nationella genomsnittet ⁽⁷²⁾. Enligt övervakningsmyndighetens åsikt är detsamma tillämpligt enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet.

162. Den största befolkningsandelen för c-områden i EES (c-befolkningsandel) fås genom att folkmängden i de stödberättigade a-områdena i EES subtraheras från den totala största befolkningsandel för hela EES som fastställs i punkt 156a.

163. Det finns två olika kategorier av c-områden:

- 1) Områden som uppfyller vissa fastställda villkor och som en Eftastat i EES därför kan utse till c-områden utan vidare motivering (förhandsdefinierade c-områden).
- 2) Områden som en Eftastat i EES efter eget gottfinnande kan utse till c-områden förutsatt att Eftastaten i EES visar att sådana områden uppfyller vissa socioekonomiska kriterier (icke förhandsdefinierade c-områden).

7.3.1 Förhandsdefinierade c-områden

7.3.1.1 Särskild tilldelning av c-befolkningsandel till förhandsdefinierade c-områden

164. [...] ⁽⁷³⁾.

165. Övervakningsmyndigheten anser att Eftastaterna i EES måste ha en tillräcklig befolkningsandel i c-områdena för att kunna utse de områden som har låg befolkningstäthet till c-områden.

166. Följande områden betraktas som förhandsdefinierade c-områden:

- 1) [...].
- 2) Glest befolkade områden: Statistiska regioner på nivå 2 med färre än åtta invånare per km² eller statistiska regioner på nivå 3 med färre än 12,5 invånare per km² (baserat på Eurostats uppgifter om befolkningstäthet för 2018).

167. I bilaga I fastställs den särskilda tilldelningen av förhandsdefinierad c-befolkningsandel per Eftastat i EES. Denna befolkningstilldelning får endast användas för att utse förhandsdefinierade c-områden.

7.3.1.2 Hur förhandsdefinierade c-områden ska utses

168. Eftastaterna i EES får till c-områden utse de förhandsdefinierade c-områden som avses i punkt 166.

169. Vad avser glest befolkade områden bör en Eftastat i EES i princip utse statistiska regioner på nivå 2 med färre än 8 invånare per km² eller statistiska regioner på nivå 3 med färre än 12,5 invånare per km². Eftastaterna i EES får dock utse delar av statistiska regioner på nivå 3 med färre än 12,5 invånare per km² eller andra områden som gränsar till dessa statistiska regioner på nivå 3, förutsatt att dessa områden har färre än 12,5 invånare per km². För mycket glest befolkade områden får Eftastaterna i EES utse statistiska regioner på nivå 2 med färre än åtta invånare per km² eller andra mindre områden som gränsar till dessa statistiska regioner på nivå 2, förutsatt att dessa områden har färre än åtta invånare per km² och att befolkningen i de mycket glest befolkade områdena tillsammans med de glest befolkade områdena inte överstiger den särskilda tilldelning av c-befolkningsandel som avses i punkt 167.

⁽⁷²⁾ Mål 248/84, Tyskland/kommissionen, op. cit., punkt 19.

⁽⁷³⁾ [...].

7.3.2 Icke förhandsdefinierade c-områden

7.3.2.1 Metod för fördelning av befolkningsandelar för icke förhandsdefinierade c-områden mellan Eftastaterna i EES

170. Den största befolkningsandelen för icke förhandsdefinierade c-områden i EES fås genom att folkmängden i de stödberättigade a-områdena och de förhandsdefinierade c-områdena för EU-27 och Eftastaterna i EES subtraheras från den totala största befolkningsandel för hela EES som fastställs i punkt 156a. Befolkningsandelen för icke förhandsdefinierade c-områden fördelas mellan Eftastaterna i EES enligt den metod som anges i bilaga III.

7.3.2.2 Skyddsnät och minsta befolkningsandel

171. För att garantera kontinuiteten i regionalstödskartorna och för att alla medlemsstater ska ha ett minimum av handlingsutrymme anser kommissionen att ingen medlemsstat bör förlora mer än 30 % av sin totala befolkningsandel jämfört med perioden 2017–2020, och att alla medlemsstater bör ha en minimibefolkningsandel.

172. Därför höjs c-befolkningsandelen för varje medlemsstat genom undantag från den totala största befolkningsandel som fastställs i punkt 156 i kommissionens riktlinjer på följande sätt:

- 1) Den totala a-och c-befolkningsandelen för varje berörd medlemsstat minskas inte med mer än 30 % jämfört med perioden 2017–2020 ⁽⁷⁴⁾.
- 2) Alla medlemsstater har en befolkningsandel på minst 7,5 % av landets befolkning ⁽⁷⁵⁾.

172a. Övervakningsmyndigheten delar kommissionens uppfattning. Följaktligen höjs c-befolkningsandelen så att Liechtenstein får en minimibefolkningsandel på 7,5 % av den nationella befolkningen.

173. Befolkningsandelen för de icke förhandsdefinierade c-områdena, inklusive skyddsnät och minimibefolkningsandel, per Eftastat i EES anges i bilaga I.

7.3.2.3 Hur icke förhandsdefinierade c-områden utses

174. Övervakningsmyndigheten anser att de kriterier som Eftastaterna i EES tillämpar när de utser c-områden bör återspegla den mängd olika situationer där det kan vara berättigat att bevilja regionalstöd. Kriterierna bör därför ta hänsyn till de socioekonomiska, geografiska eller strukturella problem som sannolikt förekommer i c-områden och ge tillräckliga garantier för att beviljandet av statligt regionalstöd inte påverkar handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

175. Eftastaterna i EES kan därför utse de icke förhandsdefinierade c-områden som definieras på grundval av följande kriterier till c-områden:

- 1) Kriterium 1: Angränsande områden med minst 100 000 invånare ⁽⁷⁶⁾. Dessa ska vara belägna i statistiska regioner på nivå 2 eller nivå 3 som har
 - i) en BNP per capita under eller lika med genomsnittet för EES, eller
 - ii) en arbetslöshetsgrad över eller lika med 115 % av det nationella genomsnittet ⁽⁷⁷⁾.
- 2) Kriterium 2: Statistiska regioner på nivå 3 med färre än 100 000 invånare som har
 - i) en BNP per capita under eller lika med genomsnittet för EES, eller
 - ii) en arbetslöshetsgrad över eller lika med 115 % av det nationella genomsnittet.

⁽⁷⁴⁾ Denna aspekt av skyddsnätet gäller Tyskland, Irland, Malta och Slovenien.

⁽⁷⁵⁾ Denna minimibefolkningsandel gäller för Danmark och Luxemburg.

⁽⁷⁶⁾ Detta tröskelvärde för folkmängd sänks till 50 000 invånare för Eftastater i EES som har en icke förhandsdefinierad befolkningsandel för c-områden på mindre än 1 miljon invånare eller till 10 000 invånare för Eftastater i EES som har en nationell folkmängd på mindre än 1 miljon invånare.

⁽⁷⁷⁾ Beräkningar av arbetslöshet bör baseras på regionala uppgifter som offentliggjorts av det nationella statistikkontoret med hjälp av genomsnittet för de senaste tre åren för vilka sådana uppgifter finns tillgängliga (vid den tidpunkt då regionalstödskartan anmäls). Om inget annat anges i dessa riktlinjer beräknas arbetslösheten i förhållande till det nationella genomsnittet på grundval av detta.

- 3) Kriterium 3: Öar eller angränsande områden som också är geografiskt isolerade (t.ex. halvöar eller bergsområden) som har
- i) en BNP per capita under eller lika med genomsnittet för EES ⁽⁷⁸⁾, eller
 - ii) en arbetslöshetsgrad över eller lika med 115 % av det nationella genomsnittet ⁽⁷⁹⁾, eller
 - iii) färre än 5 000 invånare.
- 4) Kriterium 4: Statistiska regioner på nivå 3, eller delar av sådana regioner, som utgör angränsande områden som gränsar till ett a-område eller som har en gemensam landgräns med ett land utanför EES eller Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta).
- 5) Kriterium 5: Angränsande områden med minst 50 000 invånare ⁽⁸⁰⁾ som genomgår en omfattande strukturomvandling eller som är på kraftig tillbakagång relativt sett, förutsatt att sådana områden inte ligger i statistiska regioner på nivå 3 eller angränsande områden som uppfyller villkoren för att utses till förhandsdefinierade områden eller som kan utses i enlighet med kriterierna 1–4 ⁽⁸¹⁾.

176. Vid tillämpningen av de kriterier som anges i punkt 175 avses med begreppet angränsande områden hela LAU-områden (LAU = Local Administrative Unit) ⁽⁸²⁾ eller en grupp av LAU-områden ⁽⁸³⁾. En grupp av LAU-områden anses utgöra ett angränsande område om varje område inom gruppen har en gemensam administrativ gräns med ett annat område inom gruppen ⁽⁸⁴⁾.

177. Huruvida den befolkningsandel som är tillåten för varje Eftastat i EES följs kommer att bedömas på grundval av de mest aktuella uppgifterna om den totala bosatta befolkningen i de berörda områdena som det nationella statistikkontoret har offentliggjort.

7.4 Högsta stödnivåer som är tillämpliga på regionalt investeringsstöd

178. Övervakningsmyndigheten anser att de högsta stödnivåer som är tillämpliga på regionalt investeringsstöd måste anpassas med hänsyn till skillnader i utvecklingsnivån mellan de olika områdena i EES och skillnadernas karaktär och omfattning. Stödnivåerna bör därför vara högre i a-områden än i c-områden.

7.4.1 Högsta stödnivåer i a-områden

179. Stödnivån för stora företag i a-områden får inte överstiga

- 1) 50 % i statistiska regioner på nivå 2 som har en BNP per capita under eller lika med 55 % av genomsnittet för EES,

⁽⁷⁸⁾ För att beräkna om sådana öar eller angränsande områden har en BNP per capita under eller lika med genomsnittet för EES kan Eftastaten i EES använda uppgifter från sitt nationella statistikkontor eller andra erkända källor.

⁽⁷⁹⁾ För att beräkna om sådana öar eller angränsande områden har en arbetslöshetsgrad över eller lika med 115 % av det nationella genomsnittet kan Eftastaterna i EES använda uppgifter från sitt nationella statistikkontor eller andra erkända källor.

⁽⁸⁰⁾ Detta tröskelvärde för folkmängd sänks till 25 000 invånare för Eftastater i EES som har en icke förhandsdefinierad befolkningsandel för c-områden på färre än 1 miljon invånare eller till 10 000 invånare för Eftastater i EES som har en sammanlagd folkmängd under 1 miljon invånare, eller till 5 000 invånare för öar eller angränsande områden som också är geografiskt isolerade.

⁽⁸¹⁾ Vid tillämpningen av kriterium 5 måste Eftastaten i EES visa att området genomgår en omfattande strukturomvandling eller är på kraftig tillbakagång relativt sett genom att jämföra de berörda områdena med situationen i andra områden i samma Eftastat i EES, eller i andra EES-stater på grundval av socioekonomiska indikatorer som avser statistik över företagsstrukturer, arbetsmarknader, hushållens räkenskaper, utbildning eller andra liknande indikatorer. För detta ändamål får Eftastaterna i EES hänvisa till uppgifter från sitt nationella statistikkontor eller andra erkända källor. [...].

⁽⁸²⁾ De lokala administrativa enheterna (LAU) definieras i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts), i dess ändrade lydelse enligt delegerad förordning (EU) 2019/1755. Såsom anges i fotnot 30 har denna förordning ännu inte införlivats med EES-avtalet. För att kunna åstadkomma gemensamma definitioner i en situation med ständigt växande efterfrågan på statistisk information på regional nivå har Europeiska unionens statistikkontor, Eurostat, och de nationella myndigheterna i kandidatländerna och Efta enats om att statistiska regioner ska fastställas liknande de i Nuts-nomenklaturen.

⁽⁸³⁾ Den berörda Eftastaten i EES får dock utse delar av en lokal administrativ enhet, förutsatt att befolkningen i den berörda lokala administrativa enheten överstiger den minimibefolkning som krävs för angränsande områden enligt kriterium 1 eller 5 (t.ex. de sänkta befolkningströsklarna för dessa kriterier) och att befolkningen i dessa delar av denna lokala administrativa enhet utgör minst 50 % av den minimibefolkning som krävs enligt det tillämpliga kriteriet.

⁽⁸⁴⁾ När det gäller öar inkluderar de administrativa gränserna sjögränser med andra administrativa enheter i den berörda Eftastaten i EES.

- 2) 40 % i statistiska regioner på nivå 2 som har en BNP per capita över 55 % och under eller lika med 65 % av genomsnittet för EES,
- 3) 30 % i statistiska regioner på nivå 2 med en BNP per capita som överstiger 65 % av genomsnittet för EES.

180. [...].

181. De stödnivåer som fastställs i punkt 179 får höjas i de områden som avses i avsnitten 7.4.4 och 7.4.5 i den mån stödnivån för stora företag i det berörda området inte överstiger 70 %.

7.4.2 Högsta stödnivåer i c-områden

182. Stödnivån för stora företag får inte överstiga

- 1) 20 % i gleset befolkade områden och i områden (statistiska regioner på nivå 3 eller delar av sådana regioner) som har en gemensam landgräns med ett land utanför EES eller Efta,
- 2) 15 % i tidigare a-områden,
- 3) 10 % i icke förhandsdefinierade c-områden med en BNP per capita på mer än 100 % av genomsnittet för EES och en arbetslöshet som understiger 100 % av genomsnittet för EES,
- 4) 15 % i övriga icke förhandsdefinierade c-områden.

183. I tidigare a-områden får stödnivån på 15 % som anges i punkt 182.2 höjas med högst 5 procentenheter till och med den 31 december 2024.

184. Om ett c-område gränsar till ett a-område får de stödnivåer som anges i punkt 182 i statistiska regioner på nivå 3 eller delar av sådana regioner inom det c-området som gränsar till a-området vid behov höjas så att skillnaden i stödnivå mellan de båda områdena inte överstiger 15 procentenheter.

185. De stödnivåer som anges i punkt 182 får också höjas i de områden som avses i avsnitt 7.4.5.

7.4.3 Höjda stödnivåer för små och medelstora företag

186. De högsta stödnivåer som anges i avsnitten 7.4.1 och 7.4.2 får höjas med högst 20 procentenheter för små företag eller med högst 10 procentenheter för medelstora företag ⁽⁸⁵⁾.

7.4.4 Höjda stödnivåer för territorier som identifierats för stöd från FRO ⁽⁸⁶⁾

187. [...] ⁽⁸⁷⁾.

7.4.5 Höjda stödnivåer för regioner som avfolkas

188. De högsta stödnivåer som fastställs i underavsnitt 7.4.1 får höjas med 10 procentenheter och de högsta stödnivåer som fastställs i underavsnitt 7.4.2 får höjas med 5 procentenheter för statistiska regioner på nivå 3 som upplevde en befolkningsförlust på mer än 10 % under perioden 2009–2018 ⁽⁸⁸⁾.

7.5 Anmälan av regionalstödkartor och bedömning av dessa

189. När dessa riktlinjer har antagits bör varje Eftastat i EES till övervakningsmyndigheten anmäla en regionalstödkarta som är tillämplig från den 1 januari 2022 till den 31 december 2027. Varje anmälan bör innehålla den information som anges i bilaga V.

⁽⁸⁵⁾ De höjda stödnivåerna för små och medelstora företag kommer inte att tillämpas på stöd som ges för stora investeringsprojekt.

⁽⁸⁶⁾ [...].

⁽⁸⁷⁾ [...].

⁽⁸⁸⁾ Se bilaga IV.

190. Övervakningsmyndigheten kommer att granska den anmälda regionalstödsplanen för varje Eftastat i EES och, om planen uppfyller villkoren i dessa riktlinjer, anta ett beslut om att godkänna den. Alla regionalstödsplaner kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och EES-supplementet till denna och kommer att utgöra en oskiljaktig del av dessa riktlinjer.

7.6 Ändringar

7.6.1 Befolkningsreserv

191. En Eftastat i EES kan på eget initiativ besluta att upprätta en reserv för nationell befolkningsandel bestående av skillnaden mellan den största befolkningsandel för den Eftastaten i EES som övervakningsmyndigheten ⁽⁸⁹⁾ har tilldelat, och den befolkningsandel som används för a- och c-områden som utsetts i regionalstödsplanen för den Eftastaten i EES.

192. Om en Eftastat i EES beslutar att skapa denna reserv kan den när som helst använda reserven till att lägga till nya c-områden till sin regionalstödsplan till dess att den största nationella befolkningsandelen har nåtts. För detta ändamål kan Eftastaten i EES använda de mest aktuella socioekonomiska uppgifterna från Eurostat eller från sitt nationella statistikkontor eller andra erkända källor. Befolkningen i det berörda c-området bör beräknas på grundval av de befolkningsdata som använts för att upprätta den ursprungliga regionalstödsplanen.

193. Den berörda Eftastaten i EES ska underrätta övervakningsmyndigheten varje gång den har för avsikt att använda sin befolkningsreserv till att lägga till nya c-områden innan den gör sådana ändringar.

7.6.2 Halvtidsöversyn

194. En halvtidsöversyn av regionalstödsplanerna kommer att utföras 2023, med beaktande av uppdaterad statistik. Senast i juni 2023 kommer övervakningsmyndigheten att ge information om denna halvtidsöversyn.

8. ÄNDRING AV RIKTLINJERNA FÖR STATLIGT REGIONALSTÖD FÖR 2014–2020

195. I sin anmälan enligt punkt 189 får en Eftastat i EES också ta med en ändring av sin regionalstödsplan för 2014–2021 ⁽⁹⁰⁾ för att ersätta de områden som är berättigade till stöd enligt riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020 med de områden som är berättigade till stöd på den karta som ska godkännas av övervakningsmyndigheten enligt punkt 190 i dessa riktlinjer. Den ändrade regionalstödsplanen kommer att gälla från och med dagen för antagandet av övervakningsmyndighetens beslut om den anmälda ändringen av regionalstödsplanen för 2014–2021 till och med den 31 december 2021. Beslutet kommer också att ange de högsta stödnivåer som är tillämpliga i de områden som är berättigade till stöd enligt den ändrade regionalstödsplanen för 2014–2021, motsvarande de högsta stödnivåer som anges i riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020. Den ändrade planen kommer att utgöra en integrerad del av riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020, i enlighet med punkt 157 i de riktlinjerna.

196. Riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020 ska ändras på följande sätt:

1) Punkt 20 q ska ersättas med följande:

”*regionalstödsplan*: den förteckning över områden som en Eftastat i EES har utsett i enlighet med villkoren i dessa riktlinjer eller de riktlinjer för statligt regionalstöd som kommer att gälla från och med den 1 januari 2022, och som övervakningsmyndigheten har godkänt.”

2) Följande punkt ska införas som punkt 161a efter punkt 161:

”5.6.3 Ändring på grund av de riktlinjer för statligt regionalstöd som börjar gälla den 1 januari 2022

161a. En Eftastat i EES får begära en ändring av sin regionalstödsplan i enlighet med avsnitt 7.6 i de riktlinjer för statligt regionalstöd som börjar gälla den 1 januari 2022.”

⁽⁸⁹⁾ Se bilaga I.

⁽⁹⁰⁾ Den regionalstödsplan som godkänts av övervakningsmyndigheten enligt riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020, som är tillämpliga under perioden 1 juli 2014–31 december 2021.

9. REGIONALSTÖDSREGLERNAS TILLÄMPLIGHET

197. Övervakningsmyndigheten kommer att tillämpa principerna i dessa riktlinjer på allt anmälningspliktigt regionalstöd som beviljas eller är avsett att beviljas efter den 31 december 2021 när den bedömer stödets förenlighet med EES-avtalets funktionssätt.

198. Anmälningar av regionalstödsordningar, eller stödåtgärder som ska beviljas efter den 31 december 2021, kan inte anses vara fullständiga förrän övervakningsmyndigheten har fattat ett beslut om att godkänna regionalstödskartan för den berörda Eftastaten i EES enligt det förfarande som anges i underavsnitt 7.5.

199. Genomförandet av dessa riktlinjer kommer att leda till vissa ändringar av regionalstödsreglerna. Därför är det nödvändigt att granska huruvida alla de befintliga ⁽⁹¹⁾ regionalstödsordningar, inbegripet stödordningar för investeringsstöd och stödordningar för driftstöd, som sträcker sig bortom 2021 fortsatt är motiverade och ändamålsenliga.

200. Därför föreslår övervakningsmyndigheten följande lämpliga åtgärder för Eftastaterna i EES i enlighet med artikel 1.1 i del I av protokoll 3

- 1) Eftastaterna i EES ska begränsa tillämpningen av alla befintliga regionalstödsordningar till stöd som ska beviljas senast den 31 december 2021.
- 2) Eftastaterna i EES ska ändra andra befintliga övergripande stödordningar som ger särbehandling av stöd till projekt i stödområden för att säkerställa att stöd som beviljas efter den 31 december 2021 är förenligt med den regionalstödscharta som gäller den dag då stödet beviljas.
- 3) Eftastaterna i EES bör bekräfta att de godtar de åtgärder som föreslås i punkterna 1 och 2 senast den 31 december 2021.

10. RAPPORTERING OCH ÖVERVAKNING

201. Eftastaterna i EES måste i enlighet med protokoll 3 och övervakningsmyndighetens beslut nr 195/04/KOL ⁽⁹²⁾ ⁽⁹³⁾ ge in årliga rapporter till övervakningsmyndigheten.

202. Eftastaterna i EES ska föra detaljerade register över alla stödåtgärder. Dessa register måste innehålla all den information som krävs för att fastställa att villkoren rörande stödberättigande kostnader och högsta stödnivåer har uppfyllts. Eftastaterna i EES ska bevara dessa register i tio år från och med den dag då stödet beviljades och lämna dem till övervakningsmyndigheten på begäran.

11. ÖVERSYN

203. Övervakningsmyndigheten kan när som helst besluta att ändra dessa riktlinjer om det är nödvändigt av konkurrenspolitiska skäl eller av hänsyn till annan EU-politik eller internationella åtaganden eller av något annat giltigt skäl.

⁽⁹¹⁾ Stödåtgärder som genomförs enligt den allmänna gruppundantagsförordningen kan inte betraktas som befintliga stödordningar. Stödordningar som genomförs i strid med artikel 1.3 i del I av protokoll 3 räknas inte som befintliga stödordningar, förutom när de betraktas som befintligt stöd enligt artikel 15.3 i del II av det protokollet.

⁽⁹²⁾ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004 om de genomförandebestämmelser som avses i artikel 27 i del II av protokoll 3. Den konsoliderade versionen av beslutet finns på <https://www.eftasurv.int/cms/sites/default/files/documents/2017-Consolidated-version-of-Dec-195-054-COL-002-.pdf>.

⁽⁹³⁾ [...].

BILAGA I

Regionalstödet täckning per Eftastat i EES för perioden 2022–2027

Norge	Statistisk region	BNP per capita	Procentandel av landets befolkning
Förhandsdefinierade c-områden (glest befolkade områden)	NO021, NO022 Innlandet	–	7,30 %
	NO061, NO062 Trøndelag	–	8,66 %
	NO071 Nordland	–	4,60 %
	NO072, NO073 Troms og Finnmark	–	4,58 %
Icke förhandsdefinierade c-områden	–	–	6,87 %
Sammanlagd stödberättigad befolkningsandel 2022–2027	–	–	32,02 %

Island	Statistisk region	BNP per capita	Procentandel av landets befolkning
Förhandsdefinierade c-områden (glest befolkade områden)	IS00 Island	–	100 %
Sammanlagd stödberättigad befolkningsandel 2022–2027	–	–	100 %

Liechtenstein	Statistisk region	BNP per capita	Procentandel av landets befolkning
Icke förhandsdefinierade c-områden	–	–	7,50 %
Sammanlagd stödberättigad befolkningsandel 2022–2027	–	–	7,50 %

BILAGA II

[...]

[...].

BILAGA III

Metod för fördelning mellan Eftastaterna i EES av befolkningsandelar för icke förhandsdefinierade c-områden

Övervakningsmyndigheten beräknar den icke förhandsdefinierade c-befolkningsandelen för varje Eftastat i EES med hjälp av följande metod:

- 1) Övervakningsmyndigheten kartlägger de statistiska regioner på nivå 3 i Eftastaterna i EES som inte är belägna inom ett av följande områden:
 - Stödberättigande a-områden som anges i bilaga I.
 - Tidigare a-områden som anges i bilaga I.
 - Glest befolkade områden som anges i bilaga I.
- 2) Bland de statistiska regioner på nivå 3 som identifierats i steg 1 identifierar övervakningsmyndigheten de som antingen har
 - en BNP per capita ⁽¹⁾ som högst når upp till tröskelvärde för nationell BNP per capita med hänsyn tagen till regionala avvikelser ⁽²⁾, eller
 - en arbetslöshet ⁽³⁾ som motsvarar eller överstiger tröskelvärde för den nationella arbetslösheten med hänsyn tagen till regionala avvikelser ⁽⁴⁾, eller som motsvarar eller överstiger 150 % av det nationella genomsnittet, eller
 - en BNP per capita på högst 90 % av genomsnittet för EES, eller
 - en arbetslöshet som motsvarar eller överstiger 125 % av genomsnittet för EES.
- 3) Tilldelningen av icke förhandsdefinierad c-befolkningsandel för Eftastat i EES i (A_i) beräknas med följande formel (uttryckt som en procentandel av befolkningen i EES):

$$A_i = p_i / P \times 100$$

där

p_i är befolkningen ⁽⁵⁾ i de statistiska regioner på nivå 3 i Eftastat i EES i som identifierats i steg 2.

P är summan av befolkningen i de statistiska regionerna på nivå 3 och i de Nuts 3-regioner som identifierats i steg 2 i dessa respektive kommissionens riktlinjer.

⁽¹⁾ Alla BNP per capita som används i denna bilaga grundar sig på genomsnittet under de tre senaste år för vilka uppgifter från Eurostat finns tillgängliga, dvs. 2016–2018.

⁽²⁾ Avvikelsen från tröskelvärde för BNP per capita på nationell nivå för Eftastat i EES i (TG_i) beräknas med följande formel (uttryckt i procentandel av nationell BNP per capita):

$$(TG)_i = 85 \times ((1 + 100/g_i) / 2)$$

där g_i är BNP per capita i Eftastat i EES i, uttryckt i procentandel av genomsnittet i EES.

⁽³⁾ Alla arbetslöshetssiffror som används i denna bilaga grundar sig på genomsnittet under de tre senaste år för vilka uppgifter från Eurostat finns tillgängliga, dvs. 2017–2019. Dessa uppgifter innehåller dock ingen information på nivå 3 och därför används arbetslöshetssiffrorna för den region på nivå 2 som dessa regioner på nivå 3 ingår i.

⁽⁴⁾ Avvikelsen från tröskelvärde för arbetslöshet på nationell nivå för Eftastat i EES i (TU_i) beräknas med följande formel (uttryckt som procentandel av den nationella arbetslöshetsgraden):

$$(TU)_i = 115 \times ((1 + 100/u_i) / 2)$$

där u_i är den nationella arbetslösheten i Eftastat i EES i, uttryckt som procentandel av genomsnittet i EES.

⁽⁵⁾ Befolkningssiffrorna för regioner på nivå 3 beräknas på grundval av de befolkningsuppgifter som Eurostat använt för att beräkna den regionala BNP per capita för 2018.

BILAGA IV

Metod för att definiera stödområden med befolkningsförluster som avses i avsnitt 7.4.5

I enlighet med punkt 188 får Eftastaterna i EES identifiera de områden som uppvisar en befolkningsförlust enligt följande:

- Eftastaterna i EES måste identifiera stödområden på nivån för statistiska regioner på nivå 3 enligt artikel 61.3 a och c i EES-avtalet.
- Eurostats uppgifter om befolkningstäthet för perioden 2009–2018 ska användas, baserat på den senaste tillgängliga klassificeringen av statistiska regioner.
- Eftastaterna i EES måste kunna påvisa en befolkningsförlust på mer än 10 % under perioden 2009–2018.
- Om klassificeringen av statistiska regioner ändrats under de föregående tio åren måste Eftastaterna i EES använda uppgifterna om befolkningstäthet för den längsta tillgängliga perioden.

Eftastaterna i EES ska inkludera de områden som identifierats på detta sätt när de utfärdar en anmälan enligt punkt 189.

BILAGA V

Information som ska lämnas vid anmälan av en regionalstödscharta

- 1) Eftastaterna i EES ska lämna information för var och en av följande kategorier av områden som föreslås bli utsedda, i förekommande fall:
 - a-områden.
 - Tidigare a-områden.
 - Glest befolkade områden.
 - Mycket glest befolkade områden.
 - [...].
 - Stödområden med befolkningsförlust som avses i avsnitt 7.4.5.
 - Icke förhandsdefinierade c-områden som utsetts på grundval av kriterium 1.
 - Icke förhandsdefinierade c-områden som utsetts på grundval av kriterium 2.
 - Icke förhandsdefinierade c-områden som utsetts på grundval av kriterium 3.
 - Icke förhandsdefinierade c-områden som utsetts på grundval av kriterium 4.
 - Icke förhandsdefinierade c-områden som utsetts på grundval av kriterium 5.
 - 2) I varje kategori ska Eftastaterna i EES lämna följande information för varje föreslaget område:
 - Identifiering av området (med den statistiska nivå 2- eller nivå 3-regionkoden för området, LAU-koden för de områden som utgör angränsande områden eller andra officiella beteckningar för de berörda administrativa enheterna).
 - Den föreslagna stödnivån i området för perioden 2022–2027 eller, för tidigare a-områden, för perioderna 2022–2024 och 2025–2027 (vid behov med angivelse av en eventuell höjning av stödnivån som i punkterna 180, 181, 183 eller 184, 185 och 186, i tillämpliga fall).
 - Den totala bosatta befolkningen i området, såsom anges i punkt 177.
 - 3) För att utse glest och mycket glest befolkade områden måste Eftastaterna i EES tillhandahålla tillräckliga bevis för att de tillämpliga villkoren i punkt 169 är uppfyllda.
 - 4) För icke förhandsdefinierade områden som utsetts på grundval av kriterierna 1–5 ska Eftastaterna i EES tillhandahålla tillräckliga bevis för att alla tillämpliga villkor i punkterna 175, 176 och 177 är uppfyllda.
-

BILAGA VI

Definition av stålindustrin

Med stålindustri avses i dessa riktlinjer tillverkningen av en eller flera av följande produkter:

- a) Tackjärn och ferrolegeringar: tackjärn för tillverkning av stål, gjuteritackjärn och annat tackjärn, spegeljärn och högkolhaltig ferromangan (övriga ferrolegeringar är inte inbegripna).
 - b) Obearbetade produkter och halvfabrikat av järn, stål eller specialstål: flytande stål även i göt, inklusive sådana avsedda för smide; halvfabrikat: blooms, billets, slabs och platiner; varmvalsade breda band, med undantag för produktion av flytande stål för götstål vid små och medelstora gjuterier.
 - c) Varmvalsade färdigprodukter av järn, stål eller specialstål: räler, sliprar, rälskarvjärn, underläggsplattor, balkar, grov profilstång och annan stång 80 mm och däröver, spontpålar, profilstänger och annan stång mindre än 80 mm och plattjärn under 150 mm, valstråd, rund- och fyrkantsjärn för rörframställning, varmvalsade band (inklusive band för rörframställning), varmvalsad plåt (överdragen och icke överdragen), grov- och mediumplåt med en tjocklek av 3 mm och däröver, universaljärn med en tjocklek av 150 mm och däröver, med undantag för dragen tråd, blankglödgat stål och gjutgods.
 - d) Kallbearbetade produkter: vitplåt, blyöverdragen plåt, svartplåt, galvaniserad plåt, annan överdragen tunnplåt, kallvalsad plåt, transformatorplåt och elektrobänd för framställning av vitplåt, kallvalsad plåt i rullar och bänd.
 - e) Rör: alla sömlösa stålrör, svetsade stålrör med en diameter på över 406,4 mm.
-

BILAGA VII

Information som ska inkluderas i ansökningsformuläret för regionalt investeringsstöd

1. Information om stödmottagaren:

- Namn, huvudsätets registrerade adress, huvudsakligt verksamhetsområde (Nace-kod).
- Försäkran om att företaget inte är i svårigheter enligt definitionen i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering.
- Försäkran med beskrivning av stöd (både statligt stöd och stöd av mindre betydelse) som redan mottagits för andra investeringar under de senaste tre åren inom samma statistiska region på nivå 3 där den nya investeringen kommer att göras. Försäkran som anger regionalstöd som andra beviljande myndigheter gett eller kommer att ge för samma projekt.
- Försäkran som anger om stödmottagaren har lagt ned samma eller liknande verksamhet i EES två år före det datum då detta ansökningsformulär lämnades in.
- Försäkran som anger om stödmottagaren har för avsikt att lägga ned en sådan verksamhet vid tidpunkten för ansökan om stöd inom två år efter det att den investering för vilken stöd beviljats har slutförts.
- För stöd som beviljas enligt en stödordning: Förklaring och åtagande om att omlokalisering inte kommer att ske.

2. Information om den investering som ska stödjas:

- Kort beskrivning av investeringen.
- Kort beskrivning av förväntade positiva effekter för det berörda området (t.ex. antalet skapade eller bevarade arbetstillfällen, verksamhet inom FoU och innovation, utbildning, skapandet av ett kluster och projektets eventuella bidrag till den gröna ⁽¹⁾ och digitala omställningen i den regionala ekonomin).
- Tillämplig rättslig grund (på nationell nivå, EES-nivå eller både och).
- Planerat startdatum för arbetena och slutförandet av investeringen.
- Plats(er) där projektet kommer att genomföras.

3. Information om finansieringen av investeringen:

- Investeringskostnader och andra därmed sammanhängande kostnader, kostnads-nyttoanalys för den anmälda stödåtgärden.
- Totala stödberättigande kostnader.
- Stödbelopp som krävs för att genomföra investeringen.
- Stödnivå.

4. Information om behovet av stöd och dess förväntade effekt:

- Kort redogörelse för behovet av stöd och hur det påverkar investerings- eller lokaliseringsbeslutet. Redogörelsen måste innehålla en förklaring av det alternativa investerings- eller lokaliseringsbeslutet om stöd inte beviljas.
- Försäkran om att det inte finns något oåterkalleligt avtal mellan stödmottagare och entreprenörer om att genomföra projektet.

⁽¹⁾ I tillämpliga fall inkludera information om huruvida investeringen är miljömässigt hållbar i den mening som avses i EU:s taxonomiförordning 2020/852 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13) eller andra jämförbara metoder.

BILAGA VIII

Information som avses i punkt 136

Den information om enskilda stöd som avses i punkt 136.2 i riktlinjerna ska omfatta följande:

- Den enskilda stödmottagarens identitet ⁽¹⁾.
 - Namn.
 - Stödmottagarens referens.
- Typ av stödmottagare vid tidpunkten för ansökan:
 - Litet eller medelstort företag.
 - Stort företag.
- Statistisk region där stödmottagaren är belägen, på nivå II eller lägre.
- Stödmottagarens huvudsakliga sektor eller verksamhet för det aktuella stödet, angiven per Nace-grupp (tresiffrig kod) ⁽²⁾.
- Stödinslag, angivet i heltal i nationell valuta.
- Om det skiljer sig från stödinslaget, det nominella stödbeloppet, angivet i heltal i nationell valuta ⁽³⁾.
- Stödinstrument ⁽⁴⁾:
 - Bidrag/räntesubvention/avskrivning av skulder.
 - Lån/förskott med återbetalningsskyldighet/bidrag som ska återbetalas.
 - Garanti.
 - Skatteförmån eller skattebefrielse.
 - Riskfinansiering.
 - Annat (ange vad).
- Dag för beviljande och dag för offentliggörande.
- Stödets syfte.
- Namn på den eller de beviljande myndigheterna.
- I tillämpliga fall, namnet på den enhet som anförtrotts uppgiften och namnen på de finansiella intermediärer som valts.
- Stödåtgärdens referens ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Med undantag för affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter i vederbörligen motiverade fall och med förbehåll för övervakningsmyndighetens samtycke (se övervakningsmyndighetens riktlinjer om tystnadsplikt vid beslut om statligt stöd [EUT L 154, 8.6.2006, s. 27, och EES-supplement nr 29, 8.6.2006, s. 1]).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa förordningar som reglerar särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1). Förordningen har införlivats med bilaga XXI till EES-avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 61/2007 (EUT L 266, 11.10.2007, s. 25, och EES-supplement nr 48, 11.10.2007, s. 18).

⁽³⁾ Bruttobidragsekvivalenten, eller i tillämpliga fall, investeringens storlek. Vid driftstöd kan det årliga stödbeloppet per stödmottagare tillhandahållas. För stödordningar i form av skatteförmåner kan detta belopp anges i de intervall som fastställs i punkt 139. Det belopp som ska offentliggöras är den högsta tillåtna skatteförmånen och inte det belopp som dras av varje år (t.ex. i samband med skatteavdrag ska den högsta tillåtna skattelättnaden offentliggöras i stället för det faktiska beloppet som kan bero på de skattepliktiga intäkterna och variera från år till år).

⁽⁴⁾ Om stödet beviljas genom flera stödinstrument ska stödbeloppet anges per instrument.

⁽⁵⁾ Tillhandahålls av övervakningsmyndigheten inom ramen för det anmälningsförfarande som avses i avsnitt 3.

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET nr 293/21/KOL**av den 16 december 2021****om ändring av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom införande av reviderade riktlinjer om kortfristig exportkreditförsäkring [2022/1048]**

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET (ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETEN) HAR ANTAGIT DETTA BESLUT med beaktande av

avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet), särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (övervakningsavtalet), särskilt artiklarna 24 och 5.2 b, och

av följande skäl.

Enligt artikel 24 i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten ge verkan åt bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet.

Enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om EES-avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om övervakningsmyndigheten anser det nödvändigt.

Den 6 december 2021 antog Europeiska kommissionen ett meddelande om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring (riktlinjerna) ⁽¹⁾.

Riktlinjerna är av betydelse även för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

En enhetlig tillämpning av reglerna om statligt stöd i EES-avtalet måste garanteras i hela EES i överensstämmelse med det mål att uppnå enhetlighet som fastställs i artikel 1 i EES-avtalet.

Enligt punkt II i avsnittet "Allmänt" i bilaga XV till EES-avtalet ska övervakningsmyndigheten efter samråd med Europeiska kommissionen anta rättsakter som motsvarar dem som antagits av kommissionen.

Riktlinjerna kan avse vissa av Europeiska unionens politiska instrument och vissa av Europeiska unionens rättsakter som inte har införlivats i EES-avtalet. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd och likvärdiga konkurrensvillkor i hela EES, kommer Eftas övervakningsmyndighet att i allmänhet tillämpa samma referenspunkter som Europeiska kommissionen vid bedömningen av ett stöds förenlighet med EES-avtalets funktion.

Övervakningsmyndigheten har samrått med Europeiska kommissionen.

Övervakningsmyndigheten har även samrått med Eftastaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

(1) De materiella reglerna inom området för statligt stöd ändras genom införande av reviderade riktlinjer om kortfristig exportkreditförsäkring. Riktlinjerna har bifogats detta beslut och utgör en integrerad del av det.

⁽¹⁾ C(2021) 8705 final (EUT C 497, 10.12.2021, s. 5).

- (2) Riktlinjerna ersätter de befintliga riktlinjerna om kortfristig exportkreditförsäkring ⁽²⁾ med verkan från och med den 1 januari 2022.

Artikel 2

Eftas övervakningsmyndighet tillämpar riktlinjerna med följande anpassningar i tillämpliga fall, inklusive, men inte begränsat till, följande:

- a) Om det hänvisas till "medlemsstat(er)" tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till "Eftastat(er)" ⁽³⁾ eller, i tillämpliga fall, "EES-stat(er)".
- b) Om det hänvisas till "Europeiska kommissionen" tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till "Eftas övervakningsmyndighet".
- c) Om det hänvisas till "fördraget" eller "EUF-fördraget" tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till "EES-avtalet".
- d) Om det hänvisas till artikel 49 i EUF-fördraget eller delar av den artikeln tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till artikel 31 i EES-avtalet och motsvarande delar av den artikeln.
- e) Om det hänvisas till artikel 63 i EUF-fördraget eller delar av den artikeln tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till artikel 40 i EES-avtalet och motsvarande delar av den artikeln.
- f) Om det hänvisas till artikel 107 i EUF-fördraget eller delar av den artikeln tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till artikel 61 i EES-avtalet och motsvarande delar av den artikeln.
- g) Om det hänvisas till artikel 108 i EUF-fördraget eller delar av den artikeln tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till artikel 1 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet och motsvarande delar av den artikeln.
- h) Om det hänvisas till rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽⁴⁾ tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till del II av protokoll 3 till övervakningsavtalet.
- i) Om det hänvisas till kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ⁽⁵⁾ tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 195/04/KOL.
- j) Om det hänvisas till formuleringen "(o)förenlig med den inre marknaden" tolkar övervakningsmyndigheten det som "(o)förenlig med EES-avtalets funktion".
- k) Om det hänvisas till formuleringen "inom (eller utanför) unionen" tolkar övervakningsmyndigheten det som "inom (eller utanför) EES".
- l) Om det hänvisas till "handel inom unionen" tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till "handel inom EES".
- m) Om det i riktlinjerna anges att de kommer att tillämpas på "alla ekonomiska sektorer" tillämpar övervakningsmyndigheten dem på "alla ekonomiska sektorer eller delar av ekonomiska sektorer som omfattas av EES-avtalet".
- n) Om det hänvisas till kommissionens meddelanden, tillkännagivanden eller riktlinjer tolkar övervakningsmyndigheten det som en hänvisning till motsvarande riktlinjer från övervakningsmyndigheten.

⁽²⁾ EUT L 343, 19.12.2013, s. 54 och EES-supplement nr 71, 19.12.2013, s. 1, antaget på nytt genom beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 4/19/KOL av den 6 februari 2019 om ändring för hundrafjärde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd [2019/1008], EUT L 163, 20.6.2019, s. 110, och EES-supplement nr 48, 20.6.2019, s. 1, ändrat genom beslut nr 30/20/KOL av den 1 april 2020 om ändring för hundrasjätte gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom ersättning av bilagan till riktlinjerna om kortfristig exportkreditförsäkring [2020/982], EUT L 220, 9.7.2020, s. 8, och EES-supplement nr 46, 9.7.2020, s. 1, beslut nr 90/20/COL av den 15 juli 2020 om ändring för hundrasjunde gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom ändring och förlängning av vissa riktlinjer för statligt stöd [2020/1576], EUT L 359, 29.10.2020, s. 16, och EES-supplement nr 68, 29.10.2020, s. 4, och beslut nr 12/21/KOL av den 24 februari 2021 om att ersätta bilagan till riktlinjerna om kortfristig exportkreditförsäkring [2021/1238], EUT L 271, 29.7.2021, s. 1, och EES-supplement nr 50, 29.7.2021, s. 1.

⁽³⁾ Med *Eftastater* avses Island, Liechtenstein och Norge.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 24.9.2015, s. 9).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EU) 2015/1589 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).

Artikel 3

Eftas övervakningsmyndighet tillämpar förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i bilagan till riktlinjerna med tillägg av Liechtenstein.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2021.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar

Bente ANGELL-HANSEN
Ordförande
Ansvarig kollegieledamot

Stefan BARRIGA
Kollegieledamot

Högni KRISTJÁNSSON
Kollegieledamot

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS
Kontrasignerande som direktör
för avdelningen för rättsliga och exekutiva frågor
Placeholder for electronic signature. Please do not delete.

Meddelande från kommissionen om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring

1. Inledning

1. Exportsubventioner kan försämra konkurrensen på marknaden bland potentiella konkurrerande leverantörer av varor och tjänster. Detta är skälet till att kommissionen, som väktare av konkurrensen enligt fördraget, alltid kraftfullt har fördömt exportstöd för handeln inom unionen och för export till länder utanför unionen. Syftet med detta meddelande är att förtydliga kommissionens bedömning av medlemsstaternas stöd för exportkreditförsäkring enligt unionens regler om statligt stöd.
2. Kommissionen har använt sina befogenheter att utfärda vägledning om statligt stöd på området kortfristig exportkreditförsäkring för att åtgärda faktisk eller potentiell snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, inte bara mellan exportörer i olika medlemsstater (i handeln inom och utanför unionen) utan också mellan exportkreditförsäkringsföretag som är verksamma inom unionen. År 1997 fastställde kommissionen principerna för statligt ingripande i sitt meddelande till medlemsstaterna i enlighet med artikel 93.1 i EG-fördraget avseende tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget på kortfristig exportkreditförsäkring ⁽¹⁾ (1997 års meddelande). Principerna i 1997 års meddelande var avsedda att tillämpas under en period av fem år från och med den 1 januari 1998. Meddelandet anpassades senare och dess tillämpningsperiod förlängdes 2001 ⁽²⁾, 2004 ⁽³⁾, 2005 ⁽⁴⁾ och 2010 ⁽⁵⁾. Principerna i meddelandet gällde till och med den 31 december 2012.
3. Erfarenheterna från tillämpningen av principerna i 1997 års meddelande, särskilt under finanskrisen 2009–2011, visade att kommissionens politik på detta område behövde ses över. Kommissionen antog därför ett nytt meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på kortfristig exportkreditförsäkring ⁽⁶⁾ (2012 års meddelande). Principerna i 2012 års meddelande var i princip avsedda att tillämpas från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2018 ⁽⁷⁾. Bilagan till 2012 års meddelande har därefter anpassats flera gånger ⁽⁸⁾, och dess tillämpningsperiod har förlängts 2018 ⁽⁹⁾ och 2020 ⁽¹⁰⁾. Meddelandet gäller nu till och med den 31 december 2021.
4. År 2019 inledde kommissionen en utvärdering av 2012 års meddelande som en del av kontrollen av ändamålsenligheten av paketet för modernisering av det statliga stödet, riktlinjerna för järnvägar och kortfristig exportkreditförsäkring ⁽¹¹⁾. Resultaten av utvärderingen visade att reglerna i princip fungerar väl, men att det behövs några små förbättringar för att spegla marknadsutvecklingen. Därför innehåller detta meddelande endast ett fåtal tekniska justeringar, medan principerna i 2012 års meddelande bibehålls.
5. De regler som fastställs i detta meddelande ska bidra till att säkerställa att det statliga stödet inte snedvrider konkurrensen mellan privata och offentliga – eller offentligt understödda – exportkreditförsäkringsföretag. Reglerna ska också bidra till att skapa jämbördiga konkurrensvillkor mellan exportörerna.

⁽¹⁾ EGT C 281, 17.9.1997, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 217, 2.8.2001, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 307, 11.12.2004, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT C 325, 22.12.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EUT C 329, 7.12.2010, s. 6.

⁽⁶⁾ EUT C 392, 19.12.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ Punkt 18 a och avsnitt 5.2 i 2012 års meddelande skulle tillämpas från och med dagen för meddelandets antagande.

⁽⁸⁾ EUT C 398, 22.12.2012, s. 6, EUT C 372, 19.12.2013, s. 1, EUT C 28, 28.1.2015, s. 1, EUT C 215, 1.7.2015, s. 1, EUT C 244, 5.7.2016, s. 1, EUT C 206, 30.6.2017, s. 1, EUT C 225, 28.6.2018, s. 1, EUT C 457, 19.12.2018, s. 9, EUT C 401, 27.11.2019, s. 3, EUT C 1011, 28.3.2020, s. 1, EUT C 340I, 13.10.2020, s. 1, EUT C 34, 1.2.2021, s. 6.

⁽⁹⁾ EUT C 457, 19.12.2018, s. 9.

⁽¹⁰⁾ EUT C 224, 8.7.2020, s. 2.

⁽¹¹⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar – *Fitness check of the 2012 State aid modernisation package, railways guidelines and short-term export credit insurance*, 30.10.2020, SWD(2020) 257 final.

6. Detta meddelande ska ge medlemsstaterna en mer detaljerad vägledning om vilka principer kommissionen avser att lägga till grund för sin tolkning av artiklarna 107 och 108 i fördraget och deras tillämpning på kortfristig exportkreditförsäkring. Det bör göra kommissionens politik på detta område så klar och tydlig som möjligt och säkerställa förutsägbarhet och likabehandling. Därför innehåller det en uppsättning villkor som måste vara uppfyllda när statliga försäkringsgivare vill delta på marknaden för kortfristig exportkreditförsäkring för marknadsmässiga risker.
7. Risker som i princip inte är marknadsmässiga risker ligger utanför detta meddelandes tillämpningsområde.
8. I avsnitt 2 beskrivs tillämpningsområdet för detta meddelande och anges de definitioner som används i det. I avsnitt 3 behandlas tillämpningen av artikel 107.1 i fördraget och det allmänna förbudet mot statligt stöd för exportkreditförsäkring av marknadsmässiga risker. Slutligen föreskrivs i avsnitt 4 vissa undantag från omfattningen av marknadsmässiga risker och specificeras på vilka villkor statligt stöd för försäkring av risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga kan vara förenligt med den inre marknaden.

2. Meddelandets tillämpningsområde och definitioner

2.1 Tillämpningsområde

9. Kommissionen kommer att tillämpa de principer som anges i detta meddelande endast på exportkreditförsäkring med en riskperiod på under två år. Alla andra exportfinansieringsinstrument undantas från tillämpningsområdet för detta meddelande.

2.2 Definitioner

10. I detta meddelande gäller följande definitioner:

1. *exportkreditförsäkring*: en försäkringsprodukt genom vilken försäkringsgivaren ger försäkring mot kommersiella eller politiska risker, eller både och, i samband med betalningsskyldigheterna vid en exporttransaktion.
2. *privat kreditförsäkringsgivare*: ett företag eller annan organisation än en statlig försäkringsgivare som tillhandahåller exportkreditförsäkring.
3. *statlig försäkringsgivare*: ett företag eller annan organisation som tillhandahåller exportkreditförsäkring med stöd av eller på uppdrag av en medlemsstat, eller en medlemsstat som tillhandahåller exportkreditförsäkring.
4. *marknadsmässiga risker*: kommersiella eller politiska risker, eller både och, med en maximal riskperiod på under två år vilka omfattar offentliga och icke-offentliga köpare i de länder som förtecknas i bilagan; alla andra risker anses vara icke-marknadsmässiga vid tillämpningen av detta meddelande.
5. *kommersiella risker*: särskilt följande risker:
 - a) En köpares godtyckliga avvisande av ett avtal, det vill säga varje godtyckligt beslut av en icke-statlig köpare att utan giltigt skäl avbryta eller säga upp avtalet.
 - b) En icke-offentlig köpares godtyckliga vägran att ta emot de varor som omfattas av ett avtal utan giltigt skäl.
 - c) Insolvens för en icke-statlig köpare och dess garantigivare.
 - d) Långvarigt försenade betalningar, det vill säga utebliven betalning av en icke-statlig köpare och av dess garantigivare för en skuld som följer av ett avtal.
6. *politiska risker*: särskilt följande risker:
 - a) Risken för att en statlig köpare eller ett land hindrar slutförandet av en transaktion eller inte betalar i tid.
 - b) En risk som ligger utanför en enskild köpares räckvidd eller ansvar.

- c) Risken för att ett land inte överför till det land där försäkringen tagits ut de medel som betalats av köpare med hemvist i det landet.
 - d) Risken för att ett fall av force majeure inträffar utanför försäkringsgivarens land, vilket kan omfatta krigsliknande händelser, i den mån dess inverkan inte är försäkrad på annat sätt.
- 7. *riskperiod*: tillverkningsperiod plus kreditperiod.
 - 8. *tillverkningsperiod*: perioden mellan dagen för ordern och leveransen av varorna eller tjänsterna.
 - 9. *kreditperiod*: den tidsperiod som köparen får för betalning av levererade varor och tjänster inom ramen för en exportkredittransaktion.
 - 10. *enstaka risktäckning*: täckning av all försäljning till en köpare eller av ett enda avtal med en köpare.
 - 11. *återförsäkring*: försäkring som köps av en försäkringsgivare från en annan försäkringsgivare i syfte att hantera risk genom att sänka sin egen risk.
 - 12. *samförsäkring*: den procentuella andel av varje försäkrad förlust som inte ersätts av försäkringsgivaren utan av en annan försäkringsgivare.
 - 13. *kvotåterförsäkring*: återförsäkring som kräver att försäkringsgivaren överför och återförsäkringsgivaren godtar en viss procentandel av varje risk inom ett specifikt affärsområde som tecknas av försäkringsgivaren.
 - 14. *tilläggsförsäkring*: ytterligare täckning över en kreditlimit som fastställts av en annan försäkringsgivare.
 - 15. *omsättningsbaserad försäkring (whole turnover policy)*: ett annat försäkringsavtal än enstaka risktäckning, det vill säga ett kreditförsäkringsavtal som omfattar all, eller merparten av, den försäkrades kreditförsäljning samt fordringar från försäljning till flera köpare.

3. Tillämpning av artikel 107.1 i fördraget

3.1 Allmänna principer

- 11. Enligt artikel 107.1 i fördraget är "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".
- 12. Om statliga försäkringsgivare tillhandahåller exportkreditförsäkring inbegriper denna försäkring statliga medel. Statlig inblandning kan ge försäkringsgivare eller exportörer en selektiv fördel och därigenom snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna. Principerna i avsnitten 3.2 och 3.3 och avsnitt 4 är utformade för att ge vägledning för hur sådana åtgärder kommer att bedömas enligt reglerna om statligt stöd.

3.2 Stöd för försäkringsgivare

- 13. Om statliga försäkringsgivare har vissa fördelar jämfört med privata kreditförsäkringsgivare kan det vara fråga om statligt stöd. Fördelarna kan ha olika former och kan till exempel omfatta följande:
 - a) Statliga garantier för lån och förluster.
 - b) Undantag från kravet att upprätta tillräckliga reserver och övriga krav som följer av att exportkreditförsäkring för statens räkning eller med statlig garanti inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

- c) Nedsättning av eller befrielse från de skatter som normalt betalas (t.ex. bolagsskatt och skatter på försäkringspremier).
- d) Beviljande av stöd eller kapitaltillskott från staten eller andra former av finansiering som inte är förenliga med den marknadsekonomiska investerarprincipen.
- e) Statens tillhandahållande av tjänster in natura, såsom tillgång till och användning av statlig infrastruktur, anläggningar eller konfidentiella uppgifter, på villkor som inte motsvarar marknadsvärdet.
- f) Direkt återförsäkring av staten eller direkt statlig återförsäkringsgaranti på villkor som är mer gynnsamma än dem som marknaden för privat återförsäkring erbjuder, vilket antingen leder till att försäkringsskyddet prissätts för lågt eller till att det artificiellt skapas en kapacitet som inte skulle uppstå på den privata marknaden.

3.3 Förbud mot statligt stöd till exportkrediter

- 14. De fördelar för statliga försäkringsgivare med avseende på marknadsmässiga risker som räknas upp i punkt 13 påverkar handeln inom unionen med kreditförsäkringstjänster. De leder till skillnader i det försäkringsskydd som finns tillgängligt för marknadsmässiga risker i olika medlemsstater. Detta snedvrider konkurrensen mellan försäkringsgivare i olika medlemsstater och har sekundära effekter på handeln inom unionen oavsett om exporten sker inom unionen eller utanför unionen ⁽¹³⁾. Av dessa skäl bör statliga försäkringsgivare inte kunna försäkra marknadsmässiga risker om de har sådana fördelar jämfört med privata kreditförsäkringsgivare. Det är därför nödvändigt att fastställa på vilka villkor statliga försäkringsgivare kan vara verksamma, för att se till att de inte gynnas av statligt stöd.
- 15. Fördelar för statliga försäkringsgivare överförs ibland också till exportörer, åtminstone delvis. Sådana fördelar kan snedvrider konkurrensen och handeln och utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Om de villkor för tillhandahållande av exportkreditförsäkring för marknadsmässiga risker som anges i avsnitt 4.3 i detta meddelande är uppfyllda anser kommissionen dock att ingen otillbörlig fördel har överförts till exportörer.

4. Villkor för att bevilja exportkreditförsäkring för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga

4.1 Allmänna principer

- 16. Som anges i punkt 14 får statliga försäkringsgivare inte försäkra marknadsmässiga risker om de har någon fördel jämfört med privata kreditförsäkringsgivare, såsom beskrivs i punkt 13. Om statliga försäkringsgivare och deras dotterbolag vill försäkra marknadsmässiga risker måste det säkerställas att de inte därigenom direkt eller indirekt gynnas av statligt stöd. I detta syfte måste de ha ett visst belopp i egna medel (en solvensmarginal, inbegripet en garantifond) och försäkringstekniska avsättningar (en utjämningsreserv) och ha erhållit det tillstånd som krävs i enlighet med direktiv 2009/138/EG. De måste också redovisa administrativ bokföring och försäkringen av marknadsmässiga risker och icke-marknadsmässiga risker med stöd av eller på uppdrag av staten separat, för att visa att de inte får statligt stöd för sin försäkring av marknadsmässiga risker. Redovisningen av verksamhet som försäkras för försäkringsgivarens egen räkning ska överensstämma med rådets direktiv 91/674/EG ⁽¹⁴⁾.
- 17. Medlemsstater som tillhandahåller återförsäkringsskydd till ett exportkreditförsäkringsföretag genom att delta eller engagera sig i avtal om återförsäkring inom den privata sektorn som omfattar marknadsmässiga och icke-marknadsmässiga risker, måste kunna visa att systemet inte inbegriper statligt stöd av det slag som avses i punkt 13 f.
- 18. Statliga försäkringsgivare kan tillhandahålla exportkreditförsäkring för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga, på de villkor som anges i avsnitt 4 i detta meddelande.

⁽¹³⁾ I sin dom i mål C-142/87, Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission, har domstolen slagit fast att inte bara stöd till export inom unionen utan även stöd till export utanför unionen kan påverka konkurrensen och handeln inom unionen. Båda typerna av verksamhet försäkras av exportkreditförsäkringsföretag och därför kan stöd till båda påverka konkurrensen och handeln inom unionen.

⁽¹⁴⁾ Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

4.2 Undantag från omfattningen av marknadsmässiga risker: risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga

19. Utan hinder av definitionen av marknadsmässiga risker anses vissa kommersiella eller politiska risker, eller både och, för köpare som är etablerade i de länder som förtecknas i bilagan vara risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga i följande fall:
- a) När kommissionen beslutar att tillfälligt ta bort ett eller flera länder från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i bilagan, såsom beskrivs i avsnitt 5.2, eftersom den privata försäkringsmarknadens kapacitet inte är tillräcklig för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker i det eller de berörda länderna.
 - b) När kommissionen efter att ha mottagit en anmälan från en medlemsstat enligt avsnitt 5.3 i detta meddelande beslutar att de risker som små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽¹⁵⁾, med en total exportomsättning på högst 2,5 miljoner EUR, är utsatta för tillfälligt inte är marknadsmässiga för exportörer i den anmälade medlemsstaten.
 - c) När kommissionen efter att ha mottagit en anmälan från en medlemsstat enligt avsnitt 5.3 i detta meddelande beslutar att enstaka risktäckning med en riskperiod på minst 181 dagar men mindre än två år tillfälligt inte är marknadsmässig för exportörer i den anmälade medlemsstaten.
 - d) När kommissionen efter att ha mottagit en anmälan från en medlemsstat enligt avsnitt 5.4 i detta meddelande beslutar att vissa risker på grund av brist på exportkreditförsäkring tillfälligt inte är marknadsmässiga för exportörer i den anmälade medlemsstaten.
20. För att minimera snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden kan risker som tillfälligt inte anses vara marknadsmässiga enligt punkt 19 täckas av statliga försäkringsgivare, förutsatt att de uppfyller de villkor som anges i avsnitt 4.3.

4.3 Villkor för att erbjuda täckning för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga

4.3.1 Täckningens kvalitet

21. Den täckning som erbjuds av statliga försäkringsgivare måste vara av en kvalitet som överensstämmer med marknadens normer. Endast ekonomiskt motiverade risker, det vill säga risker som är acceptabla på grundval av sunda principer för försäkringsverksamhet, kan täckas. Risktäckningen får högst uppgå till 95 % för kommersiella och politiska risker och karenstiden för skadereglering måste vara minst 90 dagar.

4.3.2 Principer för försäkringsverksamhet

22. Sunda principer för försäkringsverksamhet måste alltid tillämpas vid bedömningen av risker. Följaktligen får inte risken i samband med ekonomiskt osunda transaktioner berättiga till täckning i offentligt understödda ordningar. När det gäller sådana principer måste kriterierna för riskacceptans vara tydliga. Om en affärsförbindelse redan finns måste exportörerna ha en positiv erfarenhet av handeln eller betalningsförhållandena eller båda. Köparna måste vara utan tidigare skaderegleringskrav, risken för betalningsinställelse från köparna måste vara godtagbar, och deras interna eller externa finansiella bedömningar måste också vara godtagbara.

4.3.3 Lämplig prissättning

23. Bärandet av risk i ett exportkreditförsäkringsavtal måste ersättas genom en lämplig premie. För att minimera utträngningen av privata kreditförsäkringsgivare måste genomsnittliga premier i statligt understödda ordningar ligga högre än de genomsnittliga premier som tas ut av privata kreditförsäkringsgivare för liknande risker. Genom detta krav säkerställs en utfasning av statliga ingripanden, eftersom den högre premie som tas ut kommer att säkerställa att exportörerna återvänder till privata kreditförsäkringsgivare så snart marknadsvillkoren tillåter det och risken blir marknadsmässig igen.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

24. Prissättningen anses vara lämplig om den lägsta årliga riskpremie ⁽¹⁶⁾ (säkerhetsavgift) för köparens relevanta riskkategori ⁽¹⁷⁾ som anges i följande tabell tas ut. Säkerhetsavgiften gäller om inte medlemsstaterna lämnar bevis på att dessa premiesatser är otillräckliga för en viss risk. För en omsättningsbaserad försäkring måste riskkategorin motsvara den genomsnittliga risken för de köpare som täcks av försäkringen.

Riskkategori	Lägsta årliga riskpremie ⁽¹⁾ (i % av den försäkrade volymen)
Utmärkt ⁽²⁾	0,2–0,4
Bra ⁽³⁾	0,41–0,9
Tillfredsställande ⁽⁴⁾	0,91–2,3
Svag ⁽⁵⁾	2,31–4,5

⁽¹⁾ Säkerhetsavgiften för ett försäkringsavtal på 30 dagar fås genom att den årliga riskpremien divideras med 12.

⁽²⁾ Riskkategorin *utmärkt* omfattar risker som motsvarar AAA, AA+, AA, AA-, A+, A och A- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

⁽³⁾ Riskkategorin *bra* omfattar risker som motsvarar BBB+, BBB eller BBB- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

⁽⁴⁾ Riskkategorin *tillfredsställande* omfattar risker som motsvarar BB+, BB eller BB- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

⁽⁵⁾ Riskkategorin *svag* omfattar risker som motsvarar B+, B eller B- i Standard & Poor's bedömning av kreditvärdigheten.

25. I fråga om samförsäkring, kvotåterförsäkring och tilläggsförsäkring anses prissättningen lämplig endast om den premie som tas ut är minst 30 % högre än premien för den (ursprungliga) täckning som tillhandahålls av en privat kreditförsäkringsgivare.
26. En administrativ avgift måste läggas till riskpremien oavsett avtalets löptid för att prissättningen ska anses vara tillfredsställande.

4.3.4 Insyn och rapportering

27. Medlemsstaterna måste offentliggöra de ordningar som införts för risker som tillfälligt inte anses vara marknadsmässiga enligt punkt 19 på webbplatserna för statliga försäkringsgivare samt ange alla villkor som gäller för dessa.
28. De måste lämna in årliga rapporter till kommissionen om risker som tillfälligt inte anses vara marknadsmässiga enligt punkt 19 och som täcks av statliga försäkringsgivare. De måste göra detta senast den 31 juli året efter interventionen.
29. Rapporten måste innehålla följande information om varje ordning:
- Det totala beloppet av kreditlimiter som beviljats,
 - försäkrad omsättning,
 - premier som tagits ut,
 - skadereglering som registrerats och betalats,
 - de belopp som återkrävs,
 - ordningens administrativa kostnader.

⁽¹⁶⁾ För varje relevant riskkategori fastställdes intervallet för säkerhetsavgiften på grundval av räntespridningen på ettåriga creditswappar (CDS), baserat på en sammansatt bedömning av kreditvärdighet inbegripet en bedömning av samtliga tre stora kreditvärderingsinstitut (Standard & Poor's, Moody's och Fitch), för åren 2007–2011, under antagandet att den genomsnittliga återvinningsgraden för kortfristig exportkreditförsäkring är 40 %. Intervallen gjordes senare fortlöpande för att ta större hänsyn till att riskpremier inte är konstanta över tiden.

⁽¹⁷⁾ Köparnas riskkategori baseras på kreditvärdigheten. Bedömningen av kreditvärdigheten behöver inte ha gjorts av särskilda kreditvärderingsinstitut. Nationella bedömningssystem eller system som används av bankerna är också godtagbara. För bolag som saknar offentlig kreditvärdering kan en bedömning som grundar sig på verifierbar information göras.

30. Informationen ska tillhandahållas i kalkylbladsformat som gör det möjligt att söka, hämta och ladda ner uppgifter och att enkelt publicera dem på internet, till exempel i csv- eller xml-format. Medlemsstaterna måste offentliggöra rapporterna på de statliga försäkringsgivarnas webbplatser.

5. **Procedurregler**

5.1 *Allmänna principer*

31. De risker som avses i punkt 19 a kan täckas av statliga försäkringsgivare, med förbehåll för de villkor som anges i avsnitt 4.3. I dessa fall behöver ingen anmälan göras till kommissionen.
32. De risker som avses i punkt 19 b, c och d kan täckas av statliga försäkringsgivare, med förbehåll för de villkor som anges i avsnitt 4.3 och efter anmälan till och godkännande av kommissionen.
33. Underlåtenhet att uppfylla något av de villkor som anges i avsnitt 4.3 innebär inte att exportkreditförsäkringen eller försäkringsordningen automatiskt är förbjuden. Om en medlemsstat vill avvika från något av de villkor som anges i avsnitt 4.3 eller om det råder något tvivel om huruvida en planerad exportkreditförsäkringsordning uppfyller de villkor som anges i detta meddelande, särskilt i avsnitt 4, måste medlemsstaten anmäla ordningen till kommissionen.
34. En undersökning enligt reglerna om statligt stöd påverkar inte en viss åtgärds förenlighet med andra bestämmelser i fördraget.

5.2 *Ändring av förteckningen över länder med marknadsmässiga risker*

35. Vid bedömningen om bristen på tillräcklig privat kapacitet motiverar att ett land tillfälligt tas bort från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker enligt punkt 19 a kommer kommissionen att ta hänsyn till följande faktorer, i prioritetsordning:
- a) Minskning av den privata kreditförsäkringskapaciteten: i synnerhet en större kreditförsäkringsgivares beslut att inte täcka risker för köpare i det berörda landet, en betydande minskning av de totala försäkrade beloppen eller en betydande minskning av godkännandegraden för det berörda landet inom en sexmånadersperiod.
 - b) Försämring av kreditvärdigheten för den offentliga sektorn: i synnerhet plötsliga förändringar i kreditvärdigheten inom en sexmånadersperiod, t.ex. flera nedgraderingar av oberoende kreditvärderingsinstitut eller en kraftig ökning av kreditwappspreadarna.
 - c) Sämre resultat i företagssektorn: i synnerhet en kraftig ökning av antalet insolvensfall i det berörda landet inom en sexmånadersperiod.
36. Om marknadens kapacitet inte är tillräckligt hög för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker får kommissionen se över förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i bilagan på skriftlig begäran av minst tre medlemsstater eller på eget initiativ.
37. Om kommissionen har för avsikt att ändra förteckningen över länder med marknadsmässiga risker i bilagan kommer den att samråda med och söka information från medlemsstaterna, privata kreditförsäkringsgivare och berörda parter. Samrådet och vilken typ av uppgifter som efterfrågas kommer att offentliggöras på kommissionens webbplats. Perioden för samråd kommer normalt inte att vara längre än 20 arbetsdagar. Om kommissionen, på grundval av de uppgifter som samlas in, beslutar att ändra förteckningen över länder med marknadsmässiga risker kommer den att offentliggöra detta beslut på sin webbplats.
38. Om ett land tillfälligt tas bort från förteckningen över länder med marknadsmässiga risker kommer borttagandet i princip att vara giltigt i minst 12 månader. Försäkringspremier som hänför sig till det land som tillfälligt tagits bort och som tecknas under denna period får gälla i högst 180 dagar efter den dag då det tillfälliga borttagandet upphör. Nya försäkringspremier får inte tecknas efter detta datum. Tre månader innan det tillfälliga borttagandet upphör kommer kommissionen att överväga om den ska förlänga borttagandet av det berörda landet från förteckningen. Om kommissionen fastställer att marknadens kapacitet fortfarande är otillräcklig för att täcka alla ekonomiskt motiverade risker, med beaktande av de faktorer som anges i punkt 35, får den förlänga det tillfälliga borttagandet av landet från listan i enlighet med punkt 37.

5.3 Anmälningsskyldighet för risker som tillfälligt inte är marknadsmässiga och som avses i punkt 19 b och c

39. De uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till tyder på att det finns en brist på marknaden när det gäller de risker som anges i punkt 19 b och c och att dessa risker därför inte är marknadsmässiga. Man bör dock komma ihåg att bristen på täckning inte förekommer i alla medlemsstater och att situationen kan komma att ändras över tiden, eftersom den privata sektorn kan bli intresserad av detta marknadssegment. Statliga ingripanden bör endast tillåtas för risker som marknaden annars inte skulle täcka.
40. Av dessa skäl måste en medlemsstat, om den vill täcka de risker som anges i punkt 19 b eller c i detta meddelande, anmäla detta till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i fördraget och i sin anmälan påvisa att den har kontaktat de viktigaste kreditförsäkringsgivarna och kreditförsäkringsmäklarna i den medlemsstaten ⁽¹⁸⁾ och gett dem en möjlighet att lägga fram bevis för att täckning av riskerna i fråga finns att tillgå där. Om kreditförsäkringsgivarna och kreditförsäkringsmäklarna i fråga inte lämnar information till medlemsstaten eller kommissionen om villkoren och de försäkrade volymerna för den typ av risker som medlemsstaten vill täcka inom 30 dagar efter mottagandet av en begäran från medlemsstaten, eller om de uppgifter som lämnas inte visar att täckning av riskerna i fråga finns att tillgå i den medlemsstaten, kommer kommissionen att anse att riskerna tillfälligt inte är marknadsmässiga.

5.4 Anmälningsskyldighet i andra fall

41. Beträffande de risker som anges i punkt 19 d måste den berörda medlemsstaten i sin anmälan till kommissionen enligt artikel 108.3 i fördraget visa att exportörer i den medlemsstaten inte har tillgång till täckning på grund av en utbudschock på den privata försäkringsmarknaden, i synnerhet om en betydande kreditförsäkringsgivare lämnat den berörda medlemsstaten, om kapaciteten minskat eller om produkturvalet är begränsat jämfört med andra medlemsstater.

6. Tillämpningsdatum och varaktighet

42. Kommissionen kommer att tillämpa principerna i detta meddelande från och med den 1 januari 2022, med undantag för förteckningen över länder i bilagan, som kommer att tillämpas från och med den 1 april 2022. Fram till och med den 31 mars 2022 kommer kommissionen att beakta alla kommersiella och politiska risker i samband med export till alla länder som förtecknas som tillfälligt icke-marknadsmässiga i enlighet med det tillfälliga undantag som anges i punkt 33 i den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19 ⁽¹⁹⁾ och i punkt 62 i kommissionens meddelande C(2021) 8442 om sjätte ändringen av den tillfälliga ramen. Kommissionen får när som helst besluta att anpassa detta meddelande om det är nödvändigt av konkurrenspolitiska skäl eller för att ta hänsyn till annan unionspolitik och internationella åtaganden.

⁽¹⁸⁾ De kontaktade kreditförsäkringsgivarna och kreditförsäkringsmäklarna bör vara representativa när det gäller de produkter de erbjuder (t.ex. specialiserade tillhandahållare för enskilda risker) och den marknadsstorlek de täcker (t.ex. att de tillsammans står för en marknadsandel på minst 50 %).

⁽¹⁹⁾ Meddelande från kommissionen – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19, C(2020) 1863, 19.3.2020 (EUT C 91 I, 20.3.2020, s. 1), ändrat genom kommissionens meddelanden C(2020) 2215 (EUT C 112I, 4.4.2020, s. 1), C(2020) 3156 (EUT C 164, 13.5.2020, s. 3), C(2020) 4509 (EUT C 218, 2.7.2020, s. 3), C(2020) 7127 (EUT C 340I, 13.10.2020, s. 1), C(2021) 564 (EUT C 34, 1.2.2021, s. 6) och C(2021) 8442 (EUT C 473, 24.11.2021, s. 1). Mer information om det tillfälliga undantaget finns i punkterna 24–27 och 62 i kommissionens meddelande C(2021) 8442 om sjätte ändringen av den tillfälliga ramen.

BILAGA

Förteckning över länder med marknadsmässiga risker

Belgien	Cypern	Slovakien
Bulgarien	Lettland	Finland
Tjeckien	Litauen	Sverige
Danmark	Luxemburg	Australien
Tyskland	Ungern	Kanada
Estland	Malta	Island
Irland	Nederländerna	Japan
Grekland	Österrike	Nya Zeeland
Spanien	Polen	Norge
Frankrike	Portugal	Schweiz
Kroatien	Rumänien	Förenade kungariket
Italien	Slovenien	Förenta staterna

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)